

Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (deveto prošireno vijeće)

21. veljače 2024.*

„Damping – Uvoz određenih poli(vinil alkohola) podrijetlom iz Kine – Konačna antidampinška pristojba – Provedbena uredba (EU) 2020/1336 – Izračun uobičajene vrijednosti – Znatni poremećaji u zemlji izvoznici – Članak 2. stavak 6.a Uredbe (EU) 2016/1036 – Pravo WTO-a – Načelo usklađenog tumačenja – Prilagodbe – Nepovratni PDV – Poslovi slični poslovima posrednika koji posluje na temelju provizije – Primjerena usporedba izvozne cijene i uobičajene vrijednosti – Teret dokazivanja – Članak 2. stavak 10. točke (b) i (i) Uredbe 2016/1036 – Nesuradnja – Raspoloživi podaci – Članak 18. Uredbe 2016/1036 – Dvostruka primjena – Kažnjavajuća primjena – Različiti postupci proizvodnje – Sniženje cijena – Tržišni segmenti – Metoda kontrolnih brojeva proizvoda – Članak 3. stavci 2. i 3. Uredbe 2016/1036 – Prava obrane – Povjerljivost – Članci 19. i 20. Uredbe 2016/1036”

U predmetu T-762/20,

Sinopec Chongqing SVW Chemical Co. Ltd, sa sjedištem u Chongqingu (Kina),

Sinopec Great Wall Energy & Chemical (Ningxia) Co. Ltd, sa sjedištem u Lingwuu (Kina),

Central-China Company, Sinopec Chemical Commercial Holding Co. Ltd, sa sjedištem u Wuhanu (Kina),

koje zastupaju J. Cornelis, F. Graafsma i E. Vermulst, odvjetnici,

tužitelji,

koje podupire

Wegochem Europe BV, sa sjedištem u Amsterdamu (Nizozemska), koji zastupaju R. Antonini, E. Monard i B. Maniatis, odvjetnici,

intervenijent,

protiv

Europske komisije, koju zastupa G. Luengo, u svojstvu agenta,

tuženika,

koju podupiru

* Jezik postupka: engleski

Europski parlament, koji zastupaju A. Neergaard, D. Moore i A. Pospíšilová Padowska, u svojstvu agenata,

Vijeće Europske unije, koje zastupaju H. Marcos Fraile i B. Driessen, u svojstvu agenata, uz asistenciju N. Tuominen, odvjetnice,

Kuraray Europe GmbH, sa sjedištem u Hattersheimu am Main (Njemačka), koji zastupaju R. MacLean i D. Sevilla Pascual, odvjetnici,

i

Sekisui Specialty Chemicals Europe SL, sa sjedištem u La Canonji (Španjolska), koji zastupaju A. Borsos i J. Jousma, odvjetnici,

intervenijenti,

OPĆI SUD (deveto prošireno vijeće),

u sastavu: L. Truchot (izvjestitelj), predsjednik, H. Kanninen, L. Madise, R. Frendo i T. Perišin, suci,

tajnik: I. Kurme, administratorica,

uzimajući u obzir pisani dio postupka,

nakon rasprave održane 14. i 15. prosinca 2022.

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Svojom tužbom na temelju članka 263. UFEU-a tužitelji, društva Sinopec Chongqing SVW Chemical Co. Ltd (u daljnjem tekstu: Sinopec Chongqing), Sinopec Great Wall Energy & Chemical (Ningxia) Co. Ltd (u daljnjem tekstu: Sinopec Ningxia) i Central-China Company, Sinopec Chemical Commercial Holding Co. Ltd (u daljnjem tekstu: Sinopec Central-China) traže poništenje Provedbene uredbe Komisije (EU) 2020/1336 od 25. rujna 2020. o uvođenju konačnih antidampinških pristojbi na uvoz određenih poli(vinil alkohola) podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL 2020., L 315, str. 1., u daljnjem tekstu: pobijana uredba), u dijelu u kojem se odnosi na njih.

Činjenice iz kojih proizlazi spor

- 2 Sinopec Chongqing i Sinopec Ningxia kineska su poduzeća koja proizvode polivinil alkohole (u daljnjem tekstu: PVA), a Sinopec Central-China je kinesko poduzeće koje je povezano s njima i koje među ostalim u Europsku uniju izvozi proizvode koje su proizvela ta poduzeća.
- 3 Proizvođač PVA-a, društvo Kuraray Europe GmbH (u daljnjem tekstu: Kuraray), koje čini više od 60 % ukupne proizvodnje Unije, podnijelo je Europskoj komisiji 18. lipnja 2019. pritužbu na temelju članka 5. Uredbe (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o

zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL 2016., L 176, str. 21., u daljnjem tekstu: Osnovna uredba). Slijedom toga, Komisija je objavila Obavijest o pokretanju antidampinškog postupka koji se odnosi na uvoz određenih poli(vinil alkohola) podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL 2019., C 256, str. 4.).

- 4 Ispitni postupak o dampingu i iz njega proizišoj šteti obuhvatio je razdoblje od 1. srpnja 2018. do 30. lipnja 2019. (u daljnjem tekstu: razdoblje ispitnog postupka). Ispitivanjem kretanja važnih za ocjenu štete, koja se odnose na elemente iz tablica 1. do 11. pobijane uredbe, obuhvaćeno je razdoblje od 1. siječnja 2016. do kraja ispitnog postupka (u daljnjem tekstu: razmatrano razdoblje) (uvodna izjava 39. pobijane uredbe).
- 5 Nakon što je s tužiteljima i drugim poduzećima na koje se odnosi njezin ispitni postupak razmijenila nekolicinu pisanih podnesaka, Komisija je 3. srpnja 2020. tužiteljima uputila konačnu objavu predviđenu člankom 20. Osnovne uredbe (u daljnjem tekstu: konačna objava), u kojoj je na njih namjeravala primijeniti antidampinšku pristojbu od 26,3 %, koja odgovara njihovoj dampinškoj marži. Nakon što su razmijenjeni drugi pisani podnesci i nakon saslušanja koje je s Komisijom održano 17. srpnja 2020., tužitelji su 20. srpnja 2020. podnijeli svoje primjedbe na konačnu objavu. Komisija je 24. srpnja 2020. tužiteljima uputila dodatnu konačnu objavu (u daljnjem tekstu: dodatna konačna objava), u kojoj je smatrala, nakon što je prihvatila neke od argumenata koje su iznijeli, da se dampinška marža može smanjiti na 17,3 %. Tužitelji su 29. srpnja 2020. podnijeli primjedbe na tu dodatnu objavu.
- 6 Pobijanom uredbom Komisija je uvela konačnu antidampinšku pristojbu na uvoz određenih PVA-a podrijetlom iz Kine i utvrdila da stopa konačne antidampinške pristojbe koja se primjenjuje na neto cijenu franko granica Unije, neocarinjeno, za tužitelje iznosi 17,3 %.
- 7 Kako bi izračunala uobičajenu vrijednost proizvoda koje proizvode tužitelji, Komisija se nije oslonila na opće pravilo predviđeno u članku 2. stavku 1. prvom podstavku Osnovne uredbe, prema kojem se „uobičajena vrijednost obično temelji na cijenama, koje su nezavisni kupci platili ili plaćaju, u uobičajenom tijeku trgovine, u zemlji izvoznici”. Primijenila je članak 2. stavak 6.a te uredbe, odredbu uvedenu na temelju Uredbe (EU) 2017/2321 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2017. o izmjeni Osnovne uredbe i Uredbe (EU) 2016/1037 o zaštiti od subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL 2017., L 338, str. 1.) (uvodne izjave 86. i 87. pobijane uredbe).
- 8 U članku 2. stavku 6.a Osnovne uredbe predviđeno je sljedeće:

„6.a Ako se tijekom primjene ove ili bilo koje druge relevantne odredbe ove Uredbe utvrdi da upotreba domaćih cijena i troškova u zemlji izvoznici nije primjerena zbog toga što u toj zemlji postoje znatni poremećaji u smislu točke (b), uobičajena vrijednost izračunava se isključivo na temelju troškova proizvodnje i prodaje koji odražavaju nenarušene cijene odnosno referentne vrijednosti, pridržavajući se sljedećih pravila.

Izvori koje Komisija može upotrijebiti uključuju:

- odgovarajuće troškove proizvodnje i prodaje u odgovarajućoj reprezentativnoj zemlji koja je na sličnom stupnju gospodarskog razvoja kao zemlja izvoznica, uz uvjet da su relevantni podaci dostupni; ako postoji više takvih reprezentativnih zemalja, prednost se, ako je to moguće, daje zemljama s odgovarajućom razinom socijalne zaštite i zaštite okoliša,

- nenarušene međunarodne cijene, troškove ili referentne vrijednosti, ako to smatra primjerenim, ili
- domaće troškove, ali samo u onoj mjeri u kojoj je sa sigurnošću, na temelju točnih i odgovarajućih dokaza, utvrđeno da oni nisu narušeni, među ostalim i u okviru odredbi o zainteresiranim stranama iz točke (c).

Ne dovodeći u pitanje članak 17., ta se procjena obavlja zasebno za svakog izvoznika i proizvođača.

Izračunana uobičajena vrijednost uključuje nenarušen i razuman iznos troškova prodaje te administrativnih i općih troškova i dobiti.

(b) Znatni poremećaji su oni poremećaji do kojih dolazi ako prijavljene cijene ili troškovi, uključujući troškove sirovina i energije, nisu rezultat sile slobodnog tržišta jer na njih utječu znatne državne intervencije. Pri procjeni postojanja znatnih poremećaja u obzir se uzima, među ostalim, mogući učinak jednog ili više sljedećih elemenata:

- na dotičnom tržištu u znatnoj mjeri djeluju poduzeća koja su u vlasništvu ili pod kontrolom vlasti zemlje izvoznice odnosno koja ta tijela politički nadziru ili im pružaju smjernice;
- prisutnost države u poduzećima zbog koje država može utjecati na cijene ili troškove;
- javne politike ili mjere kojima se diskriminira u korist domaćih dobavljača ili se na drugi način utječe na sile slobodnog tržišta;
- nepostojanje, diskriminatorna primjena ili neodgovarajuće izvršavanje zakonodavstva o stečaju, trgovačkim društvima ili o vlasništvu;
- poremećaji u području troškova plaća;
- pristup financijskim sredstvima odobravaju institucije koje provode ciljeve javnih politika ili na drugi način ne djeluju neovisno o državi.

(c) Ako Komisija ima utemeljene naznake o mogućem postojanju znatnih poremećaja u smislu točke (b) u određenoj zemlji ili u određenom sektoru u toj zemlji i ako je to primjereno za djelotvornu primjenu ove Uredbe, Komisija izrađuje, stavlja na raspolaganje javnosti i redovito ažurira izvješće u kojem se navode okolnosti iz točke (b) na tržištu u toj zemlji ili sektoru. Takva izvješća i dokazi na kojima se ona temelje postaju dio dosjea ispitnih postupaka koji se odnose na tu zemlju ili sektor. Zainteresirane stranke moraju imati dovoljno prilika opovrgnuti ili nadopuniti izvješće i dokaze na kojima se ono temelji, iznijeti primjedbe na njih te se njima koristiti u svakom ispitnom postupku u kojem se takvo izvješće ili dokazi upotrebljavaju. Pri procjeni postojanja znatnih poremećaja Komisija uzima u obzir sve relevantne dokaze iz dosjea ispitnog postupka.”

- 9 Komisija je u pobijanoj uredbi, nakon što je osobito na temelju izvješća o Kini od 20. prosinca 2017., koje je objavila na temelju članka 2. stavka 6.a točke (c) Osnovne uredbe utvrdila da su u toj zemlji postojali „znatni poremećaji” u smislu članka 2. stavka 6.a točke (b) navedene uredbe (uvodne izjave 91. i 171. pobijane uredbe), izračunala uobičajenu vrijednost prema metodi predviđenoj u članku 2. stavku 6.a točki (a) drugom podstavku prvoj alineji te

uredbe. U tu je svrhu odredila Tursku kao odgovarajuću reprezentativnu zemlju (uvodne izjave 172. i 222. pobijane uredbe). Osim toga, u skladu s člankom 2. stavkom 6.a točkom (a) zadnjim podstavkom Osnovne uredbe, Komisija je u uobičajenu vrijednost uključila iznos administrativnih troškova, troškova prodaje i općih troškova (u daljnjem tekstu: POA troškovi) koji je smatrala nenarušenim i razumnim, kao i dobit (uvodna izjava 87. pobijane uredbe).

- 10 Nadalje, kad je riječ o društvu Sinopec Ningxia, Komisija je utvrdila da postoje znatni i ozbiljni nedostaci u dostavljenim podacima koji se odnose na troškove proizvodnje. Zbog toga je prilikom izračuna – na temelju članka 2. stavka 6.a Osnovne uredbe – uobičajene vrijednosti proizvoda koje je proizvelo društvo Sinopec Ningxia, primijenila članak 18. stavak 1. Osnovne uredbe, prema kojem se Komisija, u slučajevima u kojima zainteresirana stranka „odbija pristup [...] potrebnim podacima ili znatno ometa ispitni postupak”, može osloniti na „raspoložive podatke” (u daljnjem tekstu: raspoloživi podaci u smislu članka 18.). Uobičajena vrijednost proizvoda koje proizvodi društvo Sinopec Ningxia stoga je izračunana na temelju podataka koje su dostavili drugi proizvođači izvoznici, a Komisija je za svaku vrstu dotičnog PVA-a o kojem je riječ upotrijebila najveću izračunanu uobičajenu vrijednost među onima drugih proizvođača izvoznika (uvodne izjave 327. do 333. pobijane uredbe).
- 11 Prilikom usporedbe uobičajene vrijednosti proizvoda koje proizvode tužitelji i njihove izvozne cijene, Komisija je provela dvije prilagodbe na temelju članka 2. stavka 10. točaka (b) i (i) Osnovne uredbe. S jedne strane, povećala je uobičajenu vrijednost „kako bi se uzela u obzir razlika u neizravnim porezima između izvozne prodaje iz [Kine] u Uniju i uobičajene vrijednosti ako su bili isključeni neizravni porezi kao što je [porez na dodanu vrijednost]” (uvodna izjava 388. pobijane uredbe). S druge strane, smanjila je izvoznu cijenu zbog činjenice da su prodaje, u Uniji, PVA-ova koje su proizveli društva Sinopec Chongqing i Sinopec Ningxia izvršene posredstvom društva Sinopec Central-China, koje nije trebalo smatrati unutarnjim prodajnim odjelom, nego prodavateljem (uvodne izjave 358. i 373. pobijane uredbe). Osim toga, Komisija je također provela prilagodbe smanjenjem izvozne cijene kako bi od nje oduzela troškove osiguranja, vozarine, održavanja i utovara, troškove zajma i bankovne troškove (u daljnjem tekstu: sporni troškovi), kako bi dobila iznos koji odgovara cijeni „franko tvornica” (uvodne izjave 313., 314. i 357. pobijane uredbe).
- 12 Prilikom razmatranja štete koju bi pretrpjela industrija Unije, provedenog u skladu s člankom 3. stavcima 2., 3. i 6. Osnovne uredbe, Komisija je analizirala sniženje cijena. U tu se svrhu, s jedne strane, oslonila na svoja utvrđenja prema kojima se tržište PVA-ova ne sastoji od dvaju različitih segmenata (uvodne izjave 61. do 64. pobijane uredbe). S druge strane, osobito je primijenila metodu koja se sastojala od usporedbe uvoznih cijena i prodajnih cijena industrije Unije po vrsti proizvoda, s tim da za neke od njih nije pronašla one koje se s njima podudaraju (uvodne izjave 432. i 433. pobijane uredbe).

Zahtjevi stranaka

- 13 Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:
 - poništi pobijanu uredbu u dijelu koji se odnosi na njih;
 - naloži Komisiji i društvima koja su joj intervenirala u potporu snošenje troškova.

- 14 Wegochem Europe BV (u daljnjem tekstu: Wegochem), intervenijent u potporu tužiteljima, od Općeg suda zahtijeva da:
- poništi pobijanu uredbu u dijelu koji se odnosi na tužitelje;
 - naloži Komisiji snošenje troškova, uključujući njegove troškove.
- 15 Komisija, koju podupiru Europski parlament, Vijeće Europske unije, društva Kuraray i Sekisui Specialty Chemicals Europe SL (u daljnjem tekstu: Sekisui), od Općeg suda zahtijeva da:
- odbije tužbu;
 - tužiteljima naloži snošenje troškova.

Pravo

- 16 U prilog tužbi tužitelji ističu pet tužbenih razloga, od kojih se prvi temelji na neusklađenosti primjene članka 2. stavka 6.a Osnovne uredbe s obvezama koje proizlaze iz prava Svjetske trgovinske organizacije (WTO), drugi na povredi članka 2. stavka 10. Osnovne uredbe i očitoj pogrešci u ocjeni, treći na povredi članka 18. stavaka 1. i 5. Osnovne uredbe kao i članka 6.8. Sporazuma o primjeni članka VI. Općeg sporazuma o carinama i trgovini iz 1994. (GATT) (SL 1994., L 336, str. 103.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 74., str. 112., u daljnjem tekstu: Sporazum o antidampingu), koji se nalazi u Prilogu 1.A Sporazumu o osnivanju WTO-a (SL 1994., L 336, str. 3.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 74., str. 5.) te Priloga II. Sporazumu o antidampingu (SL 1994., L 336, str. 118.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 74., str. 112., u daljnjem tekstu: Prilog II.), četvrti na povredi članka 3. stavaka 2. i 3. Osnovne uredbe prilikom utvrđivanja sniženja cijena kao i na povredi članka 3. stavka 6. te uredbe te peti, na povredi prava obrane.

Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na neusklađenosti primjene članka 2. stavka 6.a Osnovne uredbe s obvezama koje proizlaze iz prava WTO-a

- 17 Tužitelji tvrde da je Komisija u pobijanoj uredbi primijenila članak 2. stavak 6.a Osnovne uredbe na način koji nije u skladu sa Sporazumom o antidampingu, kako je protumačen odlukama Tijela WTO-a za rješavanje sporova (TRS). Tužitelji priznaju da Sporazum o antidampingu nema izravan učinak, ali tvrde da ta okolnost, s obzirom na zajedničke točke tog sporazuma i Osnovne uredbe, ne utječe na Komisijinu obvezu koju je ona u ovom slučaju povrijedila, a to je da prethodno navedenu odredbu Osnovne uredbe tumači u skladu s pravom WTO-a, uključujući i s odlukama TRS-a.
- 18 Tužitelji pojašnjavaju da se ovaj tužbeni razlog ne može smatrati prigovorom nezakonitosti koji se odnosi na članak 2. stavak 6.a Osnovne uredbe. Naime, oni ne osporavaju tu odredbu kao takvu, nego način na koji ju je Komisija primijenila u pobijanoj uredbi. Tužitelji ističu da je članak 2. stavak 6.a Osnovne uredbe moguće tumačiti u skladu s pravom WTO-a, a da takvo tumačenje ne bude *contra legem* ili da tu odredbu liši njezine biti.
- 19 Komisija, koju podupiru Parlament, Vijeće te društva Kuraray i Sekisui, osporava argumente tužitelja.

- 20 Valja podsjetiti na to da su, na temelju članka 216. stavka 2. UFEU-a, međunarodni sporazumi koje sklapa Unija obvezujući za institucije Unije te su stoga nadređeni aktima Unije. Slijedom toga, tekstove sekundarnog prava treba tumačiti, u mjeri u kojoj je to moguće, u skladu s tim ugovorima, posebice kad je konkretna svrha takvih tekstova provedba međunarodnog sporazuma koji je sklopila Unija (vidjeti u tom smislu presude od 9. siječnja 2003., Petrotub i Republica/Vijeće, C-76/00 P, EU:C:2003:4, t. 57. i navedenu sudsku praksu; od 18. ožujka 2014., Z., C-363/12, EU:C:2014:159, t. 71. i 72. i navedenu sudsku praksu te od 20. siječnja 2022., Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, t. 31. i navedenu sudsku praksu).
- 21 U skladu s uvodnom izjavom 3. Osnovne uredbe, s ciljem osiguranja pravilne i transparentne primjene pravila Sporazuma o antidampingu, odredbe tog sporazuma trebalo bi prenijeti u zakonodavstvo Unije u što je moguće većoj mjeri. Opće načelo međunarodnog prava o poštovanju ugovornih obveza (*pacta sunt servanda*), sadržano u članku 26. Bečke konvencije o pravu međunarodnih ugovora od 23. svibnja 1969. (Zbirka međunarodnih ugovora Ujedinjenih naroda, svezak 1155, str. 331.), podrazumijeva da sud Unije mora, u svrhe tumačenja i primjene Sporazuma o antidampingu, uzeti u obzir odluke TRS-a kojima su protumačene odredbe tog sporazuma (vidjeti u tom smislu presudu od 20. siječnja 2022., Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, t. 30., 32. i 33. i navedenu sudsku praksu).
- 22 Međutim, kao što je to potvrđeno upotrebom izraza „u što je moguće većoj mjeri” u sudskoj praksi spomenutoj u točki 20. ove presude, takva se sudska praksa ne može primijeniti u pogledu odredbe čiji je smisao jasan, koja nije dvosmislena i koja stoga ne zahtijeva nikakvo tumačenje. Da je to slučaj, načelo usklađenog tumačenja tekstova sekundarnog prava Unije služilo bi kao temelj za *contra legem* tumačenje te odredbe, što se ne može prihvatiti (vidjeti presudu od 13. srpnja 2018., Confédération nationale du Crédit mutuel/ESB, T-751/16, EU:T:2018:475, t. 34. i navedenu sudsku praksu; vidjeti također u tom smislu presudu od 28. veljače 2017., Canadian Solar Emea i dr./Vijeće, T-162/14, neobjavljenu, EU:T:2017:124, t. 151.).
- 23 Osim toga, valja istaknuti da usklađeno tumačenje akata institucija Unije s obzirom na odredbe međunarodnog sporazuma kojeg je Unija stranka, kako je definirano sudskom praksom navedenom u točkama 20. do 22. ove presude, ne treba miješati s nadzorom zakonitosti tih akata.
- 24 Naime, u skladu s ustaljenom sudskom praksom, na odredbe međunarodnog sporazuma može se pozivati u prilog tužbi za poništenje akta sekundarnog prava Unije ili prigovoru utemeljenom na nezakonitosti takvog akta samo pod dvostrukim uvjetom da, s jedne strane, to nije protivno naravi i strukturi tog sporazuma i, s druge strane, da su te odredbe sadržajno bezuvjetne i dovoljno precizne. Stoga se pred sudovima Unije na takve odredbe može pozivati kao na kriterij za ocjenu zakonitosti akta Unije samo kada su ta dva uvjeta kumulativno ispunjena (vidjeti presudu od 16. srpnja 2015., Komisija/Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, t. 37. i navedenu sudsku praksu).
- 25 U ovom slučaju, s obzirom na to da tužitelji izjavljuju da ne ističu prigovor nezakonitosti i da ni u kojem slučaju ne tvrde, a kamoli dokazuju da su ispunjeni uvjeti utvrđeni sudskom praksom navedenom u točki 24. ove presude, oni moraju, da bi Opći sud mogao prihvatiti ovaj tužbeni razlog, dokazati da članak 2. stavak 6.a Osnovne uredbe nije dovoljno jasan ili da je dvosmislen, a što bi trebalo otkloniti tumačenjem u skladu s tim pravilima, te da to tumačenje nije *contra legem*.
- 26 Valja istaknuti da tužitelji ne tvrde da je tekst članka 2. stavka 6.a Osnovne uredbe dvosmislen.

- 27 Međutim, kao prvo, tužitelji tvrde da članak 2. stavak 6.a Osnovne uredbe, kako bi se mogao primijeniti u skladu s pravom WTO-a, treba tumačiti na način da od triju izvora informacija koji se spominju u članku 2. stavku 6.a točki (a) navedene uredbe treba prihvatiti samo posljednji, koji se sastoji od uporabe domaćih troškova u zemlji izvoznici.
- 28 Valja podsjetiti na to da u skladu s ustaljenom sudskom praksom, u svrhu tumačenja odredbe prava Unije valja uzeti u obzir ne samo njezinu formulaciju nego i kontekst u kojem se nalazi te ciljeve propisa kojeg je dio (vidjeti presudu od 2. srpnja 2020., Magistrat der Stadt Wien (Europski hrčak), C-477/19, EU:C:2020:517, t. 23. i navedenu sudsku praksu).
- 29 Međutim, tumačenjem članka 2. stavka 6.a Osnovne uredbe koje predlažu tužitelji isključuju se prva dva izvora informacija predviđena člankom 2. stavkom 6.a točkom (a) navedene uredbe i priznaje se širok doseg trećemu, na način da bi ga trebalo primijeniti čak i kad ne postoje dokazi o tome da dotični troškovi nisu narušeni.
- 30 Najprije, tumačenje na koje se pozivaju tužitelji ne može se temeljiti na tekstu predmetne odredbe, u kojoj su nabrojene tri mogućnosti, od kojih je treća podvrgnuta ispunjenju konkretno određenog uvjeta. Kao što to proizlazi iz upotrebe izraza „među ostalim”, te tri mogućnosti nisu taksativne, tako da bi Komisija mogla koristiti druge izvore informacija osim onih na koje se odnose te tri mogućnosti. Međutim, margina prosudbe koju je zakonodavac ostavio Komisiji po pitanju izbora korištenja dopunskim izvorima informacija, toj instituciji ne može omogućiti uzimanje u obzir četvrtog izvora koji bi se preklapao s trećim izvorom, a da usto ne bi bilo potrebno ispuniti uvjet prema kojem treba dokazati da domaći troškovi u zemlji izvoznici nisu narušeni.
- 31 Nadalje, to tumačenje nije potkrijepljeno ni kontekstom u kojem se nalazi članak 2. stavak 6.a Osnovne uredbe. Naime, tom su odredbom uvedena posebna pravila koja se razlikuju od onih koja proizlaze iz drugih stavaka članka 2. Osnovne uredbe u tome što se primjenjuju u slučajevima u kojima na unutarnjem tržištu zemlje izvoznice postoje znatni poremećaji. Stoga, upućivanje u članku 2. stavku 6.a točki (a) prvom podstavku Osnovne uredbe na „tijek primjene ove ili bilo koje druge relevantne odredbe ove Uredbe” ne znači da se ta odredba u svim slučajevima mora tumačiti na način da bude u skladu s odredbama Sporazuma o antidampingu koje odgovaraju drugim odredbama članka 2. Osnovne uredbe.
- 32 Naposljetku, što se tiče ciljeva članka 2. stavka 6.a Osnovne uredbe, valja istaknuti da je cilj te odredbe izbjeći to da se u svrhu vođenja antidampinskog ispitnog postupka koriste podaci o cijenama i troškovima u zemlji izvoznici koji su narušeni znatnim poremećajima koji postoje na unutarnjem tržištu te zemlje. Tako je predviđeno korištenje podataka koji se odnose na odgovarajuću reprezentativnu treću zemlju ili međunarodnih podataka ili domaćih troškova u zemlji izvoznici, pod uvjetom da se dokaže da oni nisu narušeni.
- 33 Slijedom toga, valja utvrditi da tužitelji svojim argumentom sažetim u točki 27. ove presude predlažu *contra legem* tumačenje članka 2. stavka 6.a Osnovne uredbe, koje se ne može prihvatiti.
- 34 Kao drugo, tužitelji tvrde da članak 2. stavak 6.a Osnovne uredbe treba tumačiti u skladu sa člankom 2.2. i člankom 2.2.1.1. Sporazuma o antidampingu.
- 35 S jedne strane, tužitelji smatraju da članak 2.2. Sporazuma o antidampingu omogućuje da se uobičajena vrijednost odredi, umjesto da je se izračuna na temelju cijena koje se primjenjuju u zemlji izvoznici, samo u tri slučaja, među kojima se nalazi i onaj koji se odnosi na postojanje posebne situacije na tržištu (u daljnjem tekstu: PST) u zemlji izvoznici.

- 36 Tužitelji pojašnjavaju da pojam „PST”, kako se tumači u odlukama TRS-a, ne daje neograničenu slobodu tijelu nadležnom za antidampinški ispitni postupak (u daljnjem tekstu: nadležno tijelo), nego obuhvaća samo situacije u kojima utječe na usporedivost između uobičajene vrijednosti i izvozne cijene. Nasuprot tomu, situacija koju obilježavaju znatni poremećaji koji su posljedica značajnih državnih intervencija na tržištu zemlje izvoznice sama po sebi ne omogućuje da se u izračunima uobičajene vrijednosti zanemare troškovi koje su zabilježili proizvođači izvoznici iz te zemlje i da se umjesto njih koriste troškovi proizvođača iz treće zemlje. Komisija je dužna dokazati da postoji veza između te situacije i usporedivosti cijena. Međutim, u ovom slučaju taj dokaz nije podnesen.
- 37 S druge strane, prema mišljenju tužitelja, čak i pod pretpostavkom da narušavanje troškova ulaznih materijala dovede do PST-a, metoda koju je Komisija primijenila u ovom slučaju, zbog koje nastaje obveza upotrebe troškova ulaznih materijala iz nenarušenih izvora i neuzimanja u obzir podataka o troškovima proizvodnje kineskih proizvođača izvoznika, upisanih u njihove poslovne knjige, ipak je protivna članku 2.2.1.1. Sporazuma o antidampingu, kako je protumačen u odlukama TRS-a.
- 38 Valja podsjetiti na to da, kao što je to istaknuto u točki 23. ove presude, pozivanje tužiteljâ na načelo usklađenog tumačenja ne može dovesti do toga da Opći sud nadzire zakonitost članka 2. stavka 6.a Osnovne uredbe s obzirom na pravila WTO-a, a da nije potrebno dokazati da su ispunjeni uvjeti koje sudska praksa zahtijeva za izvršavanje tog nadzora.
- 39 Osim toga, iz točke 20. ove presude proizlazi da, kako bi načelo usklađenog tumačenja bilo u potpunosti primjenjivo, dotične odredbe prava Unije moraju imati za svrhu provedbu pravila WTO-a.
- 40 Valja podsjetiti na to da je zakonodavac Unije Uredbom 2017/2321 izmijenio članak 2. Osnovne uredbe kako bi u njega unio stavak 6.a i izmijenio stavak 7.
- 41 U skladu sa sudskom praksom, članak 2. stavak 7. Osnovne uredbe, u verziji koja prethodi onoj koja proizlazi iz Uredbe 2017/2321, predstavljao je izraz volje zakonodavca Unije da u tom području usvoji pristup svojstven pravnom poretku Unije, uvođenjem posebnog sustava detaljnih pravila u vezi s izračunom uobičajene vrijednosti za uvoze iz zemalja bez tržišnog gospodarstva. Stoga je presuđeno da se ta odredba ne može smatrati mjerom čija je svrha osigurati u pravnom poretku Unije izvršavanje određene obveze preuzete u okviru sporazumâ WTO-a, kojima se ne predviđaju pravila o izračunu uobičajene vrijednosti za zemlje bez tržišnog gospodarstva (presuda od 5. svibnja 2022., Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals/Komisija, C-718/20 P, EU:C:2022:362, t. 88.; vidjeti također u tom smislu i po analogiji presudu od 16. srpnja 2015., Komisija/Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, t. 47. do 50.). Opći sud pojasnio je da je, s obzirom na to da se tom odredbom utvrđuju pravila koja se odnose na izračun uobičajene vrijednosti i koja nemaju ekvivalente u sporazumima WTO-a, Komisija nije bila dužna tumačiti u skladu s obvezama Unije u okviru WTO-a. Naime, da je to bio slučaj, ona bi bila lišena diskrecijske ovlasti koju joj je namjeravao dodijeliti zakonodavac (vidjeti u tom smislu i po analogiji presudu od 19. rujna 2019., Zhejiang India Pipeline Industry/Komisija, T-228/17, EU:T:2019:619, t. 111. do 113.).
- 42 Valja smatrati da su ta načela po analogiji primjenjiva na članak 2. stavak 6.a Osnovne uredbe.

- 43 Naime, tom se odredbom uspostavlja poseban sustav kojim se utvrđuju pravila za određivanje uobičajene vrijednosti u slučaju izvoza iz zemalja za koje je utvrđeno da na njihovim tržištima postoje znatni poremećaji, kako su definirani tom istom odredbom. Međutim, pravo WTO-a ne sadržava posebna pravila namijenjena izračunu uobičajene vrijednosti u takvim situacijama.
- 44 Osim toga, točno je da je uvodnom izjavom 2. Uredbe 2017/2321 pojašnjeno da se njome „ne dovodi u pitanje utvrđivanje činjenice je li određena članica WTO-a zemlja tržišnoga gospodarstva ili nije, niti se dovode u pitanje uvjeti iz protokola i drugih instrumenata u skladu s kojima su zemlje pristupile Sporazumu [o osnivanju WTO-a]”, među kojima se nalazi i Protokol o pristupanju Narodne Republike Kine WTO-u (u daljnjem tekstu: Protokol o pristupanju).
- 45 Također je točno da točka 15. Protokola o pristupanju sadržava posebna pravila za primjenu Sporazuma o antidampingu na uvoz podrijetlom iz Kine i predviđa prijelazno razdoblje koje istječe najkasnije 15 godina nakon što Narodna Republika Kina postane članicom WTO-a, odnosno 11. prosinca 2016.
- 46 Međutim, na temelju činjenice da se u preambuli Uredbe 2017/2321 nalazi uvodna izjava 2. ne može se zaključiti da je zakonodavac Unije tom uredbom želio osnovati mehanizam kojim se provodi točka 15. Protokola o pristupanju.
- 47 U svakom slučaju, ako se pretpostavi da se točka 15. Protokola o pristupanju, nakon isteka njime predviđenog prijelaznog razdoblja, protivi primjeni, u okviru antidampinškog ispitnog postupka, metode namijenjene utvrđivanju uobičajene vrijednosti koja se ne temelji na kineskim cijenama ili troškovima za proizvodnu granu koja je predmet tog postupka, iz toga bi slijedilo da članak 2. stavak 6.a Osnovne uredbe nije u skladu s tom točkom.
- 48 Budući da tužitelji nisu istaknuli prigovor nezakonitosti protiv članka 2. stavka 6.a Osnovne uredbe s obzirom na pravila WTO-a, ta eventualna neusklađenost samo potvrđuje da tu odredbu nije moguće tumačiti na način na koji bi to željeli tužitelji.
- 49 Slijedom toga, valja zaključiti da nisu ispunjeni uvjeti koji su potrebni da bi se načelo usklađenog tumačenja primijenilo na članak 2. stavak 6.a Osnovne uredbe s obzirom na pravila WTO-a.
- 50 Stoga prvi tužbeni razlog treba odbiti.

Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 2. stavka 10. Osnovne uredbe i na očitoj pogrešci u ocjeni

- 51 Drugi tužbeni razlog sastoji se od tri dijela, od kojih se prvi temelji na povredi članka 2. stavka 10. točke (i) Osnovne uredbe i očitoj pogrešci u ocjeni, drugi na povredi uvodnog dijela članka 2. stavka 10. navedene uredbe i treći na povredi članka 2. stavka 10. točke (b) te uredbe.

Prvi dio

- 52 Tužitelji, koje podupire društvo Wegochem, nakon što su podsjetili na to da je sve njihove prodaje PVA-a za izvoz u Uniju izvršilo društvo Sinopec Central-China, tvrde da je Komisija, smatrajući da potonji nije obavljao poslove unutarnjeg prodajnog odjela, nego da su ti poslovi bili jednaki poslovima posrednika koji posluje na temelju provizije, na izvoznju cijenu koja se odnosi na te prodaje, pogrešno primijenila prilagodbu naniže na temelju članka 2. stavka 10. točke (i) Osnovne

uredbe (u daljnjem tekstu: prva osporavana prilagodba), koja odgovara POA troškovima tog društva kao i dobiti tog društva, procijenjenoj na temelju informacija koje je dostavio neovisni subjekt.

- 53 Kao prvo, tužitelji naglašavaju da Komisija, u skladu s tekstom članka 2. stavka 10. točke (i) Osnovne uredbe i relevantnom sudskom praksom, kako bi mogla provesti prilagodbu na temelju te odredbe, mora podnijeti barem usklađene indicije koje upućuju na to da društvo za prodaju povezano s proizvođačem obavlja poslove slične poslovima posrednika koji posluje na temelju provizije.
- 54 Tužitelji pojašnjavaju da Komisija ne može prebaciti teret dokazivanja smatrajući da je takva prilagodba, kao opće pravilo, opravdana čim poduzetnik osnuje povezano trgovačko društvo da bi izvršio svoje prodaje za izvoz i da je stoga proizvođač koji je osnovao to društvo dužan dokazati da predmetna prilagodba nije opravdana.
- 55 Kao drugo, na temelju elemenata na koje se Komisija pozvala tijekom postupka koji je doveo do donošenja pobijane uredbe i u toj uredbi, ne može se zaključiti da je prva osporavana prilagodba u ovom slučaju opravdana.
- 56 Komisija osporava argumente tužiteljâ.
- 57 Kao prvo, tvrdi da postoji opće pravilo prema kojem je prilagodba na temelju članka 2. stavka 10. točke (i) Osnovne uredbe opravdana kad poduzetnik osnuje povezano društvo za obavljanje poslovnih aktivnosti čije bi obavljanje inače morao povjeriti trećim subjektima. Naime, činjenica je da tako osnovano povezano društvo obavlja poslove slične poslovima posrednika koji posluje na temelju provizije. Takvu prilagodbu nije potrebno provesti – samo kao iznimku od tog općeg pravila – onda kada proizvođač i s njime povezani distributer zadužen za izvoz u Uniju čine jedinstveni gospodarski subjekt. Sve iznimke od općeg pravila treba tumačiti strogo.
- 58 Kao drugo, Komisija pojašnjava da nije nikada tvrdila da se samo na temelju jednog ili drugog elementa na koje se oslonila kako bi provela prvu osporavanu prilagodbu može isključiti mogućnost da se društvo Sinopec Central-China kvalificira kao unutarnji prodajni odjel. Naglašava potrebu da se općenito ocijene relevantni elementi i ističe da se na temelju elemenata uzetih u obzir u ovom slučaju, razmatranih u cjelini, može zaključiti da je Sinopec Central-China samostalno i neovisno trgovačko društvo.

– *Primjenjiva pravila*

- 59 Valja podsjetiti na tekst relevantnih odredbi članka 2. stavka 10. Osnovne uredbe, koji glasi kako slijedi:

„Izvozna cijena i uobičajena vrijednost uspoređuju se primjereno. Usporedba se provodi na istoj razini trgovine i obuhvaća prodaje, što je moguće u bližem vremenu, pri čemu se u obzir uzimaju druge razlike koje utječu na usporedivost cijena. Ako uobičajena vrijednost i utvrđena izvozna cijena nisu usporedive, provode se odgovarajuće prilagodbe za svaki pojedini slučaj, a s obzirom na razlike među čimbenicima za koje se tvrdi, i dokazano je, da utječu na cijene i usporedivost

cijena. Kod prilagodbe cijena izbjegavaju se dupliciranja, posebno u odnosu na diskonte, rabate, količine i razinu trgovine. Kada su navedeni uvjeti zadovoljeni, navode se sljedeći čimbenici za koje se mogu provesti prilagodbe:

[...]

i) Provizije

Prilagodba se provodi za razlike u provizijama plaćenim za prodaju koja se razmatra.

Izraz „provizije” smatra se da uključuje uvećane iznose koje je primio prodavatelj proizvoda, odnosno istovjetnog proizvoda ako su poslovi tog prodavatelja slični poslovima posrednika koji posluje na temelju provizije.”

- 60 Iz sudske prakse proizlazi da se prilagodba na temelju članka 2. stavka 10. točke (i) Osnovne uredbe ne može provesti ako proizvođač sa sjedištem u trećoj zemlji i s njime povezani distributer zadužen za izvoz u Uniju čine jedinstveni gospodarski subjekt (vidjeti po analogiji presudu od 26. listopada 2016., PT Musim Mas/Vijeće, C-468/15 P, EU:C:2016:803, t. 39.).
- 61 Naime, podjela djelatnosti proizvodnje i prodaje unutar grupe koju čine pravno odvojena poduzeća ni na koji način ne može utjecati na činjenicu da je riječ o jedinstvenom gospodarskom subjektu koji na taj način organizira skup aktivnosti koje u drugim slučajevima obavlja subjekt koji je i pravno jedinstven (vidjeti po analogiji presudu od 26. listopada 2016., PT Musim Mas/Vijeće, C-468/15 P, EU:C:2016:803, t. 40. i navedenu sudsku praksu).
- 62 U tim okolnostima priznavanje postojanja jedinstvenog gospodarskog subjekta omogućava da se izbjegne da troškovi – koji su očito uključeni u prodajnu cijenu nekog proizvoda kada prodaju obavlja odjel prodaje integriran u organizaciju proizvođača – budu iz nje isključeni u slučajevima kada istu prodajnu djelatnost obavlja pravno odvojeno društvo, koje proizvođač ipak gospodarski kontrolira (vidjeti po analogiji presudu od 26. listopada 2016., PT Musim Mas/Vijeće, C-468/15 P, EU:C:2016:803, t. 41. i navedenu sudsku praksu).
- 63 Iz navedenoga slijedi da se za distributera koji čini jedinstveni gospodarski subjekt s proizvođačem koji ima sjedište u trećoj zemlji ne može smatrati da obavlja poslove slične poslovima posrednika koji posluje na temelju provizije, u smislu članka 2. stavka 10. točke (i) Osnovne uredbe (vidjeti po analogiji presudu od 26. listopada 2016., PT Musim Mas/Vijeće, C-468/15 P, EU:C:2016:803, t. 42.).
- 64 U okviru analize postojanja jedinstvenog gospodarskog subjekta između proizvođača i s njime povezanog distributera, ključno je razmotriti gospodarsku stvarnost odnosa koji postoje između tog proizvođača i tog distributera. Imajući u vidu zahtjev da zaključak mora odražavati gospodarsku stvarnost odnosâ između navedenog proizvođača i navedenog distributera, institucije Unije obvezne su uzeti u obzir sve relevantne čimbenike koji omogućavaju utvrđenje obavlja li taj distributer poslove integriranog prodajnog odjela tog proizvođača, ili to nije slučaj (vidjeti po analogiji presudu od 26. listopada 2016., PT Musim Mas/Vijeće, C-468/15 P, EU:C:2016:803, t. 43. i navedenu sudsku praksu).

– *Dokaz*

- 65 Što se tiče tereta dokazivanja koji se odnosi na posebne prilagodbe nabrojene u članku 2. stavku 10. Osnovne uredbe, taj je teret, u skladu sa sudskom praksom, na stranci koja se želi pozvati na njih (vidjeti u tom smislu i po analogiji presudu od 26. listopada 2016., PT Musim Mas/Vijeće, C-468/15 P, EU:C:2016:803, t. 83. i navedenu sudsku praksu).
- 66 Stoga, kada institucije Unije smatraju da treba primijeniti prilagodbu smanjenjem izvozne cijene zbog razloga što prodajno društvo povezano s proizvođačem obavlja poslove slične poslovima posrednika koji posluje na temelju provizije, na tim je institucijama da dostave barem usklađene indicije koje dokazuju da je taj uvjet ispunjen (vidjeti po analogiji presudu od 26. listopada 2016., PT Musim Mas/Vijeće, C-468/15 P, EU:C:2016:803, t. 84. i navedenu sudsku praksu).
- 67 Iz toga slijedi da su institucije Unije podnijele usklađene indicije koje su takve prirode da dokazuju da distributer povezan s proizvođačem obavlja poslove slične poslovima posrednika koji posluje na temelju provizije – na tom bi distributeru ili na tom proizvođaču bilo da podnesu dokaze da prilagodba na temelju članka 2. stavka 10. točke (i) Osnovne uredbe nije opravdana (vidjeti po analogiji presudu od 26. listopada 2016., PT Musim Mas/Vijeće, C-468/15 P, EU:C:2016:803, t. 85.).
- 68 Iz toga proizlazi da je Komisija, da bi s pravom mogla provesti prvu osporavanu prilagodbu, trebala podnijeti usklađene indicije na temelju kojih se može dokazati da je ta prilagodba bila opravdana.
- 69 Komisija ne može smatrati da se prilagodba na temelju članka 2. stavka 10. točke (i) Osnovne uredbe mora načelno provesti čim poduzetnik osnuje povezano trgovačko društvo u cilju izvršavanja svojih prodaja za izvoz.
- 70 Naime, nije utvrđeno da postoji to opće pravilo, koje bi dovelo do prebacivanja tereta dokazivanja jer sudska praksa na koju se u tu svrhu poziva Komisija nije relevantna.
- 71 Kao prvo, Komisija se oslanja na presudu od 7. veljače 2013., EuroChem MCC/Vijeće (T-459/08, neobjavljena, EU:T:2013:66). U točki 132. te presude Opći sud istaknuo je da druga rečenica članka 2. stavka 10. točke (i) Uredbe Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL 2009., L 343, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 30., str. 202.) proizlazi iz članka 1. stavka 5. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1972/2002 od 5. studenoga 2002. o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 384/96 o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL 2002., L 305, str. 1.). U istoj je točki utvrdio da je, u skladu s uvodnom izjavom 6. Uredbe br. 1972/2002, svrha uvođenja dotične rečenice bila pojasniti, u skladu s ustaljenom praksom institucija, da se prilagodbe na temelju te odredbe moraju provesti i ako stranke ne postupaju u okviru odnosa komitenta i komisionara, ali ostvaruju isti gospodarski rezultat djelujući u svojstvu prodavatelja i kupca. Međutim, iz točaka 133. i 134. te presude proizlazi da se prilagodba mora provesti ako društvo zaduženo za prodaju koje je povezano s proizvođačem izvoznikom obavlja poslove slične poslovima posrednika koji posluje na temelju provizije i da, kako bi se utvrdilo je li to slučaj, valja ispitati odnosne uloge koje obavljaju različita povezana društva. Iz toga slijedi da Opći sud u navedenoj presudi nije priznao da postoji opće pravilo na koje se u ovom slučaju poziva Komisija.

- 72 Kao drugo, Komisija se poziva na presudu od 26. listopada 2016., PT Musim Mas/Vijeće (C-468/15 P, EU:C:2016:803, t. 39.), u kojoj se, međutim, uopće ne upućuje na opće pravilo i na iznimku od njega.
- 73 Kao treće, Komisija se poziva na točku 50. presude od 28. listopada 2004., Shanghai Teraoka Electronic/Vijeće (T-35/01, EU:T:2004:317) i točku 49. presude od 28. lipnja 2019., Changmao Biochemical Engineering/Komisija (T-741/16, neobjavljena, EU:T:2019:454). U njima je Opći sud istaknuo da je metoda utvrđivanja uobičajene vrijednosti proizvoda iz članka 2. stavka 7. točke (b) Uredbe Vijeća (EZ) br. 384/96 od 22. prosinca 1995. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL 1996., L 56, str. 1.) i Uredbe br. 1225/2009, koje su redom bile na snazi u vrijeme nastanka relevantnih činjenica, bila iznimka od posebne metode koja je u tu svrhu predviđena člankom 2. stavkom 7. točkom (a) tih uredbi, pri čemu je potonja načelno bila primjenjiva u slučaju uvoza iz zemalja bez tržišnog gospodarstva. Međutim, Komisija u ovom slučaju ne iznosi, niti *a fortiori* dokazuje da je neprimjena prilagodbe na temelju članka 2. stavka 10. točke (i) Osnovne uredbe u slučaju kad proizvođač izvoznik svoje proizvode prodaje u Uniji preko povezanog društva iznimka od pravila iz te uredbe, na temelju koje bi se ta prilagodba načelno trebala provesti u takvim okolnostima. Stoga te presude ne potkrepljuju ni postojanje općeg pravila na koje se poziva Komisija ni izniman karakter neprimjene takve prilagodbe kada postoji jedinstveni gospodarski subjekt.
- 74 Kao četvrto, Komisija se na raspravi pozivala na presudu od 14. prosinca 2022., Xinyi PV Products (Anhui) Holdings/Komisija, (T-586/14 RENV II, neobjavljenu, EU:T:2022:799, t. 57.), koja potvrđuje postojanje pravila na temelju kojeg se prilagodba na temelju članka 2. stavka 10. točke (i) Osnovne uredbe općenito provodi kada proizvođač izvoznik prodaje svoje proizvode putem povezanog društva. Međutim, valja istaknuti da se Opći sud u toj presudi izjasnio o situaciji koju karakterizira činjenica da je bilo nesporno da je društvo povezano s dotičnim proizvođačem izvoznikom djelovalo uz internu službu za izvoz koju je on imao, kao što to proizlazi iz točaka 52. i 57. prethodno spomenute presude. Budući da je situacija u ovom slučaju drukčija, Komisija se pogrešno oslonila na navedenu presudu.
- 75 Komisija ne može smatrati ni da se prilagodba na temelju članka 2. stavka 10. točke (i) Osnovne uredbe mora provesti na temelju činjenice, na koju se tužitelji pozivaju pred Općim sudom, da društvo Sinopec Central-China nije pod izravnom kontrolom društava Sinopec Chongqing i Sinopec Ningxia.
- 76 U tom pogledu, iako iz uvodne izjave 366. pobijane uredbe proizlazi da Komisija priznaje postojanje zajedničke kontrole, s obzirom na to da „društvo Sinopec Group kontrolira” društva Sinopec Central-China, Sinopec Chongqing i Sinopec Ningxia, u toj se uredbi ne nalazi uvodna izjava koja se odnosi na ispitivanje neizravne prirode te kontrole i posljedice koje bi ta kontrola mogla imati na dokazivanje za koje je Komisija bila zadužena na temelju sudske prakse navedene u točkama 65. do 67. ove presude.
- 77 U uvodnoj izjavi 366. pobijane uredbe Komisija je također istaknula da je „postojanje zajedničke kontrole nužan preduvjet za postojanje jedinstvenog gospodarskog subjekta te pokreće analizu toga dokazuju li sve relevantne činjenice koje se odnose na povezanog trgovca postojanje jedinstvenog gospodarskog subjekta” i da je „svrha [bila] utvrditi jesu li poslovi koje obavlja povezani trgovac [bili] slični poslovima unutarnjeg prodajnog odjela ili ne”.

78 Taj stav koji je Komisija zauzela u pobijanoj uredbi treba odobriti jer je on u skladu sa sudskom praksom u kojoj se smatra da struktura kapitala društava koja možda čine jedinstveni gospodarski subjekt predstavlja indiciju koja je relevantna za postojanje tog subjekta (vidjeti u tom smislu presudu od 10. ožujka 2009., Interpipe Niko Tube i Interpipe NTRP/Vijeće, T-249/06, EU:T:2009:62, t. 179.).

79 Stoga počevši od tog utvrđenja, valja provjeriti je li Komisija podnijela dovoljno usklađenih indicija na temelju kojih je moguće dokazati da se, unatoč postojanju zajedničke kontrole, nije moglo smatrati da je društvo Sinopec Central-China djelovalo kao unutarnji prodajni odjel i da je slijedom toga bilo potrebno provesti prvu osporavanu prilagodbu.

– *Indicije koje je prikupila Komisija*

80 Komisija svoju odluku temelji na sljedećim indicijama:

- društvo Sinopec Central-China tražilo je kupce i stupalo s njima u kontakt;
- društvo Sinopec Chongqing izvršilo je izravne izvozne prodaje;
- društva Sinopec Chongqing i Sinopec Ningxia obavljala su izravnu prodaju u Kini;
- društva Sinopec Chongqing i Sinopec Ningxia snosila su troškove prodaje;
- društvo Sinopec Central-China trgovalo je i proizvodima koje su proizveli drugi proizvođači osim društava Sinopec Chongqing i Sinopec Ningxia.

81 Valja utvrditi može li se na temelju prethodno navedenih indicija zaključiti da je Komisija podnijela dokaz koji je bila dužna podnijeti.

82 Najprije valja podsjetiti na to da se prvi podatak, naveden u točki 80. ove presude, koji se odnosi na činjenicu da je društvo Sinopec Central-China tražilo kupce i stupalo s njima u kontakt, nalazio u konačnoj objavi. Tužitelji su osporavali relevantnost prvog podatka u svojim primjedbama na konačnu objavu, tvrdeći da su traženje kupaca i stupanje u kontakt s njima djelatnosti koje mogu obavljati i samostalni trgovac i unutarnji prodajni odjel. Komisija spominje taj podatak u uvodnoj izjavi 358. pobijane uredbe, ali ne odgovara na argumente tužiteljâ.

83 Komisija je pred Općim sudom samo tvrdila da je prvi podatak relevantan, iako su traženje kupaca i stupanje u kontakt s njima djelatnosti koje mogu obavljati i unutarnji prodajni odjel i prodajni zastupnik.

84 U tim okolnostima tužitelji osnovano tvrde da činjenica da se neki subjekt bavi traženjem kupaca i stupanjem u kontakt s njima nije relevantna za utvrđivanje toga je li on unutarnji prodajni odjel ili prodajni zastupnik.

85 Kad je riječ o drugom podatku iz točke 80. ove presude, koji se odnosi na činjenicu da je društvo Sinopec Chongqing obavljalo izravne izvozne prodaje, iz sudske prakse proizlazi da što je veći udio tih izravnih prodaja to je teže tvrditi da povezani distributer obavlja poslove unutarnjeg prodajnog odjela (vidjeti u tom smislu presude od 10. ožujka 1992., Matsushita Electric/Vijeće, C-175/87, EU:C:1992:109, t. 14. i od 25. lipnja 2015., PT Musim Mas/Vijeće T-26/12, neobjavljenu, EU:T:2015:437, t. 69.). S druge strane, jedinstveni gospodarski subjekt može postojati u slučaju

kad proizvođač preuzme dio poslova prodaje koji dopunjuju poslove prodaje društva za distribuciju njegovih proizvoda (vidjeti presudu od 10. ožujka 2009., Interpipe Niko Tube i Interpipe NTRP/Vijeće, T-249/06, EU:T:2009:62, t. 179. i navedenu sudsku praksu).

- 86 U ovom slučaju tužitelji ističu da je izvozna prodaja koju je izravno obavljalo društvo Sinopec Chongqing, bez upletanja društva Sinopec Central-China, samo dopunske prirode u odnosu na izvozne prodaje koje je ostvarilo potonje društvo i da se ne odnosi na prodaju PVA-a kupcima sa sjedištem u Uniji, nego na prodaju usmjerenu kupcima sa sjedištem u Sjedinjenim Američkim Državama, zbog razloga povezanih sa sustavom naplate antidampinških pristojbi Sjedinjenih Američkih Država, na temelju kojeg pravo na nultu pristojbu postoji samo ako su prodaje obavljene izravno. Obujam PVA-a povezan s tom izravnom izvoznom prodajom u Sjedinjene Američke Države, koji čini samo 10,9 % ukupnog izvoza u Uniju i Sjedinjene Američke Države, nije u dovoljnoj mjeri znatan da bi se smatralo da se na temelju postojanja te izravne prodaje može zaključiti da ne postoji jedinstveni gospodarski subjekt.
- 87 Komisija odgovara da činjenica da se društvo Sinopec Chongqing bavilo izravnom prodajom u SAD-u u znatnom obujmu koji odgovara 12,1 % obujma njegove prodaje u Uniji, dokazuje da ono posjeduje vlastiti unutarnji prodajni odjel. Razlog zbog kojeg je to društvo samo obavljalo tu prodaju nije „nužno odlučujući” za ocjenu njegova gospodarskog odnosa s društvom Sinopec Central-China. Isto tako, nije važno to što je potonje društvo izvršilo svu prodaju za izvoz u Uniju.
- 88 Kao prvo, valja podsjetiti na to da je Opći sud u točki 185. presude od 10. ožujka 2009., Interpipe Niko Tube i Interpipe NTRP/Vijeće (T-249/06, EU:T:2009:62), kako bi utvrdio da je prilagodba na temelju članka 2. stavka 10. točke (i) Uredbe br. 384/96 bila pogrešno provedena, među ostalim, utvrdio da je izravna izvozna prodaja koju je izvršio jedan od tužitelja u predmetu u kojem je donesena navedena presuda bila marginalna i da je dopunjavala onu koju je izvršio distributer povezan s tim društvima. U tu je svrhu Opći sud istaknuo, s jedne strane, da su te izravne prodaje bile namijenjene novim državama članicama u prijelaznoj fazi i, s druge strane, da su predstavljale 8 % prodaje tih društava u Uniju.
- 89 Kao drugo, Opći sud je u točkama 69. i 70. presude od 25. lipnja 2015., PT Musim Mas/Vijeće (T-26/12, neobjavljena, EU:T:2015:437), smatrao da se zbog činjenice da postoje izravne izvozne prodaje u obujmu od 27,08 % ukupne izvozne prodaje ne može isključiti to da je distributer povezan s dotičnim proizvođačima obavljao poslove unutarnjeg prodajnog odjela, ali da to ipak predstavlja indiciju koja ide u prilog drugim čimbenicima i utvrđenju da jedinstveni gospodarski subjekt ne postoji.
- 90 U ovom je slučaju nesporno da je društvo Sinopec Chongqing izvršilo izravne izvozne prodaje u Sjedinjene Američke Države u obujmu koji odgovara iznosu od 10,9 % njegove ukupne prodaje u Uniji i Sjedinjenim Američkim Državama, a taj obujam odgovara iznosu od 12,1 % njegove prodaje u Uniji, ako se izravna prodaja u Sjedinjenim Američkim Državama iskaže kao postotak prodaje samo u Uniji, za razliku od ukupne prodaje u Uniji i Sjedinjenim Američkim Državama. Osim toga, tužitelji su na raspravi, što Komisija nije osporavala, pojasnili da su svoje PVA-ove izvozili i u druge zemlje i da je tu izvoznju prodaju izvršilo društvo Sinopec Central-China. Stoga, da je u obzir uzeta sva izvozna prodaja, obujam koji odgovara izravnim prodajama koje je izvršilo društvo Sinopec Chongqing predstavljao bi još manji postotak svih PVA-ova koje je ono proizvelo, a koji su prodani za izvoz.

- 91 Slijedom toga, kao prvo, valja istaknuti da Komisija pogrešno tvrdi da je postotak obujma PVA-a koji se odnosi na izravnu izвозnu prodaju koju je izvršilo društvo Sinopec Chongqing „očito znatan” jer prelazi razinu od 8 % koja je u točki 185. presude od 10. ožujka 2009., Interpipe Niko Tube i Interpipe NTRP/Vijeće (T-249/06, EU:T:2009:62) smatrana neznatnom. Naime, kao što to proizlazi iz točke 88. ove presude, Opći sud je u toj presudi ispitao koliki je bio postotak obujma koji se odnosi na izravne izvozne prodaje u Uniju koje su izvršili dotični proizvođači izvoznici u odnosu na ukupni obujam njihove izvozne prodaje u Uniju. Međutim, u ovom je slučaju postotak obujma koji se odnosi na izravne izvozne prodaje u Uniju koje je izvršilo društvo Sinopec Chongqing jednak nuli jer je društvo Sinopec Central-China zaduženo za sve izvozne prodaje PVA-ova koje proizvodi društvo Sinopec Chongqing, a koje su usmjerene prema Uniji.
- 92 Kao drugo, valja utvrditi da bez obzira na to koliko iznosi ukupna prodaja u odnosu na koju se izračunava postotak (vidjeti točku 90. ove presude), obujam PVA-a izravnih izvoznih prodaja koje je izvršilo društvo Sinopec Chongqing ne predstavlja postotak tog ukupnog iznosa koji se približava iznosu od 27,08 %, u pogledu kojeg je Opći sud, u točkama 69. i 70. presude od 25. lipnja 2015., PT Musim Mas/Vijeće (T-26/12, neobjavljena, EU:T:2015:437), u tom slučaju smatrao da je riječ o indiciji koja može doprinijeti dokazivanju toga da ne postoji jedinstveni gospodarski subjekt (vidjeti točku 89. ove presude).
- 93 Osim toga, valja podsjetiti na to da je Opći sud, u točki 68. presude od 25. lipnja 2015., PT Musim Mas/Vijeće (T-26/12, neobjavljena, EU:T:2015:437), također istaknuo da nije isključeno to da, unutar takvog subjekta, povezano društvo obavlja poslove unutarnjeg prodajnog odjela na način da organizira proizvođačeve prodaje i pregovara o njima, a da pritom ne izdaje izravno sve račune koji se odnose na te prodaje, pri čemu navođenje proizvođača „na papiru” može biti opravdano različitim razlozima. Međutim, tužitelji su u ovom slučaju, a da Komisija tomu nije proturječila, naveli da je društvo Sinopec Chongqing imalo pravo na nultu antidampinšku pristojbu u Sjedinjenim Američkim Državama. Osim toga, društvo Wegochem je na raspravi, čemu Komisija također nije proturječila, pojasnilo da je grupa kojoj je pripadalo uvozila PVA-ove koje su proizveli tužitelji kako u Uniju tako i u Sjedinjene Američke Države i da je ta grupa, u obama slučajevima, pregovarala s društvom Sinopec Central-China, iako je račune koji se odnose na izvoz u Sjedinjene Američke Države, zbog prethodno navedenog razloga izdavalo društvo Sinopec Chongqing.
- 94 S obzirom na prethodno navedeno, valja zaključiti da drugi podatak nije uvjerljiva indicija kojom bi se moglo dokazati da se društvo Sinopec Central-China ne može kvalificirati unutarnjim prodajnim odjelom.
- 95 Kad je riječ o trećem podatku navedenom u točki 80. ove presude, a koji se odnosi na činjenicu da su društva Sinopec Chongqing i Sinopec Ningxia obavljala izravnu prodaju na kineskom tržištu, tužitelji tvrde da se postojanje tih izravnih prodaja ne protivi tomu da se društvo Sinopec Central-China kvalificira unutarnjim prodajnim odjelom, odgovornim za izvozne prodaje. Naime, tužitelji nisu nikada tvrdili da je društvo Sinopec Central-China djelovalo kao unutarnji prodajni odjel, odgovoran kako za prodaju na kineskom tržištu tako i za prodaju za izvoz. Oni su samo tvrdili da je društvo Sinopec Central-China zaduženo za izvozne prodaje. Način na koji proizvođač prodaje svoje proizvode na svojem unutarnjem tržištu nije relevantan za utvrđivanje postojanja jedinstvenoga gospodarskog subjekta u pogledu izvoznih prodaja.

- 96 Komisija odgovara da činjenica da su društva Sinopec Chongqing i Sinopec Ningxia obavljala znatnu prodaju na kineskom tržištu ide u prilog dokazivanju toga da su ta društva imala unutarnje prodajne odjele koji su mogli služiti i njihovim izvoznim tržištima te da je društvo Sinopec Central-China djelovalo kao samostalno trgovačko društvo.
- 97 Treba napomenuti da se na temelju postojanja izravnih prodaja PVA-a koje su izvršila društva Sinopec Chongqing i Sinopec Ningxia na kineskom tržištu može dokazati da su ta društva imala strukturu koja je potrebna za prodaju njihovih proizvoda bez potrebe za korištenjem usluga društva Sinopec Central-China ili drugih, moguće nepovezanih društava.
- 98 Međutim, kao što to tvrde tužitelji, iz sudske prakse proizlazi da izvozne prodaje i prodaje proizvođača izvoznika na domaćem tržištu mogu uključivati društva koja jesu ili nisu povezana ili različite unutarnje prodajne službe (vidjeti u tom smislu presudu od 10. ožujka 1992., *Minolta Camera/Vijeće*, C-178/87, EU:C:1992:112, t. 2., 9. i 13. te mišljenje nezavisnog odvjetnika P. Mengozzija u spojenim predmetima *Vijeće i Komisija/Interpipe Niko Tube i Interpipe NTRP*, C-191/09 P i C-200/09 P, EU:C:2011:245, t. 65. i 66.).
- 99 Iz toga slijedi da treći podatak nije uvjerljiva indicija koja bi mogla spriječiti da se društvu Sinopec Central-China prizna status unutarnjeg prodajnog odjela.
- 100 Kad je riječ o četvrtom podatku navedenom u točki 80. ove presude, koji se odnosi na činjenicu da društva Sinopec Chongqing i Sinopec Ningxia snose troškove prodaje, tužitelji ističu da su ta društva samo snosila troškove prodaje na kineskom tržištu, a da je društvo Sinopec Chongqing snosilo troškove prodaja ostvarenih u Sjedinjenim Američkim Državama.
- 101 Komisija u pogledu četvrtog podatka odgovara da je činjenica da su društva Sinopec Chongqing i Sinopec Ningxia snosila troškove prodaje koji su za potonje društvo bili viši od onih društva Sinopec Central-China dodatni dokaz koji upućuje na samostalnost potonjeg društva.
- 102 Valja istaknuti da nije sporno da su društva Sinopec Chongqing i Sinopec Ningxia snosila samo troškove prodaje na kineskom unutarnjem tržištu, a kad je riječ o prvome društvu, troškove izravne izvozne prodaje u Sjedinjene Američke Države. Stoga četvrti podatak ne može izmijeniti ocjenu Općeg suda o drugom i trećem podatku.
- 103 Što se tiče petog elementa navedenog u točki 80. ove presude, koji se odnosi na činjenicu da društvo Sinopec Central-China trguje i proizvodima koje su proizveli drugi proizvođači osim društava Sinopec Chongqing i Sinopec Ningxia, tužitelji ističu da nabava, od strane društva Sinopec Central-China, PVA-a koji proizvode treći proizvođači predstavlja samo 2 % njegove nabave PVA-a od društava Sinopec Chongqing i Sinopec Ningxia. Poslovi povezanog trgovca ne mogu se izjednačiti s poslovima unutarnjeg prodajnog odjela samo ako taj trgovac ostvaruje velik dio svojeg prihoda prodajom proizvoda koji potječu od trećih poduzeća. Osim toga, društvo Sinopec Central-China prodavalo je PVA-ove koje su proizveli treći proizvođači samo na kineskom tržištu.
- 104 Društvo Wegochem dodaje da na temelju same činjenice da je društvo Sinopec Central-China prodavalo i određene proizvode drugih proizvođača nije moguće dokazati da je to društvo djelovalo kao samostalni trgovac. Komisija je u tu svrhu trebala dokazati da su te prodajne djelatnosti bile u dovoljnoj mjeri znatne da bi društvu Sinopec Central-China omogućile da

postupa neovisno o grupi s kojom je bilo povezano. Stoga je Komisija trebala ocijeniti udio prodaja koje je društvo Sinopec Central-China ostvarilo od PVA-a koji potječe od trećih poduzetnika u odnosu na njegov prihod. Međutim, Komisija nije provela takvu ocjenu.

- 105 Komisija odgovara da je unatoč tome što nije procijenila udio – u okviru ukupnog prihoda društva Sinopec Central-China – prodaje proizvoda, neovisno o kojima je riječ, koje je ono kupilo od društava različitih od društava Sinopec Chongqing i Sinopec Ningxia, ipak utvrdila da su prodaje PVA-a koji su proizveli drugi proizvođači, a koje je ostvarilo društvo Sinopec Central-China, činile 10 % ukupne prodaje PVA-a koju je društvo Sinopec Central-China ostvarilo u Uniji i da one stoga nisu bile zanemarive.
- 106 Valja podsjetiti na to da je, prema sudskoj praksi, udio prodaja koje je distributer povezan s proizvođačem ostvario od proizvoda koji potječu od nepovezanih proizvođača važan čimbenik za utvrđenje tvori li taj distributer jedinstveni gospodarski subjekt s povezanim proizvođačem. Stoga, ako distributer ostvaruje velik dio svojeg prihoda prodajom proizvoda koji potječu od nepovezanih poduzetnika, to može biti indicija da poslovi tog distributera nisu poslovi unutarnjeg prodajnog odjela (vidjeti presudu od 14. srpnja 2021., *Interpipe Niko Tube i Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant/Komisija*, T-716/19, EU:T:2021:457, t. 159. i navedenu sudsku praksu).
- 107 U sudskoj praksi također je pojašnjeno da institucije Unije, u svrhu utvrđivanja toga postoji li jedinstveni gospodarski subjekt, imaju pravo uzeti u obzir i aktivnosti povezanog distributera koje se odnose na proizvode različite od proizvoda koji je predmet antidampinskog ispitnog postupka, kao i udio prodaja koje je taj distributer ostvario, a koje se odnose na proizvode koji potječu od nepovezanih proizvođača (vidjeti u tom smislu presudu od 26. listopada 2016., *PT Musim Mas/Vijeće*, C-468/15 P, EU:C:2016:803, t. 44. do 46. i 49.).
- 108 U ovom slučaju valja istaknuti da Komisija priznaje (vidjeti točku 105. ove presude) da nije izvršila ispitivanje predviđeno navedenom sudskom praksom. Ona se stoga ne može pozivati na peti podatak kao na relevantnu indiciju o nepostojanju jedinstvenoga gospodarskog subjekta u ovom slučaju.
- 109 U svakom slučaju, pod pretpostavkom da je Komisija s pravom ispitala samo prihod koji je društvo Sinopec Central-China ostvarilo prodajom PVA-a, valja utvrditi da Komisija ne osporava to da, kao što su to tužitelji već istaknuli u svojim primjedbama na dodatnu konačnu objavu, nabava društva Sinopec Central-China PVA-a koji su proizveli treći proizvođači predstavlja samo 2 % njegove nabave PVA-a od društava Sinopec Chongqing i Sinopec Ningxia. Stoga prihod društva Sinopec Central-China ostvaren prodajama PVA-a, proizlazi iz PVA-ova koje je ono gotovo sve kupilo od društava Sinopec Chongqing i Sinopec Ningxia.
- 110 Što se tiče Komisijina argumenta da obujam nabave PVA-a društva Sinopec Central-China od trećih proizvođača predstavlja 10 % ukupnog obujma PVA-a koji je to društvo izvezlo u Uniju tijekom razdoblja ispitnog postupka, valja utvrditi da Komisija nije objasnila na koji bi način taj podatak pridonio dokazivanju da društvo Sinopec Central-China nije djelovalo kao unutarnji prodajni odjel. Relevantnost tog podatka dovedena je u pitanje činjenicom – istaknutom u primjedbama tužiteljâ na dodatnu konačnu objavu i na raspravi – koju Komisija nije osporila, a to je da PVA-ovi koje je društvo Sinopec Central-China kupilo od trećih proizvođača nisu bili izvezeni u Uniju, nego su prodani povezanom društvu, u Kini.

- 111 Slijedom toga, valja zaključiti da peti podatak uopće nije relevantan za dokazivanje toga da je društvo Sinopec Central-China obavljalo poslove slične poslovima posrednika koji posluje na temelju provizije.
- 112 S obzirom na sva prethodna razmatranja o prvom, drugom, trećem, četvrtom i petom podatku, očito je da drugi i treći podatak nisu dovoljni da bi predstavljali skup usklađenih indicija koji bi dokazao da su poslovi društva Sinopec Central-China poslovi slični poslovima posrednika koji posluje na temelju provizije ili koji bi predstavljao prepreku tomu da mu se prizna status unutarnjeg prodajnog odjela. U tim okolnostima valja zaključiti da Komisija nije podnijela dokaz koji je bila dužna podnijeti u skladu sa sudskom praksom navedenom u točkama 65. do 67. ove presude, tako da je počinila očitu pogrešku u ocjeni time što je smatrala da je društvo Sinopec Central-China obavljalo poslove slične poslovima posrednika koji posluje na temelju provizije.
- 113 Prvi dio drugog tužbenog razloga stoga valja prihvatiti.

Drugi dio

- 114 Tužitelji tvrde da je Komisija u pobijanoj uredbi povrijedila obvezu, koja posebno proizlazi iz uvodnog dijela članka 2. stavka 10. Osnovne uredbe, da na istoj razini trgovine primjereno usporedi izvozu cijenu i uobičajenu vrijednost.
- 115 Kako bi dobila razinu izvozne cijene koja odgovara cijeni „franko tvornica”, Komisija je izvršila prilagodbe na način da je od prodajne cijene naplaćene neovisnim kupcima odbila sporne troškove (vidjeti točku 11. ove presude).
- 116 Nasuprot tomu, nije primijenila nikakvu sličnu prilagodbu na uobičajenu vrijednost koju je Komisija izračunala na temelju članka 2. stavka 6.a Osnovne uredbe, za koju bi se smatralo da odgovara cijeni „franko tvornica”, bez potrebe za provođenjem prilagodbe. Međutim, ta je uobičajena vrijednost jednaka trošku proizvodnje, utvrđenom na temelju faktorâ proizvodnje tužiteljâ pomnoženima s nenarušenim vrijednostima koje se odnose na odabranu reprezentativnu zemlju, odnosno Tursku, uvećanom za 17,6 % na ime POA troškova. O tom povećanju odlučeno je na temelju informacija koje je Komisija dobila u vezi s turskim proizvođačem, društvom Ilkalem Ticaret V° Sanayi A. S. (u daljnjem tekstu: Ilkalem), u kojima nije točno određen opseg tih POA troškova. Međutim, oni obično obuhvaćaju sporne troškove.
- 117 Tužitelji upućuju na to da su Komisiju u svojim primjedbama na konačnu objavu upozorili na činjenicu da je, s obzirom na to da su sporni troškovi *a priori* uključeni u POA troškove koji su dio uobičajene vrijednosti koju je ona utvrdila, postojala velika vjerojatnost da usporedba između izvozne cijene i uobičajene vrijednosti neće biti primjerena.
- 118 Tužitelji pojašnjavaju da Komisija ne može pretpostaviti da uobičajena vrijednost izračunana na temelju članka 2. stavka 6.a Osnovne uredbe u svim okolnostima odgovara cijeni „franko-tvornica”.
- 119 Wegochem podržava argumente tužiteljâ i naglašava da je, u okviru primjene članka 2. stavka 10. Osnovne uredbe, unatoč tomu što je stranka koja se želi pozvati na prilagodbu dužna dokazati da su ispunjeni uvjeti koji se zahtijevaju u tu svrhu, na Komisiji da joj navede koji su podaci potrebni i da joj ne nameće nerazuman teret dokazivanja.

- 120 Društvo Wegochem tvrdi da su tužitelji u svojim primjedbama na konačnu objavu zatražili da se na uobičajenu vrijednost primijene prilagodbe kako bi se osigurala primjerena usporedba i da su taj zahtjev dostatno obrazložili, uzimajući u obzir činjenicu da je uobičajena vrijednost izračunana u skladu s člankom 2. stavkom 6.a Osnovne uredbe i da podaci o POA troškovima koje je Komisija upotrijebila dakle nisu potekli od njih, nego iz baze podataka Orbis (u daljnjem tekstu: baza Orbis), koju je odlučila upotrijebiti Komisija, a iz koje je bila vidljiva samo ukupna vrijednost tih troškova, a nije sadržavala njihovu raščlambu. Društvo Wegochem smatra da Komisija od tužitelja nije mogla zahtijevati dostavu podataka o trećoj osobi koji su detaljniji od onih kojima je ona sama raspolagala.
- 121 U svakom slučaju, Wegochem pojašnjava da je općepoznato da POA troškovi uključuju sporne troškove, kao što to potvrđuje priručnik za korisnike baze Orbis.
- 122 Komisija odgovara da stranka koja se želi pozvati na prilagodbu na temelju članka 2. stavka 10. Osnovne uredbe, kako bi osigurala primjerenu usporedbu izvozne cijene i uobičajene vrijednosti, snosi teret dokazivanja da je ta prilagodba opravdana. Tijekom postupka koji je doveo do donošenja pobijane uredbe tužitelji su tvrdili da određeni troškovi koji su odbijeni od izvozne cijene nisu bili odbijeni od uobičajene vrijednosti, ali nisu potkrijepili svoj zahtjev za provođenje prilagodbi. Prema Komisijinu mišljenju, pozivajući se na povredu uvodnog dijela prethodno navedene odredbe, tužitelji pokušavaju zaobići teret dokazivanja koji je na njima.
- 123 Komisija također pojašnjava da su tužitelji trebali u većoj mjeri potkrijepiti svoj zahtjev za provođenje prilagodbi, unatoč činjenici da je uobičajena vrijednost u ovom slučaju izračunana u skladu s člankom 2. stavkom 6.a Osnovne uredbe.
- 124 Tekst članka 2. stavka 10. prve do pete rečenice Osnovne uredbe naveden je u točki 59. ove presude.
- 125 U ovom slučaju, Komisija je odlučila provesti prilagodbe smanjenjem izvozne cijene, koje se temelje na članku 2. stavku 10. točkama (e), (g) i (k) Osnovne uredbe, kako bi od nje oduzela sporne troškove, s ciljem postizanja razine koja odgovara cijeni „franko tvornica”, u skladu sa svojom praksom, kao što to proizlazi iz uvodnih izjava 313., 314. i 357. pobijane uredbe i pojašnjenja koja je Komisija dala u odgovoru na pisana pitanja Općeg suda i na raspravi.
- 126 Valja istaknuti da su prilagodbe radi postizanja razine „franko tvornica” izvozne cijene potrebne kako bi se osiguralo to da se „izvozna cijena i uobičajena vrijednost usporede primjereno”, što je propisano člankom 2. stavkom 10. Osnovne uredbe, samo ako se uobičajena vrijednost također izračunava na razini cijene „franko tvornica”.
- 127 Stoga je na temelju sudske prakse navedene u točki 65. ove presude na Komisiji, koja je odlučila provesti predmetnu usporedbu na razini cijene „franko tvornica”, da dokaže da su te prilagodbe bile nužne kako bi usporedba izvozne cijene i uobičajene vrijednosti bila primjerena.
- 128 U svakom slučaju, pod pretpostavkom da je teret dokazivanja bio na tužiteljima, valja istaknuti da su oni u svojim primjedbama na konačnu objavu tvrdili da izvozna cijena koju je utvrdila Komisija ne uključuje sporne troškove, dok je uobičajena vrijednost izračunana tako da uključuje POA troškove u koje su najvjerojatnije bili uključeni sporni troškovi, tako da je moguće da usporedba nije primjerena. Predložili su Komisiji ili da od izvozne cijene ne odbije sporne troškove ili da na izračunatu uobičajenu vrijednost primijeni prilagodbe naniže na temelju podataka koje je

dostavilo društvo Sinopec Chongqing. Stoga su, kao što to naglašava društvo Wegochem, tužitelji u biti od Komisije zatražili da provede prilagodbe kako bi se osigurala primjerenost usporedbe izvozne cijene s uobičajenom vrijednošću, a svoj su zahtjev propisno obrazložili.

- 129 Točno je da, prema sudskoj praksi, članak 2. stavak 10. Osnovne uredbe, za razliku od članka 2.4. Sporazuma o antidampingu, ne precizira da će „nadležna tijela [skrenuti pozornost] strankama u postupku [na to] koje su informacije potrebne radi osiguranja primjerene usporedbe i [da] tim strankama neće nepotrebno otežavati podnošenje dokaza”. Međutim, zahtjevi koji proizlaze iz potonjeg članka, u dijelu koji se odnosi na pravo stranaka u upravnom postupku da dobiju informacije potrebne za sudjelovanje u tom postupku uz poznavanje stanja stvari i na intenzitet tereta dokazivanja koji moraju zadovoljiti, dio su općih načela prava Unije, osobito načela dobre uprave, koje je također utvrđeno u članku 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima. Stoga je na institucijama Unije da stranci koja traži da se primijeni prilagodba navedu informacije koje su u tu svrhu potrebne i da joj ne nameću nerazuman teret dokazivanja (vidjeti u tom smislu presudu od 8. srpnja 2008., Huvis/Vijeće, T-221/05, neobjavljenu, EU:T:2008:258, t. 77. i 78.; vidjeti također u tom smislu i po analogiji presude od 10. listopada 2012., Ningbo Yonghong Fasteners/Vijeće, T-150/09, neobjavljenu, EU:T:2012:529, t. 124. i od 11. rujna 2014., Gold East Paper i Gold Huasheng Paper/Vijeće, T-443/11, EU:T:2014:774, t. 166.).
- 130 U ovom slučaju primjedbe tužiteljâ, navedene u točki 128. ove presude, razmotrene su u uvodnim izjavama 313. i 314. pobijane uredbe, koje glase kako slijedi:
- „(313) U svojim primjedbama na konačnu objavu tri proizvođača izvoznika u uzorku osporavala su činjenicu da je Komisija uklonila određene troškove vozarine iz izvozne cijene, dok ti troškovi (zajedno s troškovima rukovanja itd. i financijskim troškovima kao što su bankovne naknade) nisu uklonjeni iz troškova prodaje, općih i administrativnih troškova proizvođača u reprezentativnoj zemlji.
- (314) Komisija se nije složila s tom tvrdnjom. Komisija je napomenula da ne postoji ništa što bi upućivalo na to da su takvi troškovi uključeni u troškove prodaje, opće i administrativne troškove prijavljene za proizvođača u reprezentativnoj zemlji. Nadalje, proizvođači izvoznici u uzorku nisu dostavili dokaze o suprotnom. Stoga je ta tvrdnja odbačena.”
- 131 Valja istaknuti da, s obzirom na to da je Komisija izračunala uobičajenu vrijednost u skladu s člankom 2. stavkom 6.a Osnovne uredbe, podaci koje je upotrijebila u tu svrhu, kad je riječ o POA troškovima, nisu potjecali od tužitelja, nego od društva Ilkalem, koje je odabrala Komisija. U tom pogledu, Komisija priznaje da za POA troškove koje je upotrijebila, a koji potječu iz baze Orbis, nije bila lako dostupna nikakva daljnja raščlamba i da je, slijedom toga, tužiteljima dostavila informacije iz te baze podataka koje se odnose na društvo Ilkalem.
- 132 Međutim, kao što to tvrdi Wegochem, podaci koje je upotrijebila Komisija sadržavaju redak posvećen „other operating expenses” (ostali operativni troškovi). U priručniku za korisnike baze Orbis navedeno je da kao „other operating expenses” treba smatrati „all costs not directly related to the production of goods sold such as commerciale costs, administrativno expenses itd. + depreciation of those costs” (sve troškove koji nisu izravno povezani s proizvodnjom robe za prodaju kao što su komercijalni troškovi, administrativni troškovi itd. + amortizacija tih troškova). U odgovoru na pisano pitanje Općeg suda Komisija je priznala da ne zna jesu li sporni troškovi bili uključeni u „other operating expenses”. Stoga valja utvrditi da na temelju prethodno navedene definicije nije moguće isključiti mogućnost da ti „other operating expenses” obuhvaćaju sporne troškove.

- 133 Osim toga, kao što na to podsjeća i društvo Wegochem, Komisija je u upitniku poslanom proizvođačima izvozniciima u okviru ispitnog postupka koji je doveo do donošenja pobijane uredbe, u POA troškove uključila troškove koji odgovaraju spornim troškovima.
- 134 Iz toga slijedi da Komisija, koja sama nije raspolagala preciznijom raščlambom POA troškova društva Ilkalem, nije od tužiteljâ – kada su u svojim primjedbama na konačnu objavu postavili pitanje primjerenosti usporedbe izvozne cijene i uobičajene vrijednosti – mogla razumno zahtijevati da dodatno potkrijepe svoj zahtjev, dostavom podataka o trećem subjektu koji bi bili precizniji od onih kojima je ona raspolagala.
- 135 Slijedom toga, valja utvrditi da je Komisija u uvodnoj izjavi 314. pobijane uredbe od tužitelja zahtijevala podnošenje nerazumnog dokaza.
- 136 Taj zaključak nije doveden u pitanje nedavnom sudskom praksom Suda iz koje proizlazi da sama okolnost da je uobičajena vrijednost utvrđena na temelju podataka koji ne potječu od dotičnih proizvođača izvoznika, nije takve naravi da nameće ublažavanje pravila o podjeli tereta dokazivanja, kako ono proizlazi iz članka 2. stavka 10. Osnovne uredbe i relevantne sudske prakse (vidjeti točke 65. do 67. ove presude). Naime, u skladu s tom sudskom praksom, pravilo prema kojem je na stranci koja zahtijeva prilagodbu na temelju jednog od čimbenika iz tog članka da dokaže da taj čimbenik može utjecati na cijene i stoga na njihovu usporedivost, nameće se neovisno o metodi na temelju koje je određena uobičajena vrijednost (vidjeti u tom smislu presudu od 28. travnja 2022., Changmao Biochemical Engineering/Komisija, C-666/19 P, EU:C:2022:323, t. 151.).
- 137 Naime, prije nego što je zaključio da Komisija dotičnim proizvođačima izvozniciima nije nametnula nerazuman teret dokazivanja, Sud je istaknuo da iz sporne uredbe proizlazi da im je Komisija dostavila relevantne podatke (vidjeti u tom smislu presudu od 28. travnja 2022., Changmao Biochemical Engineering/Komisija, C-666/19 P, EU:C:2022:323, t. 152.).
- 138 Međutim, Komisija u ovom slučaju tužiteljima nije dostavila podatke koji bi im omogućili da dodatno potkrijepe svoj zahtjev da se sporni troškovi ne uklone iz izvozne cijene ili da budu uklonjeni iz uobičajene vrijednosti.
- 139 S obzirom na sva prethodna razmatranja, valja prihvatiti drugi dio drugog tužbenog razloga.

Treći dio

- 140 Treći dio ovog tužbenog razloga sastoji se od dvaju prigovora. S jedne strane, tužitelji, koje podupire društvo Wegochem, osporavaju Komisijin odabir da provede prilagodbu povećanjem uobičajene vrijednosti na temelju članka 2. stavka 10. točke (b) Osnovne uredbe (u daljnjem tekstu: druga osporavana prilagodba) da bi se odrazila razlika između stope poreza na dodanu vrijednost (PDV) koji treba platiti i stope povrata PDV-a pri izvozu. S druge strane, tvrde da je razina na kojoj je Komisija odredila tu prilagodbu u svakom slučaju prekomjerna.

– Prvi prigovor

- 141 Tužitelji tvrde da njihove izvozne prodaje, iako je u pogledu njih postojalo pravo na povrat ulaznog PDV-a, ipak nisu bile podvrgnute nikakvom izlaznom PDV-u, kao što to dokazuju njihovi računi. Osim toga, prema mišljenju tužiteljâ, s obzirom na to da je uobičajena vrijednost izračunana na

temelju podataka koji se odnose na treću zemlju, ona po definiciji ne uzima u obzir kineski PDV. Komisija nije podnijela dokaz o suprotnom. Stoga nije važno to što se kineska pravila o PDV-u razlikuju ovisno o tome radi li se o prodaji na kineskom unutarnjem tržištu ili o izvoznim prodajama. Komisija nije objasnila zašto je bila potrebna druga osporavana prilagodba unatoč činjenici da je uobičajena vrijednost izračunana na temelju navedenih podataka.

142 Tužitelji na temelju toga zaključuju da druga osporavana prilagodba nije bila potrebna za to da bi usporedba izvozne cijene i uobičajene vrijednosti bila porezno neutralna. Naime, ti se elementi već nalaze na istoj razini neizravnog oporezivanja jer su oba izražena bez PDV-a.

143 Komisija osporava argumente tužiteljâ.

144 Valja podsjetiti na to da članak 2. stavak 10. točka (b) Osnovne uredbe glasi kako slijedi:

„Uvozna davanja i neizravni porezi

Prilagodba se provodi za uobičajenu vrijednost za iznose koji odgovaraju uvoznim troškovima ili neizravnim porezima obračunatim za istovjetan proizvod i za materijale fizički ugrađene u njega, a kada je takav proizvod namijenjen potrošnji u zemlji izvoznici i koji nisu naplaćeni ili vraćeni za proizvod izvezen u Uniju.”

145 U uvodnim izjavama 387. i 388. pobijane uredbe Komisija je iznijela razloge zbog kojih je smatrala potrebnim – kako bi osigurala da usporedba izvozne cijene i uobičajene vrijednosti bude primjerena, provesti drugu osporavanu prilagodbu, unatoč prigovorima koje su osobito iznijeli tužitelji u svojim primjedbama na konačnu objavu.

146 U tim uvodnim izjavama navedeno je kako slijedi:

„(387) U svojim primjedbama na konačnu objavu tri proizvođača izvoznika u uzorku i proizvođač iz Unije/korisnik tvrdili su da ne bi trebalo izvršiti nikakvu prilagodbu za nepovratni PDV. Točnije, te su zainteresirane strane tvrdile da Komisija nije objasnila zašto je takva prilagodba potrebna, posebno s obzirom na činjenicu da se uobičajena vrijednost izračunava (djelomično) upotrebom podataka iz treće zemlje. Isto tako, te su zainteresirane strane tvrdile da Komisija nije objasnila zašto bi bez prilagodbe PDV-a postojala razlika između izvozne cijene i izračunane uobičajene vrijednosti koja utječe na usporedivost cijena. Prema njihovu mišljenju, s obzirom na to da se uobičajena cijena temelji na izračunu, nema povrata ulaznog PDV-a i stoga ne bi trebalo izvršiti nikakve prilagodbe u odnosu na razlike u povratu PDV-a.

(388) Komisija se nije složila s tom tvrdnjom. Komisija je u skladu s člankom 2. stavkom 10. točkom (b) Osnovne uredbe izvršila prilagodbu za razliku [kad je riječ o neizravnim porezima] između izvozne prodaje iz [Kine] u Uniju i uobičajene vrijednosti [iz koje] su isključeni neizravni porezi kao što je PDV. Komisija ne mora dokazati da se na izračunanu uobičajenu vrijednost plaća PDV na koji se može ostvariti puni povrat nakon prodaje na domaćem tržištu jer to nije relevantno. Uobičajena vrijednost, izračunana kako je navedeno u uvodnim izjavama od 335. do 347. i 295., nije uključivala PDV jer se za izračun uobičajene vrijednosti u zemlji izvoznici upotrebljavaju nenarušene vrijednosti u reprezentativnoj zemlji, bez PDV-a. Stvarno stanje u pogledu obračuna PDV-a na prodaju na domaćem tržištu i pri izvozu u potpunosti se odvija u [Kini]. U ispitnom postupku zaključeno je da tijekom razdoblja ispitnog postupka proizvođači izvoznici u [Kini] imaju obvezu plaćanja PDV-a u iznosu od 13 % ili 16 % (13 % se primjenjuje od

travnja do lipnja 2019., a 16 % se primjenjuje od srpnja 2018. do ožujka 2019.) pri izvozu, dok se 5 %, 9 % ili 10 % vraća (5 % se primjenjuje od srpnja do kolovoza 2018., 9 % se primjenjuje od rujna do listopada 2018., a 10 % se primjenjuje od studenoga 2018. do lipnja 2019.). Stoga je Komisija u skladu s člankom 2. stavkom 10. točkom (b) Osnovne uredbe, u ovom slučaju PDV-a na koji se ostvaruje djelomični povrat za izvoznu prodaju, primjereno prilagodila uobičajenu vrijednost za razlike u neizravnom oporezivanju [...]"

- 147 Budući da je Komisija ta koja je preuzela inicijativu za provedbom druge osporavane prilagodbe, morala je, u skladu sa sudskom praksom navedenom u točkama 65. do 67. ove presude, dokazati da je ta prilagodba bila potrebna.
- 148 Slijedom toga, valja utvrditi je li Komisija u dovoljnoj mjeri dokazala da postoji potreba za provođenjem druge osporavane prilagodbe.
- 149 Treba utvrditi da formulacija uvodne izjave 388. pobijane uredbe nije lako razumljiva.
- 150 Međutim, valja podsjetiti na to da u skladu sa sudskom praksom zahtjev obrazlaganja akata Unije u smislu članka 296. drugog stavka UFEU-a treba ocjenjivati s obzirom na okolnosti slučaja, osobito s obzirom na sadržaj akta, narav navedenih razloga i interes koji za dobivanje objašnjenja mogu imati adresati akta ili druge osobe na koje se taj akt izravno i osobno odnosi. U obrazloženju nije potrebno podrobno navoditi sve relevantne činjenične i pravne elemente s obzirom na to da se pitanje ispunjava li obrazloženje zahtjeve iz tog članka mora ocjenjivati ne samo u odnosu na tekst nego i na kontekst i na sva pravna pravila koja uređuju predmetno područje (vidjeti presudu od 20. siječnja 2022., Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, t. 88. i navedenu sudsku praksu).
- 151 Jednako tako, kad je riječ o uredbi, obrazloženje se može ograničiti samo na navođenje, s jedne strane, ukupne situacije koja je dovela do njezina donošenja i, s druge strane, općih ciljeva čije se ostvarivanje predlaže. Slijedom toga, od institucija Unije ne može se tražiti da specificiraju različite, katkad mnogobrojne i složene činjenice na temelju kojih je uredba donesena, niti da daju više ili manje potpunu ocjenu tih činjenica (vidjeti presudu od 20. siječnja 2022., Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, t. 89. i navedenu sudsku praksu).
- 152 Iz toga slijedi da uredba kojom se određuju antidampinške pristojbe mora sadržavati bit Komisijina rasuđivanja, ali ne mora sadržavati posebno obrazloženje za svaki od mnogobrojnih argumenata utemeljenih u činjenicama koje su navele zainteresirane stranke. Opći sud stoga može od Komisije zatražiti dodatna objašnjenja i voditi o njima računa tijekom provođenja svojeg nadzora, pod uvjetom da se temelje na elementima koji su dio Komisijina spisa (vidjeti u tom smislu i po analogiji presudu od 20. siječnja 2022., Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, t. 92., 93. i 96. te navedenu sudsku praksu).
- 153 U ovom slučaju, Komisija je kao priloge F.6 i F.7 podnesku u kojem se nalaze njezini odgovori na pisana pitanja Općeg suda podnijela dva dokumenta naslovljena „Izvješće o provjeri”, koje je tužiteljima poslala nakon što je dvaput posjetila poslovne prostore društava Sinopec Chongqing i Sinopec Ningxia. Iz stranice 12. Priloga F.6 i stranice 8. Priloga F.7 proizlazi da, kada kinesko društvo zaduženo za izvoz od drugog kineskog društva kupi proizvode koje potom želi izvoziti, ono plaća PDV po stopi koja je tijekom razdoblja ispitnog postupka prvo iznosila 16 %, a potom

13 %. Dio tog već plaćenog PDV-a može prilikom izvoza biti predmet zahtjeva za djelomičan povrat po stopi koja je najprije iznosila 5 %, zatim 9 %, a naposljetku 10 % za vrijeme navedenog razdoblja. Razlika između plaćenog ulaznog PDV-a pri izvozu i tog povrata čini nepovratan PDV.

- 154 Osim toga, tužitelji su na raspravi pojasnili da osporavaju uvodnu izjavu 388. pobijane uredbe jer je Komisija u njoj tvrdila da je u Kini tijekom razdoblja ispitnog postupka postojao PDV pri izvozu po stopi od 13 % ili 16 %, dok se, prema njihovu mišljenju, taj PDV primjenjivao na domaće prodaje, ali ne i na izvozne prodaje. Tužitelji su također priznali da je jedino relevantno pitanje ono nepovratnog PDV-a.
- 155 S obzirom na takva Komisijina pojašnjenja, kojima su raspolagali tužitelji, uvodnu izjavu 388. pobijane uredbe treba tumačiti na način da je Komisija, kao što je to potvrdila na raspravi, smatrala, s jedne strane, da izvozna cijena proizvoda tužiteljâ uključuje iznos koji odgovara nepovratnom PDV-u, dok je uobičajena vrijednost izračunana bez PDV-a i, s druge strane, da su te okolnosti opravdavale prilagodbu povećanjem uobičajene vrijednosti, kako bi se osigurala primjerena usporedba.
- 156 Slijedom toga, valja utvrditi da je Komisija dokazala da postoji potreba za provedbom druge osporavane prilagodbe.
- 157 Međutim, valja istaknuti da članak 2. stavak 10. točka (b) Osnovne uredbe ne predviđa prilagodbu uobičajene vrijednosti reprezentativne zemlje, izračunane u skladu s člankom 2. stavkom 6.a te uredbe kako bi se uzeo u obzir nepovratni PDV koji utječe na izvoznu cijenu u zemlji iz koje potječe dampinški uvoz. Stoga je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava u pogledu pravne osnove druge osporavane prilagodbe. Međutim, valja podsjetiti na to da u skladu s ustaljenom sudskom praksom, poništenje Unijina akta zbog pogrešne pravne osnove nije opravdano ako takva pogreška nije imala odlučujući utjecaj na ocjenu njegova autora (vidjeti u tom smislu i po analogiji presude od 18. prosinca 1997., *Costantini/Komisija*, T-57/96, EU:T:1997:214, t. 23. i navedenu sudsku praksu te od 9. lipnja 2015., *Navarro/Komisija*, T-556/14 P, EU:T:2015:368, t. 26. i navedenu sudsku praksu). U ovom slučaju valja primijeniti to načelo. Naime, valja istaknuti da je Komisija na temelju članka 2. stavka 10. točke (k) Osnovne uredbe, u skladu s kojim se „[p]rilagodba može provesti također i za razlike u drugim čimbenicima koji nisu predviđeni [u članku 2. stavku 10. točkama] (a) do (j) [te uredbe] ako se pokaže da utječu na usporedivost cijena, a posebno ako kupci stalno plaćaju drukčije cijene na domaćem tržištu radi razlike u tim čimbenicima”, mogla provesti drugu osporavanu prilagodbu kako bi ponovno uspostavila simetriju između uobičajene vrijednosti i izvozne cijene predmetnog proizvoda i zajamčila primjerenu usporedbu tih dviju vrijednosti (vidjeti u tom smislu i po analogiji presudu od 19. svibnja 2021., *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products i dr./Komisija*, T-254/18, žalbeni postupak u tijeku, EU:T:2021:278, t. 597.).
- 158 U tom pogledu valja pojasniti, kao odgovor na argument koji su tužitelji istaknuli na raspravi, a društvo Wegochem u svojem intervencijskom podnesku, da je u ovom slučaju ispunjen drugi uvjet predviđen člankom 2. stavkom 10. točkom (k) Osnovne uredbe. Naime, iako nepovratni PDV utječe na rast izvozne cijene, nesporno je da u uobičajenu vrijednost – izračunanu na temelju podataka treće zemlje i koja, na temelju primjene članka 2. stavka 6.a Osnovne uredbe zamjenjuje cijenu predmetnog proizvoda na domaćem tržištu zemlje izvoznice – nije uključen nikakav PDV.
- 159 S obzirom na sve prethodno navedeno, valja odbiti prvi prigovor koji su tužitelji istaknuli u prilog trećem dijelu drugog tužbenog razloga.

– *Drugi prigovor*

- 160 Tužitelji ističu da je, pod pretpostavkom da ju je bilo potrebno provesti na temelju članka 2. stavka 10. točke (b) Osnovne uredbe, prilagodba primijenjena u pobijanoj uredbi prekomjerna, s obzirom na to da ne uzima u obzir činjenicu da se ulazni PDV izračunava na temelju vrijednosti sirovina, dok se povrat pri izvozu izračunava na temelju prodajne vrijednosti. Taj prigovor potkrepljuju brojčanim primjerom u kojem izračunavaju iznos nepovratnog PDV-a kao razliku između, s jedne strane, iznosa dobivenog primjenom stope ulaznog PDV-a na troškove određenih ulaznih materijala korištenih za izračun uobičajene vrijednosti i, s druge strane, iznosa dobivenog primjenom stope povrata PDV-a na izvoznu cijenu.
- 161 Komisija osporava argumente tužiteljâ.
- 162 Valja podsjetiti na to da se druga osporavana prilagodba sastoji od uvećanja izračunane uobičajene vrijednosti, bez PDV-a, na temelju turskih podataka, za postotak koji jamči primjerenu usporedbu s izvoznom cijenom, s obzirom na činjenicu da potonja uključuje iznos koji je jednak nepovratnom PDV-u. Stoga Komisija, suprotno onomu što se čini da tvrde tužitelji, nije primijenila stopu ulaznog PDV-a na troškove ulaznih materijala korištenih za izračun uobičajene vrijednosti, niti je od iznosa koji je na taj način dobila oduzela iznos koji odgovara primjeni stope povrata PDV-a na izvoznu cijenu. Iz toga proizlazi da argumenti tužiteljâ koji bi trebali potkrijepiti ovaj prigovor ne odgovaraju činjenicama ovog slučaja, tako da na temelju njih nije moguće dokazati da je druga sporna prilagodba prekomjerna.
- 163 Stoga valja odbiti drugi prigovor koji su tužitelji istaknuli u prilog trećem dijelu drugog tužbenog razloga i, slijedom toga, cijeli taj dio.
- 164 S obzirom na sve prethodno navedeno, valja zaključiti da su prva dva dijela drugog tužbenog razloga osnovana, dok njegov treći dio nije osnovan.

Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 18. stavaka 1. i 5. Osnovne uredbe kao i članka 6.8. Sporazuma o antidampingu i Priloga II.

- 165 U okviru ovog tužbenog razloga tužitelji, nakon što su pojasnili da ne osporavaju da je Komisija imala pravo izračunati uobičajenu vrijednost društva Sinopec Ningxia na temelju raspoloživih podataka u smislu članka 18. (vidjeti točku 10. ove presude), ističu dva prigovora. S jedne strane, tvrde da Komisija, kao raspoložive podatke u smislu članka 18., ne može upotrijebiti podatke koje je dobila prvom primjenom tog članka. S druge strane, prigovaraju Komisiji da prema njima postupa na kažnjavajući način i da se nije oslonila na „najbolje dostupne informacije” iz Priloga II. (u daljnjem tekstu: najbolje dostupne informacije) koji se odnosi na članak 6.8. Sporazuma o antidampingu, koji je u pravo Unije prenesen člankom 18. Osnovne uredbe.

Prvi prigovor

- 166 Tužitelji, koje podupire društvo Wegochem, podsjećaju na to da su raspoloživi podaci u smislu članka 18. koje je Komisija upotrijebila za izračun uobičajene vrijednosti društva Sinopec Ningxia oni koji se odnose na druge dvije grupe kineskih proizvođača izvoznika koji su, kao i oni, dio uzorka koji je Komisija odabrala na temelju članka 17. Osnovne uredbe (u daljnjem tekstu: drugi proizvođači izvoznici), na koje je Komisija također primijenila članak 18. te uredbe. Međutim, tužitelji smatraju da jednom kad Komisija upotrijebi tu odredbu za izračun uobičajene vrijednosti

nekog proizvođača izvoznika, tako dobiveni podaci ne mogu predstavljati raspoložive podatke u smislu članka 18. koji Komisiji omogućuju da izračuna uobičajenu vrijednost nekog drugog proizvođača izvoznika iz tog uzorka. U prilog svojoj tvrdnji, tužitelji se po analogiji pozivaju na članak 9. stavak 6. Osnovne uredbe, na temelju kojeg je, unatoč tomu što nije primjenjiv u ovom slučaju, moguće utvrditi postojanje općeg načela.

167 Komisija, koju podupiru društva Kuraray i Sekisui, osporava argumente tužiteljâ.

168 Valja podsjetiti na tekst relevantnih odredbi članka 18. Osnovne uredbe, koji se odnosi na „[n]esuradnju”, a glasi kako slijedi:

„1. U slučajevima u kojima zainteresirana stranka odbija pristup ili na neki drugi način ne pruža potrebne podatke u rokovima iz ove Uredbe, ili ako znatno ometa ispitni postupak, privremeni ili konačni nalazi, pozitivni ili negativni, mogu se donijeti na temelju raspoloživih podataka.

[...]

5. Ako se razmatranja, uključujući i ona o uobičajenoj vrijednosti, temelje na odredbama stavka 1., uključujući podatke dostavljene u zahtjevu, oni se, ako je primjenjivo i s obzirom na rokove ispitnog postupka, provjeravaju usporedbom s raspoloživim podacima iz drugih neovisnih izvora, kao što su na primjer, cjenici, službene statistike o uvozu i carinskim povratima, kao i podaci primljeni od drugih zainteresiranih stranaka tijekom ispitnog postupka.

[...]

6. Ako zainteresirana stranka ne surađuje, ili surađuje samo djelomično tako da se time relevantni podaci uskraćuju, rezultati ispitnog postupka mogu biti manje povoljni za stranku nego da je surađivala.”

169 Komisija je u pobijanoj uredbi smatrala da društvo Sinopec Ningxia nije dostavilo sve podatke koji su potrebni za izračun uobičajene vrijednosti njegovih proizvoda. Stoga je primijenila članak 18. stavak 1. Osnovne uredbe kako bi utvrdila tu uobičajenu vrijednost. Komisija je u tu svrhu upotrijebila uobičajene vrijednosti drugih proizvođača izvoznika, koje je djelomično utvrdila na temelju iste te odredbe.

170 Budući da se tužitelji po analogiji pozivaju na članak 9. stavak 6. Osnovne uredbe, valja podsjetiti na to da je tom odredbom predviđeno sljedeće:

„6. Ako je Komisija, u skladu s člankom 17. ograničila ispitni postupak, antidampinška pristojba, koja se primjenjuje na uvoz od izvoznika ili proizvođača koji su se javili u skladu s člankom 17., a koji nisu obuhvaćeni ispitnim postupkom, ne prelazi ponderiranu prosječnu dampinšku maržu utvrđenu za stranke u uzorku, neovisno o tome je li uobičajena vrijednost za iste utvrđena na temelju članka 2. stavaka od 1. do 6. ili članka 2. stavka 7. točke (a).

Za potrebe ovog stavka, Komisija zanemaruje nula i de minimis marže, kao i marže utvrđene u okolnostima iz članka 18.”

171 Valja istaknuti da odredbe članka 9. stavka 6. Osnovne uredbe utvrđuju pravila koja se primjenjuju na proizvođače izvoznike koji su htjeli biti dio uzorka koji je Komisija odabrala na temelju članka 17. te uredbe, ali koji u njega u konačnici nisu bili uključeni. Stoga je cilj tih odredbi

zaštititi te proizvođače izvoznike, koji nisu mogli surađivati s Komisijom, osobito od izostanka suradnje od strane proizvođača izvoznika koji su dio tog uzorka. Naime, situacija proizvođača izvoznika uključenih u uzorak toliko se razlikuje od situacije proizvođača izvoznika isključenih iz uzorka da nije moguće primijeniti analogiju. Stoga se na temelju tih odredbi ne može utvrditi postojanje općeg načela kojem se protivi mogućnost Komisije da kao raspoložive podatke u smislu članka 18. koristi podatke dobivene prvom primjenom tog članka.

- 172 Osim toga, društvo Wegochem pogrešno tvrdi da tvrdnju tužiteljâ potkrepljuje izvješće Žalbenog tijela o sporu „Sjedinjene Američke Države – Antidampinške mjere na određene toplovaljane proizvode podrijetlom iz Japana”, koje je TRS donio 23. kolovoza 2001. (WT/DS 184/AB/R). Naime, u skladu s točkom 123. tog izvješća, članak 9.4. Sporazuma o antidampingu, koji se, kao i članak 9. stavak 6. Osnovne uredbe, odnosi na utvrđivanje antidampinških pristojbi koje se primjenjuju na proizvođače izvoznike koji nisu dio uzorka koji je odabralo nadležno tijelo, „ima za cilj spriječiti to da izvoznici, koji nisu zatražili suradnju tijekom ispitnog postupka, pretrpe štetu zbog manjkavosti ili manjkavosti podataka koje su dostavili izvoznici koji su predmet ispitnog postupka”. To izvješće, iako ne potkrepljuje tvrdnju tužiteljâ, potvrđuje da je cilj tih odredbi istovjetan onomu navedenom u točki 171. ove presude.
- 173 Budući da su tužitelji dio uzorka koji je Komisija odabrala u ovom slučaju, imaju mogućnost surađivati s njom kako bi izbjegli da ta institucija uobičajenu vrijednost društva Sinopec Ningxia izračuna na temelju raspoloživih podataka u smislu članka 18. Neovisno o razlozima zbog kojih Komisiji nisu mogli dostaviti sve podatke koje je od njih tražila, njihova situacija nije usporediva sa situacijom proizvođača izvoznika koji nisu dio uzorka.
- 174 Stoga valja odbiti prvi prigovor koji su tužitelji istaknuli u prilog trećeg tužbenog razloga.

Drugi prigovor

- 175 Tužitelji, koje podupire društvo Wegochem, podsjećaju na to da je Komisija u pobijanoj uredbi, što se tiče društva Sinopec Ningxia, utvrdila uobičajenu vrijednost za svaku vrstu proizvoda koju ono prodaje, temeljeći se na najvišoj uobičajenoj vrijednosti za istu vrstu proizvoda koju je izračunala za druge proizvođače izvoznike umjesto da upotrijebi provjerene podatke o društvu Sinopec Chongqing. Razlike između postupaka proizvodnje koje su slijedili to društvo i društvo Sinopec Ningxia nisu relevantne, kao što to potvrđuje činjenica da se postupak proizvodnje društva Kuraray razlikuje od postupaka proizvodnje kineskih proizvođača izvoznika. Komisija je stoga upotrijebila nepouz dane podatke koji ne predstavljaju najbolje dostupne informacije i koji ne proizlaze iz usporedne procjene. Ona je na taj način, protivno pravu WTO-a, prema tužiteljima postupila na kažnjavajući način, uzimajući u obzir i činjenicu da su dampinške marže drugih proizvođača izvoznika znatno veće od dampinških marži društva Sinopec Chongqing.
- 176 Osim toga, tužitelji osporavaju Komisijinu tvrdnju iz uvodne izjave 333. pobijane uredbe, prema kojoj nema dokaza koji bi upućivali na to da bi uobičajena vrijednost društva Sinopec Ningxia po vrsti proizvoda bila niža od najviše uobičajene vrijednosti po vrsti proizvoda ostalih proizvođača izvoznika. Naime, podaci iz Komisijina spisa dokazuju da je uobičajena vrijednost koju je utvrdila za društvo Sinopec Ningxia 50 % veća od one društva Sinopec Chongqing, pri čemu je potonje društvo primjenjivalo višu izvoznu cijenu od one društva Sinopec Ningxia.
- 177 Društvo Wegochem ističe da je nepostojanje dokaza na koje se Komisija pozvala u uvodnoj izjavi 333. pobijane uredbe besmisleno jer su upravo podaci koji su prema Komisijinu mišljenju bili potrebni da, kad je riječ o društvu Sinopec Ningxia, ne upotrijebi najvišu uobičajenu vrijednost

među onima drugih proizvođača izvoznika, bili oni podaci koje društvo Sinopec Ningxia nije moglo dostaviti i zbog čijeg se nepostojanja Komisija poslužila raspoloživim podacima u smislu članka 18.

- 178 Komisija, koju podupiru društva Kuraray i Sekisui, odgovara da nije povrijedila članak 18. stavak 6. Osnovne uredbe kad je kao raspoložive podatke u smislu članka 18. za utvrđivanje uobičajene vrijednosti za svaku vrstu proizvoda koju prodaje društvo Sinopec Ningxia, upotrijebila najvišu uobičajenu vrijednost među uobičajenim vrijednostima drugih proizvođača izvoznika. Time prema tužiteljima nije postupila na kažnjavajući način. Komisija pojašnjava, s jedne strane, da je na taj način postupila zbog toga što nijedan dokaz nije upućivao na to da je uobičajena vrijednost društva Sinopec Ningxia po vrsti proizvoda bila niža od one koju je ona sama utvrdila i, s druge strane, da nije mogla upotrijebiti prosjek uobičajenih vrijednosti drugih proizvođača izvoznika jer bi na taj način proizvođače izvoznike potaknula na selektivnu nesuradnju u svim područjima za koja su znali da snose troškove koji su viši od prosjeka.
- 179 Osim toga, Komisija tvrdi da je provela usporednu procjenu podataka koji se odnose na druge proizvođače izvoznike, koji su upotrebljavali postupak proizvodnje sličan onomu društva Sinopec Ningxia, s obzirom na to da su svi ti postupci predviđali upotrebu ugljena. Podaci koji se odnose na društvo Sinopec Chongqing nisu bili prikladni jer je njegov postupak proizvodnje predviđao uporabu nafte. Komisija je tako usporedila sve podatke kojima je raspolagala i utvrdila najviše uobičajene vrijednosti među uobičajenim vrijednostima proizvođača izvoznika čiji su proizvodni postupci predviđali uporabu ugljena. Te uobičajene vrijednosti predstavljaju najbolje dostupne informacije.
- 180 Društvo Kuraray pojašnjava da činjenica da se njegov proizvodni postupak razlikuje od proizvodnih postupaka tužiteljâ nije relevantna. Osim toga, tužitelji nisu dovoljno potkrijepili svoje argumente po tom pitanju, koji su stoga nedopušteni jer nisu u skladu s člankom 76. točkom (d) Poslovnika Općeg suda.
- 181 Kako bi se razumio razlog postojanja članka 18. Osnovne uredbe, valja podsjetiti na to da je Komisija, kao istražno tijelo, dužna utvrditi postojanje dampainga, štete i uzročne veze između uvoza koji su predmet dampainga i štete. Budući da nijedna odredba Osnovne uredbe Komisiji ne ovlašćuje na to da zainteresirane stranke prisili na sudjelovanje u ispitnom postupku ili na dostavljanje podataka, ta institucija ovisi o dobrovoljnoj suradnji tih stranaka u pogledu dostave tih potrebnih podataka. U tom kontekstu, iz uvodne izjave 27. Osnovne uredbe proizlazi da je zakonodavac Unije smatrao da je „potrebno predvidjeti, ako stranke ne surađuju na zadovoljavajući način, da se mogu koristiti drugi podaci radi izrade nalaza i da ti podaci mogu biti manje naklonjeni strankama nego da su surađivale”. Stoga je cilj članka 18. Osnovne uredbe Komisiji omogućiti da nastavi s ispitnim postupkom čak i kada zainteresirane stranke odbijaju suradnju ili surađuju u nedostatnoj mjeri. Slijedom toga, s obzirom na to da su obvezne surađivati najbolje što mogu, zainteresirane stranke moraju pružiti sve podatke kojima raspolažu i koje institucije smatraju potrebnima kako bi donijele svoje zaključke (vidjeti po analogiji presudu od 14. prosinca 2017., EBMA/Giant (Kina), C-61/16 P, EU:C:2017:968, t. 54. do 56.).
- 182 Osim toga, u skladu sa sudskom praksom, članak 6.8 Sporazuma o antidampingu i Prilog II. preneseni su u pravo Unije člankom 18. Osnovne uredbe i treba ga u najvećoj mogućoj mjeri tumačiti u skladu s njima (vidjeti po analogiji presudu od 22. svibnja 2014., Guangdong Kito Ceramics i dr./Vijeće, T-633/11, neobjavljenu, EU:T:2014:271, t. 40. i navedenu sudsku praksu).

183 U skladu s člankom 6.8. Sporazuma o antidampingu, predviđeno je sljedeće:

„Kada neka zainteresirana stranka odbija pristup informacijama ili na neki drugi način ne osigura pristup potrebnima informacijama u razumnom roku, ili znatno otežava ispitni postupak, mogu se donijeti preliminarne ili konačne odluke, pozitivne ili negativne, na temelju dostupnih činjenica. Prilikom primjene ovog stavka poštivat će se odredbe [priloga II.]”.

184 Prilog II. naslovljen je „Najbolje dostupne informacije prema stavku 8. članka 6.”, ali se u njemu ne nalazi definicija tih informacija.

185 Članak 7. Priloga II., u kojem su u biti navedena ista pravila poput onih predviđenih člankom 18. stavcima 5. i 6. Osnovne uredbe, kako su ponovljena u točki 168. ove presude, glasi kako slijedi:

„U slučaju kad nadležna tijela temelje svoje zaključke, uključujući i one o prihvaćenoj [uobičajenoj] vrijednosti, na neizravnim informacijama, koje obuhvaćaju i informacije podnesene u zahtjevu za pokretanje ispitnog postupka, takvi zaključci moraju biti doneseni s posebnim obzirom. Nadležna tijela su u takvim slučajevima dužna kad god je to moguće, provjeriti informacije kod drugih dostupnih neovisnih izvora informacija, kao što su objavljeni cjenici, službena uvozna statistika i carinska evidencija, kao i iz informacija dobivenih tijekom ispitnog postupka od drugih zainteresiranih stranaka. Samo se po sebi razumije da rezultat čitavog postupka može za stranku koja odbija suradnju biti manje povoljan nego što bi to bio slučaj da je zainteresirana stranka surađivala i da nije od nadležnih tijela relevantne informacije.”

186 Valja istaknuti da je Prilog II. „inkorporiran upućivanjem na članak 6.8” Sporazuma o antidampingu [izvješće žalbenog tijela o sporu „Sjedinjene Američke Države – Antidampinške mjere na određene toplovaljane proizvode podrijetlom iz Japana” koje je TRS donio 23. kolovoza 2001. (WT/DS 184/AB/R, t. 75.)] i da su odredbe tog Priloga kogentne naravi, unatoč činjenici da su često izražene u kondicionalu [izvješće povjerenstva „Sjedinjene Američke Države – Antidampinške i kompenzacijske mjere koje se primjenjuju na čelični lim podrijetlom iz Indije” koje je TRS donio 29. srpnja 2002. (WT/DS 206/R, točka 7.56.)].

187 U skladu s izvješćem povjerenstva o sporu „Meksiko – Konačne antidampinške mjere na govedinu i rižu” koje je TRS donio 20. prosinca 2005. (WT/DS/295/R, točka 7.238.), svrha upotrebe dostupnih činjenica u smislu članka 6.8. Antidampinskog sporazuma nije kažnjavanje stranaka koje ne dostave podatke koje je od njih zatražilo nadležno tijelo. Slična razmatranja nalaze se u izvješću povjerenstva o sporu „Kina – Kompenzacijske i antidampinške pristojbe na plosnato valjane proizvode od elektročelika s orijentiranim kristalima podrijetlom iz Sjedinjenih Američkih Država” koje je TRS donio 16. studenoga 2012. (WT/DS/414, točka 7.391.), u kojem se naglašava da se dostupne činjenice u smislu tog članka ne bi trebale primjenjivati na način da se njima kažnjava nesuradnja. To izvješće također potvrđuje da bi, kao što je to pojašnjeno u članku 7. Priloga II., rezultat za stranku zbog nesuradnje mogao biti manje povoljan nego da je surađivala.

188 Međutim, treba također podsjetiti na to da je sud Unije već presudio da Komisija, kad svoje zaključke temelji na raspoloživim podacima, u situacijama kad su dostavljeni podaci manjkavi, nije dužna objasniti zbog čega su raspoloživi podaci koje je upotrijebila bili najbolji mogući jer takva obveza ne proizlazi ni iz članka 18. Osnovne uredbe ni iz sudske prakse (vidjeti u tom smislu i po analogiji presudu od 19. ožujka 2015., City Cycle Industries/Vijeće, T-413/13, neobjavljenu, EU:T:2015:164, t. 132.).

- 189 Kao prvo, iz toga slijedi da Komisija, kada koristi raspoložive podatke u smislu članka 18., nema pravo kažnjavati proizvođača izvoznika zbog toga što nije surađivao ili to nije činio u dovoljnoj mjeri. Kao drugo, moguće je da se, čak i kad je Komisija postupila u skladu s tim načelom, dotična stranka nađe u situaciji koja je nepovoljnija od one u kojoj bi bila u slučaju da je u potpunosti surađivala. Konačno, potonja je tvrdnja u skladu s jasnim tekstom članka 18. stavka 6. Osnovne uredbe. Kao treće, i u svakom slučaju, Komisija nije dužna objasniti zašto su raspoloživi podaci koje je upotrijebila bili bolji.
- 190 Osim toga, valja istaknuti da, iako Komisija ne raspolaže neograničenom diskrecijskom ovlašću, iz ustaljene sudske prakse proizlazi da u području zajedničke trgovinske politike, a osobito u području mjera trgovinske zaštite, institucije Unije zbog kompleksnosti ekonomskih i političkih situacija, koje moraju ispitivati, raspolažu širokom diskrecijskom ovlašću tako da sudski nadzor takve ocjene mora biti ograničen na provjeru poštovanja postupovnih pravila, materijalne točnosti utvrđenih činjenica, nepostojanja očite pogreške u ocjeni tih činjenica ili nepostojanja zlorabe ovlasti (vidjeti presudu od 12. svibnja 2022., Komisija/Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, t. 58. i navedenu sudsku praksu).
- 191 Usto, ispitivanje dokaza na kojima institucije Unije temelje svoja utvrđenja, koje provodi Opći sud, ne predstavlja novu ocjenu činjenica kojom se zamjenjuje ocjena tih institucija. Taj nadzor ne zadire u široku diskrecijsku ovlast navedenih institucija u području trgovinske politike, nego je ograničen na utvrđivanje toga mogu li ti elementi dokazati zaključke do kojih su došle te institucije. Stoga zadaća Općeg suda nije samo provjeriti materijalnu točnost navedenih dokaza, njihovu vjerodostojnost i dosljednost, nego i to predstavljaju li ti elementi sve relevantne podatke koje valja uzeti u obzir radi ocjene složene situacije i mogu li utemeljiti zaključke koji su iz njih izvedeni (vidjeti presudu od 12. svibnja 2022., Komisija/Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, t. 59. i navedenu sudsku praksu).
- 192 U ovom slučaju, nesporno je da je Komisija, kao što to proizlazi iz uvodnih izjava 327. do 333. Osnovne uredbe, s obzirom na to da joj tužitelji nisu mogli dostaviti podatke za koje je ona smatrala da su joj potrebni, odredila uobičajenu vrijednost društva Sinopec Ningxia na temelju raspoloživih podataka u smislu članka 18. U tu je svrhu, za svaku vrstu proizvoda, odabrala najvišu uobičajenu vrijednost među onima drugih proizvođača izvoznika, koje je utvrdila na temelju članka 18. Osnovne uredbe u pogledu samoprodučenih faktora proizvodnje, poput pare i električne energije koji su proizvedeni izravno u proizvodnom postrojenju proizvođača izvoznika, kao što to proizlazi iz pojašnjenja koja je Komisija dala u odgovoru na pitanje Općeg suda. Komisija kao raspoložive podatke u smislu članka 18. nije upotrijebila one koji se odnose na društvo Sinopec Chongqing jer se njegov proizvodni postupak, koji se temeljio na nafti, razlikovao od proizvodnog postupka društva Sinopec Ningxia, koji se temeljio na ugljenu, kao i postupci drugih proizvođača izvoznika.
- 193 S obzirom na te elemente, valja utvrditi da je Komisija, kad je saznala za činjenicu, koja nije osporena (vidjeti točku 165. ove presude), da joj tužitelji nisu bili u mogućnosti dostaviti potrebne podatke koji se odnose na društvo Sinopec Ningxia, usporedila podatke kojima je raspolagala. Stoga joj tužitelji pogrešno prigovaraju da nije provela usporedno ispitivanje podataka kojima je raspolagala, iako iz sudske prakse navedene u točki 188. ove presude proizlazi da nije bila dužna objasniti zašto su raspoloživi podaci koje je upotrijebila bili bolji.
- 194 Što se tiče osnovanosti Komisijinih izbora, valja istaknuti da je ona u izvršavanju svoje široke diskrecijske ovlasti mogla smatrati, a da pritom ne počinu očitu pogrešku u ocjeni, da podaci koji se odnose na društvo Sinopec Chongqing nisu bili najrelevantniji podaci zbog toga što je

proizvodni postupak društva Sinopec Ningxia više sličio postupcima drugih proizvođača izvoznika, nego proizvodnom postupku društva Sinopec Chongqing, s obzirom na to da je potonje društvo bilo jedino koje je kao sirovinu upotrebljavalo naftu, a ne ugljen. Naime, kao što je to Komisija naglasila u uvodnoj izjavi 332. pobijane uredbe, izračun uobičajene vrijednosti temelji se na faktorima proizvodnje, uključujući sirovine i njihovu stopu uporabe.

- 195 Taj zaključak nije doveden u pitanje drugim argumentima tužiteljâ.
- 196 Kao prvo, tužitelji se pozivaju na činjenicu da su društva Sinopec Chongqing i Sinopec Ningxia dio iste grupe, da oba društva prodaje proizvoda u Uniju vrše putem istog povezanog društva Sinopec Central-China i da sva ta društva primjenjuju slične cijene na kineskom tržištu i na tržištu Unije. Tužitelji također upućuju na svoje primjedbe na konačnu objavu, u kojima su tvrdili da ti podaci nisu dovedeni u pitanje činjenicom da se proizvodni postupak društva Sinopec Chongqing razlikuje od proizvodnog postupka društva Sinopec Ningxia.
- 197 Međutim, najprije valja istaknuti da u slučaju izračuna uobičajene vrijednosti, kao što je to ovdje slučaj, nisu relevantne cijene koje ta društva primjenjuju u Kini. Nadalje, izračun uobičajene vrijednosti na temelju članka 2. stavka 6.a Osnovne uredbe ne ovisi o izвозnoj cijeni. Naposljetku, nije očito pogrešno smatrati da proizvodni postupak utječe na izračun uobičajene vrijednosti prema toj odredbi.
- 198 Kao drugo, tužitelji, koje podupire Wegochem, tvrde da uobičajene vrijednosti drugih proizvođača izvoznika ne mogu predstavljati najbolje dostupne informacije jer su te uobičajene vrijednosti utvrđene djelomično na temelju raspoloživih podataka u smislu članka 18.
- 199 Međutim, valja istaknuti da je Komisija, suočena s činjenicom da tužitelji nisu bili u mogućnosti dostaviti joj potrebne podatke kako bi mogla izračunati uobičajenu vrijednost društva Sinopec Ningxia na temelju podataka koji odnose na to društvo, bila dužna upotrijebiti raspoložive podatke u smislu članka 18. U tu je svrhu trebala odlučiti koji su od podataka koji se odnose na društvo Sinopec Chongqing i podataka koji se odnose na druge proizvođače izvoznika bili najrelevantniji. Iako su ti potonji podaci bili djelomično utvrđeni na temelju članka 18. Osnovne uredbe, podaci o društvu Sinopec Chongqing odnosili su se na društvo čiji se proizvodni postupak razlikovao od onog društva Sinopec Ningxia u većoj mjeri, nego proizvodni postupci drugih proizvođača izvoznika.
- 200 U ovom slučaju, valja utvrditi da se Komisija u izvršavanju svoje široke diskrecijske ovlasti mogla osloniti na stupanj sličnosti između proizvodnih postupaka koje su proizvođači izvoznici koristili za odabir relevantnih raspoloživih podataka. S tim u vezi valja istaknuti da je presudom koja je također ovog dana donesena u predmetu Inner Mongolia Shuangxin Environment-Friendly Material/Komisija (T-763/20), povodom tužbe protiv pobijane uredbe koju je podnio proizvođač izvoznik čiji su podaci korišteni kao raspoloživi podaci u smislu članka 18. u pogledu društva Sinopec Ningxia, Opći sud odbio tužbeni razlog tog proizvođača izvoznika koji se temelji na povredi članka 18. Osnovne uredbe. Naposljetku, kao što je to utvrđeno u točkama 170. do 174. ove presude, suprotno onomu što tvrde tužitelji, ne postoji opće načelo kojem bi se protivila dvostruka primjena navedenog članka.
- 201 Slijedom toga, Komisija nije počinila očitu pogrešku u ocjeni kada je odabrala upotrijebiti podatke drugih proizvođača izvoznika umjesto onih društva Sinopec Chongqing.

- 202 Kao treće, tužitelji se pozivaju na točku 27. presude od 30. travnja 2013., Alumina/Vijeće (T-304/11, EU:T:2013:224). Prema toj presudi, kad se uobičajena vrijednost ne može utvrditi na temelju članka 2. stavka 1. Osnovne uredbe, njezin izračun na temelju članka 2. stavaka 3. i 6. te uredbe ima za cilj utvrditi uobičajenu vrijednost koja bi bila najbliža moguća prodajnoj cijeni proizvoda, kakva bi bila da se dotični proizvod prodavao u zemlji podrijetla ili zemlji izvoza u uobičajenom tijeku trgovine.
- 203 Međutim, Komisija ne prekoračuje svoju široku diskrecijsku ovlast smatrajući da činjenica oslanjanja na podatke o društvu čiji se proizvodni postupak razlikuje od onoga kojim se koristi društvo čiju je uobičajenu vrijednost potrebno izračunati, nije način na temelju kojeg se najbolje može postići cilj iz sudske prakse navedene u točki 202. ove presude.
- 204 Kao četvrto, tužitelji se u potporu tvrdnji da razlike koje se odnose na proizvodne postupke nisu relevantne pozivaju na točke 121. i 137. presude od 3. svibnja 2018., Distillerie Bonollo i dr./Vijeće (T-431/12, EU:T:2018:251).
- 205 Međutim, Opći sud je u presudi od 3. svibnja 2018., Distillerie Bonollo i dr./Vijeće (T-431/12, EU:T:2018:251), istaknuo da predmetni proizvod ima ista obilježja i da služi istim osnovnim namjenama, neovisno o upotrijebljenom proizvodnom postupku, među dvama koji su bili relevantni. Na temelju toga je zaključio da se članku 2. Osnovne uredbe ne protivi usporedba uobičajene vrijednosti izračunane na temelju podataka o jednom od proizvodnih postupaka s izvoznom cijenom izračunanom na temelju podataka o drugom proizvodnom postupku.
- 206 U ovom slučaju, ovaj se tužbeni razlog ne odnosi na usporedbu između uobičajene vrijednosti i izvozne cijene, nego na usporedbu između različitih podataka koje je Komisija mogla upotrijebiti kao raspoložive podatke u smislu članka 18., kako bi utvrdila uobičajenu vrijednost društva Sinopec Ningxia, a riječ je o usporedbi nakon koje je Komisija bila dužna odabrati najrelevantnije podatke.
- 207 Iz toga slijedi da se na temelju sudske prakse na koju se pozivaju tužitelji ne može zaključiti da je Komisija počinila očitu pogrešku u ocjeni kad je isključila mogućnost oslanjanja na podatke o društvu Sinopec Chongqing zbog razlika između proizvodnih postupaka tog društva i društva Sinopec Ningxia.
- 208 Kao peto, tužitelji tvrde da u pravu WTO-a postoji opće načelo prema kojem valja upotrebljavati informacije koje su što je moguće bliže dotičnom proizvođaču izvozniku.
- 209 Tužitelji postojanje tog navodnog općeg načela temelje na točki 6.34 izvješća žalbenog tijela o sporu „Europska unija – Antidampinške mjere koje se odnose na biodiezel podrijetlom iz Argentine” koje je TRS donio 26. listopada 2016. (WT/DS 473/AB/R), a riječ je o točki u kojoj se nalazi se tumačenje članka 2.2.2. Sporazuma o antidampingu koji se odnosi na POA troškove i na dobit proizvođača izvoznika. Međutim, tužitelji ne mogu objasniti kako bi bilo moguće izvršiti tumačenje po analogiji s tom odredbom, članka 6.8. Sporazuma o antidampingu, koji odgovara članku 18. Osnovne uredbe, a riječ je o odredbi na čiju se povredu tužitelji pozivaju u okviru ovog tužbenog razloga.
- 210 Kao šesto, tužitelji ističu da s obzirom na to da Komisija u okviru analize sniženja cijena nije pridala važnost razlikama između proizvodnih postupaka društva Kuraray i njihovih postupaka, ona nije imala pravo smatrati da podaci koji se odnose na uobičajenu vrijednost društva Sinopec Chongqing nisu bili najbolje dostupne informacije, zbog činjenice da se njegov proizvodni

postupak razlikovao od tih postupaka društva Sinopec Ningxia. Međutim, valja istaknuti da analiza sniženja cijena nije relevantna za procjenu uobičajene vrijednosti. Stoga taj argument treba odbiti kao neosnovan a da pritom nije potrebno odlučiti o njegovoj dopuštenosti, koju osporava društvo Kuraray (vidjeti točku 180. ove presude).

- 211 Budući da je utvrđeno da je Komisija imala pravo da kao relevantne podatke ne uzme u obzir podatke o društvu Sinopec Chongqing i da je mogla upotrijebiti one koji se odnose na druge proizvođače izvoznike, valja ispitati Komisijin odabir, koji se sastojao u tome da za svaku vrstu proizvoda koju prodaje društvo Sinopec Ningxia odabere najvišu uobičajenu vrijednost među uobičajenim vrijednostima ostalih proizvođača izvoznika.
- 212 Iako je Komisija time što je odabrala najvišu uobičajenu vrijednost neizbježno usporedila uobičajene vrijednosti drugih proizvođača izvoznika, valja provjeriti je li ih time, kao što to tvrde tužitelji, kaznila zbog njihove nesuradnje, suprotno načelima navedenima u točki 187. ove presude.
- 213 U tom pogledu, s jedne strane, iz sudske prakse proizlazi da se pretpostavka, čak i kad je teško oboriva, nalazi u granicama dopuštenog ako je proporcionalna legitimnom cilju kojem se teži, ako postoji mogućnost dokazivanja suprotnog i ako su osigurana prava na obranu (vidjeti presudu od 18. srpnja 2013., Schindler Holding i dr./Komisija, C-501/11 P, EU:C:2013:522, t. 107. i navedenu sudsku praksu).
- 214 S druge strane, iz članka 18. Osnovne uredbe proizlazi da zakonodavac Unije nije namjeravao utvrditi zakonsku pretpostavku koja bi omogućila da se iz nesuradnje zainteresiranih stranaka izravno izvede zaključak da uobičajena vrijednost po vrsti proizvoda nije niža od najviše uobičajene vrijednosti po vrsti proizvoda među uobičajenim vrijednostima drugih proizvođača izvoznika koji su surađivali i na temelju koje bi se institucije Unije oslobodile od svake obveze dokazivanja. Međutim, imajući u vidu mogućnost, priznatu sudskom praksom na području mjera trgovinske zaštite, da se čak i do konačnih zaključaka dođe na osnovi raspoloživih podataka i da se prema stranci koja nije surađivala ili je surađivala samo djelomično odnosi nepovoljnije nego da jest surađivala, također je očito da su institucije Unije ovlaštene osloniti se na skup indicija koje se podudaraju i koje im omogućuju da se među raspoloživim podacima u smislu članka 18. Osnovne uredbe odaberu oni najrelevantniji. Svako drugo rješenje moglo bi naime narušiti učinkovitost Unijinih mjera trgovinske zaštite svaki put kada bi se institucije Unije u okviru utvrđivanja uobičajene vrijednosti suočile s nesuradnjom (vidjeti u tom smislu i po analogiji presudu od 4. rujna 2014., Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, t. 36. i 37.).
- 215 U ovom slučaju, Komisija je u uvodnoj izjavi 329. pobijane uredbe u biti tvrdila da je zbog znatnih i ozbiljnih nedostataka u izvješćivanju o troškovima proizvodnje, uobičajena vrijednost za društvo Sinopec Ningxia izračunana na temelju podataka koje su dostavili drugi proizvođači izvoznici koji su surađivali. Dodala je da je upotrijebila najvišu izračunanu uobičajenu vrijednost ostalih proizvođača izvoznika koji su surađivali.
- 216 U uvodnoj izjavi 333. pobijane uredbe, nakon što je odgovorila na tvrdnje proizvođača izvoznika iz uzorka i jednog proizvođača korisnika iz Unije protiv metodologije koja je primijenjena na društvo Sinopec Ningxia, Komisija je istaknula da „[b]udući da [...] nije mogla provjeriti i stoga upotrijebiti podatke koje je dostavilo društvo Sinopec Ningxia za izračun njegove uobičajene vrijednosti, nema dokaza koji bi upućivali na to da bi uobičajena vrijednost društva Sinopec Ningxia po vrsti proizvoda bila niža od najviše uobičajene vrijednosti po vrsti proizvoda ostalih proizvođača koji surađuju, a koji upotrebljavaju slične sirovine”.

- 217 U tom je pogledu Komisija na raspravi uostalom priznala da je u uvodnoj izjavi 333. pobijane uredbe primijenila pretpostavku prema kojoj uobičajena vrijednost društva Sinopec Ningxia po vrsti proizvoda nije bila niža od najviše uobičajene vrijednosti među uobičajenim vrijednostima drugih proizvođača izvoznika po vrsti proizvoda.
- 218 Stoga valja primijetiti da je Komisija u uvodnim izjavama 329. i 333. pobijane uredbe, nakon što je utvrdila da tužitelji nisu surađivali, primijenila pretpostavku prema kojoj uobičajena vrijednost društva Sinopec Ningxia po vrsti proizvoda nije niža od najviše među uobičajenim vrijednostima drugih proizvođača izvoznika po vrsti proizvoda.
- 219 Osim toga, Komisija je, kada je na raspravi konkretno upitana o tome nalaze li se u spisu podaci na temelju kojih je za društvo Sinopec Ningxia moguće u pozitivnom smislu opravdati sustavnu primjenu najviše uobičajene vrijednosti među uobičajenim vrijednostima ostalih proizvođača izvoznika, odgovorila da je podatak iz spisa na koji se oslonila bila nesuradnja tužiteljâ.
- 220 Stoga valja utvrditi da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava primijenivši prethodno navedenu pretpostavku. Naime, u skladu s Komisijinim rasuđivanjem, tužitelji su, da bi mogli oboriti pretpostavku spomenutu u točki 218. ove presude, Komisiji trebali dostaviti informacije, a upravo nedostavljanje tih informacija predstavlja čimbenik koji je doveo do upotrebe, od strane Komisije, raspoloživih podataka u smislu članka 18.
- 221 S obzirom na sva prethodna razmatranja, valja prihvatiti ovaj tužbeni razlog u dijelu u kojem je Komisija uobičajenu vrijednost društva Sinopec Ningxia izračunala na način da je za svaku vrstu proizvoda među uobičajenim vrijednostima ostalih proizvođača izvoznika odabrala najvišu, a u preostalom ga dijelu valja odbiti.

Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 3. stavaka 2. i 3. Osnovne uredbe prilikom utvrđivanja sniženja cijena i na povredi članka 3. stavka 6. te uredbe

- 222 Četvrti tužbeni razlog sastoji se od triju dijelova, koji se odnose na povredu članka 3. stavaka 2. i 3. Osnovne uredbe. Konkretno, ti se dijelovi temelje, prvi, na nepostojanju analize sniženja cijena po tržišnom segmentu, drugi, na izostanku prilagodbe na temelju koje bi se mogla uzeti u obzir razlika u kvaliteti između, s jedne strane, uvezenih PVA-ova i, s druge strane, PVA-ova proizvedenih u Uniji i, treći, na izostanku utvrđenja sniženja cijena za cijeli predmetni proizvod. Tužitelji se također pozivaju na s time povezanu povredu članka 3. stavka 6. te uredbe.
- 223 Budući da Komisija, osim što osporava osnovanost tog tužbenog razloga, tvrdi i da je irelevantan, najprije valja ispitati to pitanje.

Relevantnost četvrtog tužbenog razloga

- 224 Prema ustaljenoj sudskoj praksi, kad je riječ o tužbi za poništenje, tužbeni razlog koji ne može dovesti do poništenja koje traži tužitelj čak i ako je osnovan, smatra se bespredmetnim (rješenje od 26. veljače 2013., Castiglioni/Komisija, T-591/10, neobjavljeno, EU:T:2013:94, t. 45. i presuda od 15. siječnja 2015., Francuska/Komisija, T-1/12, EU:T:2015:17, t. 73.; vidjeti u tom smislu i presudu od 21. rujna 2000., EFMA/Vijeće, C-46/98 P, EU:C:2000:474, t. 38.).

- 225 Komisija tvrdi da je u pobijanoj uredbi, osim što je ispitala sniženje uvoznih cijena, utvrdila da je došlo do sprečavanja rasta cijena PVA-ova koje prodaje industrija Unije, kao što to proizlazi iz uvodnih izjava 460. do 462., 473. i 490. te uredbe. Tužitelji nisu objasnili po čemu su njezine tvrdnje o tom sprečavanju rasta cijena nedovoljne da bi potkrijepile njezin zaključak da je dampinški uvoz prouzročio štetu industriji Unije. Stoga je irelevantan četvrti tužbeni razlog, kojim tužitelji osporavaju ispitivanje sniženja uvoznih cijena.
- 226 Tužitelji odgovaraju da obične izjave o sprečavanju rasta cijena, koje nisu potkrijepljene dokazima, ne mogu otkloniti povrede članka 3. stavaka 2. i 3. Osnovne uredbe na koje se pozivaju ovim tužbenim razlogom.
- 227 Valja podsjetiti na tekst relevantnih odredbi članka 3. Osnovne uredbe, koji glasi kako slijedi:
- „1. Sukladno ovoj Uredbi, izraz „šteta”, ako nije drukčije navedeno, znači materijalna šteta industriji Unije, prijetnja materijalne štete industriji Unije ili materijalno zaostajanje u razvoju industrije, te se tumači sukladno odredbama ovog članka.
2. Šteta se utvrđuje na temelju pozitivnih dokaza i obuhvaća objektivno ispitivanje:
- a) obujma dampinškog uvoza i učinka dampinškog uvoza na cijene istovjetnih proizvoda na tržištu Unije; i
- b) posljedičn[og] utjecaj[a] dampinškog uvoza na industriju Unije.
3. S obzirom na obujam dampinškog uvoza, razmatra se je li došlo do značajnog porasta dampinškog uvoza, u apsolutnom iznosu ili relativno u odnosu na proizvodnju ili potrošnju u Uniji. U vezi s učinkom dampinškog uvoza na cijene, razmatra se je li dampinškim uvozom došlo do značajnog sniženja cijene u usporedbi s cijenom istovjetnog proizvoda industrije Unije, odnosno je li takav uvoz na drugi način utjecao na sniženje cijene u velikoj mjeri, odnosno spriječio rast cijene u velikoj mjeri, a do kojega bi inače došlo. Jedan ili nekoliko navedenih čimbenika ne moraju nužno biti odlučujući.
- [...]
5. Ispitni postupak o učincima dampinškog uvoza na dotičnu industriju Unije uključuje i procjenu svih relevantnih gospodarskih čimbenika i pokazatelja koji utječu na stanje u toj proizvodnji [...].
6. Na temelju svih relevantnih dokaza predstavljenih u vezi sa stavkom 2. mora se dokazati da dampinški uvoz nanosi štetu u smislu ove Uredbe. Konkretno, to podrazumijeva dokazivanje da su obujam uvoza i/ili razine cijena utvrđeni sukladno stavku 3. odgovorni za učinak na industriju Unije, a kako je predviđeno stavkom 5., i da je taj učinak prisutan u mjeri koja se može smatrati značajnom.”
- 228 Odredbe članka 3. stavaka 2., 3., 5. i 6. Osnovne uredbe vrlo su slične odnosno gotovo istovjetne odredbama članka 3.1., članka 3.2. i članka 3.5. Sporazuma o antidampingu. Stoga se primjenjuju načela navedena u točkama od 20. do 22.

- 229 U skladu s izvješćem Žalbenog tijela o sporu „Kina – Kompenzacijske i antidampinške pristojbe na plosnato valjane proizvode od elektročelika s orijentiranim kristalima podrijetlom iz Sjedinjenih Američkih Država”, koje je TRS donio 16. studenoga 2012. (WT/DS 414/AB/R, točka 137.), podaci relevantni za razmatranje značajnog sniženja cijena mogu se razlikovati od onih koji su relevantni za razmatranje značajnog pada cijena ili značajnog sprečavanja rasta cijena. Slijedom toga, čak i ako cijene dotičnog uvoza nisu značajno snižene u odnosu na te cijene sličnih domaćih proizvoda, ti bi uvozi ipak na domaće cijene mogli utjecati na način da dođe do pada cijena ili do sprečavanja rasta domaćih cijena.
- 230 Isto tako, iz izvješća povjerenstva o sporu „Koreja – Antidampinške pristojbe na pneumatske pločice podrijetlom iz Japana” koje je TRS donio 30. rujna 2019. (WT/DS 504/R, točka 7.299.) proizlazi da, iako se na postojanje sniženja uvoznih cijena često poziva kao na podatak koji upućuje na to da je učinak dampinškog uvoza pad cijena ili sprečavanje rasta cijena koje se primjenjuju u industriji zemlje uvoznice, nadležno tijelo može valjano smatrati da je učinak dampinškog uvoza pad cijena ili sprečavanje rasta cijena čak i u slučaju kad nije došlo do sniženja cijena.
- 231 U ovom slučaju stranke su suglasne u pogledu činjenice da do sprečavanja rasta cijena koje se primjenjuju u industriji Unije može doći čak i ako ne dođe do sniženja uvoznih cijena.
- 232 Međutim, iako su, prema Komisijinu mišljenju, utvrđenja iz pobijane uredbe u pogledu postojanja sprečavanja rasta cijena koje se primjenjuju u industriji Unije neovisna o onima koja se odnose na sniženje uvoznih cijena, tužitelji tvrde da je to sprečavanje rasta posljedica tog sniženja.
- 233 Valja podsjetiti na to da uvodna izjava 490. pobijane uredbe glasi kako slijedi:
- „Analiza pokazatelja štete u uvodnim izjavama od 398. do 478. pokazuje da se gospodarsko stanje u industriji Unije pogoršalo tijekom razmatranog razdoblja i da se to podudara sa znatnim povećanjem dampinškog uvoza iz predmetne zemlje, za koji je utvrđeno da je tijekom razdoblja ispitnog postupka snizio cijene industrije Unije i koji uzrokuje znatno sprečavanje rasta cijena, jer industrija Unije nije mogla povećati svoje cijene u skladu s povećanjem proizvodnog troška.”
- 234 Samo zbog veznika „i” koji se u nekim jezičnim verzijama pobijane uredbe nalazi između izrazâ „tijekom razdoblja ispitnog postupka snizio cijene industrije Unije” i „znatno sprečavanje rasta cijena”, uvodna izjava 490. navedene uredbe mogla bi se tumačiti na način da je znatno povećanje kineskog uvoza dovelo, s jedne strane, do sniženja cijena i, s druge strane, do sprečavanja rasta cijena koje je neovisno o sniženju cijena.
- 235 Međutim, valja utvrditi sadržava li pobijana uredba analizu veze između tog sprečavanja rasta cijena i povećanja uvoza koja se temelji na podacima različitim od onih koji se odnose na sniženje cijena.
- 236 U tom se pogledu Komisija poziva na uvodne izjave 460. do 462. i 473. pobijane uredbe.
- 237 Iz uvodnih izjava 460. do 462. i 473. pobijane uredbe proizlazi da je Komisija proučila kretanje prodajnih cijena koje se primjenjuju u industriji Unije i utvrdila da su se te cijene tijekom razmatranog razdoblja povećale za 14 %, dok se jedinični trošak proizvodnje povećao za 24 % zbog povećanja cijene glavne upotrijebljene sirovine. Komisija je istaknula da je pritisak kineskog uvoza na cijene spriječio industriju Unije da dodatno poveća svoje cijene i nadoknadi to povećanje.

- 238 Iz toga slijedi da se uvodne izjave 460. do 462. i 473. pobijane uredbe ne mogu tumačiti na način da je sprečavanje rasta cijena industrije Unije posljedica drugih čimbenika, a ne sniženja uvoznih cijena. Naime, razlog zbog kojeg ta industrija, unatoč znatnom povećanju jediničnog troška proizvodnje, nije povećala svoje cijene u odgovarajućoj mjeri jest pritisak dampinškog uvoza. Taj pritisak posljedica je činjenice da su cijene kineskih proizvođača izvoznika niže od cijena industrije Unije, što odgovara postojanju sniženja uvoznih cijena.
- 239 Osim toga, Komisija se pogrešno poziva na točke 95. do 99. presude od 14. rujna 2022., Methanol Holdings (Trinidad)/Komisija (T-744/19, žalbeni postupak u tijeku, EU:T:2022:558) i na točke 257. do 261. presude od 14. rujna 2022., Nevinnomysskiy Azot i NAK „Azot”/Komisija (T-865/19, neobjavljena, žalbeni postupak u tijeku, EU:T:2022:559). Naime, kao prvo, kad je riječ o prvoj presudi, pitanje o kojem se raspravljalo u točkama na koje se oslanja Komisija odnosilo se na dopuštenost prigovora istaknutog u replici, dok je u ovom slučaju četvrti tužbeni razlog istaknut u tužbi. U konačnici, u tim je dvjema presudama, u točkama koje neposredno slijede one na koje se oslanja Komisija, Opći sud naglasio da postoji veza između, s jedne strane, sniženja cijena i, s druge strane, pada i sprečavanja rasta cijena. Stoga Opći sud prilikom utvrđivanja da postoji šteta nanесена industriji Unije nije pripisao samostalnu vrijednost padu ili sprečavanju rasta cijena.
- 240 S obzirom na prethodno navedeno, suprotno onomu što tvrdi Komisija, valja zaključiti da je četvrti tužbeni razlog relevantan, stoga je potrebno ispitati njegovu osnovanost.

Osnovanost četvrtog tužbenog razloga

– Prvi dio

- 241 Tužitelji tvrde da je, suprotno onomu što je Komisija utvrdila u pobijanoj uredbi, tržište PVA-ova podijeljeno na dva segmenta. Prvi se segment odnosi na razrede visokokvalitetnog PVA-a, koje karakteriziraju uski rasponi viskoznosti i hidrolize, nizak sadržaj metanola, nizak sadržaj pepela i čestice najmanje veličine. Ti razredi PVA-a prodaju se po višim cijenama. Drugi se segment odnosi na razrede slabije kvalitete, koji su obilježeni širim rasponima viskoznosti i hidrolize, visokim sadržajem metanola, visokim udjelom pepela i većim česticama. Ti razredi PVA-a prodaju se po nižim cijenama.
- 242 Tužitelji ističu da, iako se određene industrije koje upotrebljavaju razrede PVA-a niže kvalitete u teoriji mogu odlučiti za korištenje razreda PVA-a veće kvalitete, takva promjena s gospodarskog gledišta ne bi imala smisla. Što se tiče industrija koje koriste razrede PVA-a veće kvalitete, one ih ne mogu zamijeniti razredima slabije kvalitete.
- 243 Zbog značajnih razlika u cijeni i kvaliteti između razreda PVA-a iz prvog ili drugog spomenutog segmenta tržišta, ti razredi nisu izravno zamjenjivi kad je riječ o potražnji.
- 244 Tužitelji smatraju da je Komisija, s obzirom na to da je tržište PVA-a podijeljeno na dva prethodno navedena segmenta, bila dužna uzeti u obzir njihovo postojanje u svojoj analizi sniženja cijena, osobito s obzirom na činjenicu da brojni kineski proizvođači uglavnom proizvode PVA iz nižeg segmenta, dok PVA-ovi proizvedeni u Uniji općenito pripadaju višem segmentu.

- 245 Kako bi potkrijepili svoje argumente, tužitelji se osobito pozivaju na izvješće Žalbenog tijela o sporu „Kina – Mjere o uvođenju antidampinških pristojbi na bešavne cijevi od nehrđajućeg čelika visokih performansi podrijetlom iz Japana” koje je TRS donio 28. listopada 2015. (WT/DS 454/AB/R, točka 5.181) (u daljnjem tekstu: izvješće HP-SSST).
- 246 Nakon objave presude od 20. siječnja 2022., Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube (C-891/19 P, EU:C:2022:38), tužitelji su odgovarajući na pisano pitanje Općeg suda pojasnili svoje argumente s obzirom na zaključke iz te presude, kojom je Sud ukinuo presudu od 24. rujna 2019., Hubei Xinyegang Special Tube/Komisija (T-500/17, neobjavljenu, EU:T:2019:691), na koje su se pozivali u svojim podnescima. Oni smatraju da se ovaj slučaj podudara s trima iznimnim okolnostima koje proizlaze iz navedene presude Suda, u cilju toga da Komisija ne može samo ispitati sniženje cijena na temelju kontrolnih brojeva proizvoda (u daljnjem tekstu: PCN), nego mora provesti analizu po tržišnom segmentu. Naime, kao prvo, tržište PVA-ova se sastoji od dvaju različitih segmenata, kao drugo, cijene PVA-ova znatno se razlikuju ovisno o segmentu i, kao treće, prodaja PVA-ova koje proizvodi industrija Unije koncentrirana je na segment PVA-ova visoke kvalitete, dok je uvoz iz Kine koncentriran na segment PVA-ova slabije kvalitete.
- 247 Komisija, koju podupiru društva Kuraray i Sekisui, osporava argumente tužiteljâ.
- 248 Relevantne odredbe članka 3. Osnovne uredbe navedene su u točki 227. ove presude.
- 249 U skladu sa sudskom praksom, izračun sniženja cijena uvoza provodi se, u skladu s člankom 3. stavcima 2. i 3. Osnovne uredbe, kako bi se utvrdila šteta koju je pretrpjela Unijina industrija zbog tog uvoza i koristi se, šire, radi procjene te štete i utvrđivanja marže štete, to jest razine uklanjanja navedene štete (vidjeti po analogiji presudu od 10. travnja 2019., Jindal Saw i Jindal Saw Italia/Komisija, T-301/16, EU:T:2019:234, t. 176.). Komisija u tu svrhu raspolaže širokom diskrecijskom ovlašću (vidjeti presudu od 20. siječnja 2022., Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, t. 36. i navedenu sudsku praksu).
- 250 Osnovna uredba ne sadržava definiciju pojma „sniženja cijene” i ne predviđa metodu njegova izračuna (presude od 20. siječnja 2022., Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, t. 73.; vidjeti također po analogiji presudu od 10. travnja 2019., Jindal Saw i Jindal Saw Italia/Komisija, T-301/16, EU:T:2019:234, t. 175.).
- 251 Međutim, iz samog teksta članka 3. stavka 3. Osnovne uredbe proizlazi da metoda upotrijebljena za utvrđivanje eventualnog sniženja cijena mora u načelu biti provedena na razini „istovjetnog proizvoda” u smislu članka 1. stavka 4. navedene uredbe, čak i kada on može biti sastavljen od različitih vrsta proizvoda iz različitih segmenata tržišta (vidjeti u tom smislu presudu od 20. siječnja 2022., Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, t. 74. i navedenu sudsku praksu).
- 252 Stoga Osnovna uredba u načelu ne nameće obvezu Komisiji da izvrši analizu postojanja sniženja cijena na razini koja nije razina istovjetnog proizvoda (presuda od 20. siječnja 2022., Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, t. 75.).
- 253 To tumačenje potvrđuje točka 5.180 izvješća „HP-SSST”, na koju se pozivaju tužitelji, u skladu s kojom nadležno tijelo nije dužno, na temelju članka 3.2. Antidampinskog sporazuma, dokazati postojanje sniženja cijena za svaku vrstu proizvoda obuhvaćenih ispitnim postupkom ili za čitav asortiman proizvoda koji čine istovjetan domaći proizvod (presuda od 20. siječnja 2022., Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, t. 76.).

- 254 Međutim, kao što to potvrđuje točka 5.180 izvješća HP-SSST, s obzirom na to da je, na temelju članka 3. stavka 2. Osnovne uredbe, Komisija dužna „objektivno ispitati” učinak dampinškog uvoza na cijene istovjetnih proizvoda industrije Unije, ona je obvezna u svojoj analizi sniženja cijena uzeti u obzir sve relevantne pozitivne dokaze, uključujući, ako je to potrebno, one koji se odnose na različite segmente tržišta proizvoda koji se razmatra (presuda od 20. siječnja 2022., Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, t. 77.).
- 255 Osim toga, iz sudske prakse proizlazi da ispitivanje sniženja cijena na temelju metode koja se sastoji od usporedbe PCN po PCN-u (u daljnjem tekstu: metoda PCN-ova) u određenoj mjeri omogućuje uzimanje u obzir eventualne segmentacije tržišta proizvoda koji se razmatra (vidjeti u tom smislu presudu od 20. siječnja 2022., Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, t. 106., 113. i 114.).
- 256 Ipak, radi osiguranja objektivnosti analize sniženja cijena, Komisija može u određenim okolnostima biti dužna izvršiti takvu analizu na razini segmenata tržišta predmetnog proizvoda, čak i ako široka diskrecijska ovlast kojom ta institucija raspolaže među ostalim, za utvrđivanje postojanja štete (vidjeti točku 249. ove presude) obuhvaća barem odluke koje se odnose na izbor metode analize, podatke i dokaze koje treba prikupiti, metode izračuna koje treba upotrijebiti za određivanje marže sniženja kao i tumačenje i ocjenu prikupljenih podataka (vidjeti presudu od 20. siječnja 2022., Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, t. 78.).
- 257 Stoga, dopunska analiza sniženja cijena, koja se sastoji od usporedbi cijena u svakom segmentu povrh primjene metode PCN-ova, može biti nametnuta Komisiji u određenim izvanrednim okolnostima (vidjeti u tom smislu presudu od 20. siječnja 2022., Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, t. 111.).
- 258 Te izvanredne okolnosti odnose se i na postojanje izražene segmentacije tržišta proizvoda koji se razmatra, koja podrazumijeva znatne varijacije između segmenata tržišta (u daljnjem tekstu: prvi uvjet) kao i situacije kojoj je svojstvena velika koncentracija domaćih prodaja i dampinškog uvoza u različitim segmentima (u daljnjem tekstu: drugi uvjet) (vidjeti u tom smislu presudu od 20. siječnja 2022., Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, t. 79. do 81., 110. i 111.).
- 259 Argumente tužiteljâ istaknute u prilog ovom dijelu četvrtog tužbenog razloga valja ispitati s obzirom na ta razmatranja i na razmatranja o dosegu sudskog nadzora iznesena u točkama 190. i 191. ove presude.
- 260 Komisija je u pobijanoj uredbi navela sljedeće:

„(60) Informacije prikupljene tijekom ispitnog postupka pokazale su da neki od tih razreda (koje prodaje i industrija Unije i proizvođači izvoznici) imaju širok raspon primjene i, općenito, nižu cijenu. Ostali specijalizirani razredi za primjene s uskim specifikacijama [...] u prosjeku su skuplji. Ove razrede prodaju i proizvođači iz Unije i proizvođači izvoznici.

(61) Međutim, unatoč velikom broju razreda, Komisija je utvrdila da na tržištu PVA ne postoje definirani segmenti. Različiti korisnici mogu nabaviti niz razreda PVA, ovisno o zahtijevanim tehničkim specifikacijama. Za neke je korisnike sadržaj pepela najvažniji element, a za druge viskoznost, dok neki uglavnom mogu upotrebljavati bilo koju specifikaciju. Svaka korisnička

industrija može upotrebljavati različit skup razreda PVA naizmjenično. Iako su određeni korisnici [...] ograničeniji u pogledu broja razreda koje mogu upotrebljavati, njihov raspon razreda i dalje se preklapa s drugim vrstama korisnika koji mogu nabaviti širi raspon razreda.

(62) Zbog prethodno navedenih razloga Komisija je zaključila da su svi razredi konkurencija jedni drugima, barem u određenoj mjeri, pa analiza segmenta u ovom predmetu nije bila opravdana ni prikladna [...]

(64) Analizom koju je provela Komisija potvrđeno je da su različiti razredi, kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 61., barem u određenoj mjeri međusobno zamjenjivi. Čak i ako je točno da određeni korisnici mogu nabaviti samo ograničeni skup razreda za svoju primjenu, ti razredi ne pripadaju isključivo industriji jednog korisnika na kraju proizvodnog lanca, nego se preklapaju s razredima koji potječu iz drugih primjena u daljnjoj proizvodnji. Nadalje, ispitnim postupkom otkriveno je da kineski proizvođači izvoznici opskrbljuju sve četiri glavne primjene PVA i u potpunosti se natječu s razredima koje prodaje industrija Unije.

[...]

(78) [R]azličiti razredi PVA dijele osnovna svojstva i njihove su uporabe u velikoj mjeri identične i međusobno zamjenjive. Razine udjela pepela ili metanola same po sebi ne definiraju primjene ni cijenu predmetnog proizvoda jer se tek u kombinaciji s drugim relevantnim svojstvima, kao što su viskoznost i hidroliza, definiraju svojstva razreda, njegova moguća krajnja uporaba i prodajna cijena.

(79) Dokazi prikupljeni u ispitnom postupku pokazali su da prosječna razlika u cijeni između razreda PVA s „niskim sadržajem pepela” u odnosu na one sa „standardnim sadržajem pepela” iznosi oko 10 %. Međutim, cijene PVA mogu varirati do 40 % među razredima PVA s istim sadržajem pepela. Osim toga, određeni navodno jeftiniji razredi sa „standardnim” sadržajem pepela mogu biti do 27 % skuplji od onih s „niskim sadržajem pepela”. Stoga se ne može zaključiti, kao što su to tvrdile zainteresirane strane, da je tržište Unije bilo podijeljeno na PVA visoke kvalitete (koji proizvodi industrija Unije) i PVA niske kvalitete (uvezen iz [Kine]) na temelju sadržaja pepela i metanola niti da se ta navodna podjela odražava u cijenama i trošku proizvodnje. Naprotiv, [...] nekoliko razreda s navodnim „standardnim” specifikacijama isto se tako natječe s navodnim „visokokvalitetnim” razredima istovjetnog proizvoda.”

- 261 Iz toga slijedi da je Komisija utvrdila da ne postoje izražena segmentacija tržišta PVA-a i velika koncentracija prodaja industrije Unije i dampinškog uvoza u dva različita segmenta.
- 262 Budući da je Komisija bila dužna objektivno ispitati sniženje cijena (vidjeti točke 254. i 256. ove presude), valja provjeriti jesu li njezina utvrđenja u dovoljnoj mjeri potkrijepljena dokazima iz spisa predmeta koji su doveli do donošenja pobijane uredbe, uključujući one koji nisu izričito spomenuti u pobijanoj uredbi (vidjeti točku 152. ove presude).
- 263 U ovom je slučaju Opći sud od Komisije zatražio da pojasni dokaze iz spisa koji su joj omogućili da isključi postojanje segmentiranog tržišta i koncentraciju uvoza i prodaja industrije Unije u različitim segmentima.
- 264 Komisija se u tom pogledu pozvala na odgovore korisnika PVA-a na njezin zahtjev za dopunu podataka o njihovim kupnjama PVA-a po PCN-u i na podatke koje joj je dostavilo društvo Kuraray.

- 265 Što se tiče nepostojanja izražene segmentacije, Komisija je iznijela primjer iz svojeg zahtjeva za dopunu podataka, iako nije dostavila primljene odgovore koje je kvalificirala kao povjerljive. Podnijela je i izvadak s internetske stranice društva Kuraray. Komisija je na raspravi pojasnila, a da tužitelji tomu nisu proturječili, da se prethodna verzija tog izvatka nalazi u spisu postupka koji je doveo do donošenja pobijane uredbe.
- 266 Valja utvrditi da izvadak s internetske stranice društva Kuraray dokazuje da više razreda PVA-a nalazi svoju primarnu upotrebu kako u industrijama koje trebaju primjenjivati PVA-ove visoke kvalitete tako i u industrijama koje trebaju primjenjivati PVA-ove niže kvalitete. Kao što to primjećuje Komisija, više razreda PVA-a koji se koriste u industriji papira i ljepila koriste se i u industriji polimerizacije u emulziji i proizvodnje polivinil butirala. Stoga se na temelju tog izvatka može potvrditi da tržište PVA-ova ne predstavlja izraženu segmentaciju.
- 267 Osim toga, valja istaknuti da, s obzirom na to da se prvi uvjet odnosi na postojanje izražene segmentacije predmetnog proizvoda, da bi se utvrdilo da on nije ispunjen – suprotno onomu što tvrde tužitelji – nije potrebno da svi korisnici mogu bez razlike kupiti sve razrede PVA-a i da stoga postoji potpuna zamjenjivost između tih razreda.
- 268 Slijedom toga, valja utvrditi da prvi uvjet u ovom slučaju nije ispunjen.
- 269 Stoga je već sad moguće zaključiti, a da pritom nije potrebno odlučiti o drugom uvjetu, da Komisija, osim analize koja se temelji na metodi PCN-ova nije bila dužna provesti i analizu sniženja cijena, kako bi dopunila prvonavedenu.
- 270 U svakom slučaju, što se tiče drugog uvjeta, valja istaknuti sljedeće.
- 271 Spis ovog predmeta sadržava tri tablice koje su se nalazile u spisu postupka koji je doveo do donošenja pobijane uredbe, od kojih se svaka odnosi na jednog od troje glavnih kineskih proizvođača izvoznika koji su surađivali, među kojima se nalaze i tužitelji. U tim su tablicama prikazane količine PVA-a po PCN-u, koje su uvezene u Uniju. S druge strane, u tim tablicama zbog povjerljivosti nije navedeno koliki je, po PCN-u, udio prodaja koje je izvršilo društvo Kuraray. Na temelju ispitivanja brojki iz tih tablica može se utvrditi da uvoz, promatran u cjelini, obuhvaća osam različitih PCN-ova, u njihovim revidiranim verzijama, koje tužitelji nisu osporavali, i da količine koje se odnose na dva od njih odgovaraju, za svakog od njih, otprilike 29 % ukupnog uvoza tih proizvođača izvoznika, dok količine koje se odnose na preostalih šest PCN-ova dosežu postotke između 3,24 i 9,54 %.
- 272 Slijedom toga, ne može se smatrati da je riječ o velikoj koncentraciji uvoza, tako da čak i bez podataka o prodajama društva Kuraray valja utvrditi da drugi uvjet nije ispunjen.
- 273 Budući da nisu ispunjeni uvjeti predviđeni sudskom praksom iz točke 258., treba zaključiti da Komisija, osim analize koja se temelji na metodi PCN-ova nije bila dužna provesti i analizu sniženja cijena, kako bi dopunila prvonavedenu.
- 274 S obzirom na prethodna razmatranja, valja odbiti prvi dio četvrtog tužbenog razloga.

– *Drugi dio*

- 275 Tužitelji tvrde da Komisija nije pravilno utvrdila sniženje cijena s obzirom na to da je provela prilagodbu od 10 % kako bi uzela u obzir slabiju kvalitetu PVA-ova uvezenih iz Kine u pogledu sadržaja pepela u odnosu na PVA-ove proizvedene u Uniji, a da je odbila provesti druge prilagodbe koje odražavaju druge kvalitativne razlike između tih PVA-ova.
- 276 Komisija, koju podupire društvo Sekisui, osporava argumente tužitelja.
- 277 Valja podsjetiti na to da relevantne uvodne izjave pobijane uredbe glase kako slijedi:
- „(423) Sniženje cijena uvoza utvrđeno je na temelju podataka proizvođača izvoznika koji surađuju iz predmetne zemlje i podataka o domaćoj prodaji koje je industrija Unije dostavila u vrijeme ispitnog postupka [...]
- (424) Usporedba cijena izvršena je za svaku vrstu proizvoda za transakcije na istoj razini trgovine i nakon odbijanja odgođenih diskonta. Kada je to bilo potrebno, uvozna cijena predmetnog proizvoda uvezenog iz [Kine] primjereno je usklađena u usporedbi s usporedivom vrstom proizvoda koju prodaje industrija Unije.
- (425) Kad je riječ o razlikama u određenim karakteristikama između predmetnog proizvoda i istovjetnog proizvoda, [...] vrste proizvoda uvezene iz [Kine] natječu se s vrstama proizvoda koje proizvodi i prodaje industrija Unije. Međutim, budući da je sadržaj pepela u PVA koji proizvode i prodaju proizvođači izvoznici koji surađuju općenito bio veći od udjela pepela u PVA koji proizvodi i prodaje industrija Unije, Komisija je smatrala da je usklađenje opravdano kako bi se osigurala primjerena usporedba između kineskih i europskih vrsta proizvoda na temelju PCN-ova. Komisija je prilagodbu utvrdila na temelju razlike ustanovljene za uvoz PVA s visokim i niskim sadržajem pepela iz trećih zemalja na temelju informacija koje su pružili korisnici. Razlika u cijeni utvrđena je na 10 %.
- (426) Na temelju toga, cijeni CIF PVA s visokim sadržajem pepela koji prodaju proizvođači izvoznici koji surađuju dodano je usklađenje od 10 %.
- [...]
- (429) Nadalje, budući da sadržaj metanola i pakiranje imaju zanemariv učinak na cijene [...], Komisija je zaključila da je za potrebe sniženja cijena bilo primjereno zanemariti ta svojstva.”
- 278 Komisija je pred Općim sudom pojasnila da su, kao što to proizlazi iz upitnika koji je poslala kineskim proizvođačima izvoznicima, PCN-ovi utvrđeni na temelju pet karakteristika PVA-ova, i to njihove viskoznosti, stupnja hidrolize, njihova sadržaja pepela i metanola te njihova pakiranja.
- 279 Iz toga slijedi da je Komisija smatrala da je bilo potrebno provesti prilagodbu povećanjem od 10 % na cijene određenih vrsta proizvoda uvezenih iz Kine, koji su u pogledu viskoznosti i stupnja hidrolize odgovarali vrstama proizvoda koje prodaje industrija Unije zbog razlika u sadržaju pepela, koji je bio veći u prvim nego u drugim. Suprotno tomu, utvrdila je da zbog razlika u sadržaju metanola i u pakiranju nije opravdano provesti druge prilagodbe.

- 280 Tužitelji ne osporavaju osnovanost prilagodbe od 10 % koju je Komisija provela zbog razlika u sadržaju pepela, ali ističu da je bilo potrebno provesti i druge prilagodbe.
- 281 Međutim, oni nisu podnijeli dokaze na temelju kojih je moguće utvrditi da je Komisija počinila očitu pogrešku u ocjeni time što je smatrala da razlike u sadržaju metanola i u pakiranju između usporedivih vrsta proizvoda u pogledu njihove viskoznosti i stupnja hidrolize ne utječu znatno na njihove cijene.
- 282 Slijedom toga valja odbiti drugi dio četvrtog tužbenog razloga.

– *Treći dio*

- 283 Tužitelji tvrde da iz uvodnih izjava 432. i 433. pobijane uredbe, iz podataka koje su mogli dobiti od Komisije i podataka koje su im dostavili drugi proizvođači izvoznici istodobno proizlazi da je Komisija u svojoj analizi sniženja cijena usporedila 100 % uvoza PVA-a iz Kine s 82 % prodaje PVA-a od strane industrije Unije. Naime, Komisija je utvrdila da je postojalo preklapanje od 82 % između PCN-ova koje prodaje industrija Unije i onih koje prodaju kineski proizvođači izvoznici. Ona je time iz svoje analize isključila 18 % prodaje koju je izvršila industrija Unije. Time je Komisija povrijedila obvezu koja proizlazi iz članka 3. stavaka 2. i 3. Osnovne uredbe, da utvrdi sniženje cijena za cijeli predmetni proizvod.
- 284 Tužitelji osporavaju mogućnost da se pobijana uredba tumači na način da je Komisija usporedila 100 % prodaje koju je izvršila industrija Unije s 82 % prodaje koju su izvršili kineski proizvođači izvoznici i u tu se svrhu oslanjaju na izračune sniženja cijena koje se odnose na njih same kao i na druge proizvođače izvoznike, na temelju kojih je moguće zaključiti da je 100 % uvoza uspoređeno s 82 % prodaje industrije Unije. U svakom slučaju, prema njihovu mišljenju, Komisija je čak i ako bi to tumačenje bilo dopušteno, ipak povrijedila članak 3. stavke 2. i 3. Osnovne uredbe, s obzirom na to da je bila dužna uzeti u obzir 100 % uvoza.
- 285 Komisija, koju podupire društvo Sekisui, osporava argumente tužiteljâ.
- 286 Valja podsjetiti na to da uvodne izjave 432. i 433. pobijane uredbe glase kako slijedi:
- „(432) Društvo Wacker i kineski proizvođači izvoznici tvrdili su da industrija Unije nije prodavala 18 % izvoza iz [Kine] jer za tu količinu nisu pronađeni usporedivi PCN-ovi. Stranke su uputile na presudu [od 24. rujna 2019., Hubei Xinyegang Special Tube/Komisija (T-500/17, neobjavljenu, EU:T:2019:691)], kako bi potkrijepile svoju tvrdnju da se Komisijina analiza štete temeljila samo na ograničenom obujmu prodaje industrije Unije, a ne na cijelom istovjetnom proizvodu.
- (433) Kao prvo, Komisija je istaknula da je ta presuda predmet žalbe pred Sudom i da se stoga ne može smatrati vjerodostojnom. Drugo, osnovnom uredbom ne zahtijeva se da Komisija provede analizu cijena za svaku vrstu proizvoda zasebno. Umjesto toga, pravni zahtjev je određivanje na razini istovjetnog proizvoda. Iako se PCN-ovi upotrebljavaju kao polazište za takvu procjenu, to ne znači da različiti PCN-ovi nisu konkurentni. Stoga činjenica da određeni PCN-ovi industrije Unije nisu uspoređeni s uvozom ne znači da nisu izloženi pritisku koji se dampinškim uvozom vrši na cijene. Doista, utvrđivanje sniženja cijena i sniženja ciljnih cijena prvim izračunom marži na razini PCN-a samo je prijelazni i pripremni korak u zahtijevanoj usporedbi cijena. Taj korak nije zakonski obavezan, ali predstavlja standardnu praksu Komisije. Treće, u slučajevima u kojima se primjenjuje

odabir uzorka nije iznenađujuće da ne postoji savršeno podudaranje između uvoza proizvođača izvoznika u uzorku i prodaje industrije Unije u uzorku. To nužno ne znači da nema uvoza određenih vrsta, nego da proizvođači izvoznici u uzorku nisu izvozili te vrste u Uniju tijekom razdoblja ispitnog postupka. Naposljetku, [...] Komisija je zaključila da su se svi razredi PVA barem u određenoj mjeri međusobno natjecali. Stoga 18 % izvoza proizvođača izvoznika u uzorku koje industrija Unije ne prodaje ne čini zasebnu kategoriju predmetnog proizvoda, nego se u potpunosti natječe s preostalim razredima za koje je utvrđeno podudaranje. Nadalje, PCN-ovi koje ne prodaje industrija Unije bili su vrste proizvoda prikladne za primjenu u sektorima ljepila, polimerizacije i papira te su stoga istovjetne i u izravnom tržišnom natjecanju s drugim vrstama proizvoda koje proizvodi i prodaje industrija Unije za upotrebu u istim primjenama, čak i ako se ne upotrebljavaju za kvantifikaciju sniženja cijena.”

- 287 Valja istaknuti da je Komisija u uvodnim izjavama 432. i 433. pobijane uredbe sažela argument koji su tužitelji temeljili na presudi od 24. rujna 2019., Hubei Xinyegang Special Tube/Komisija (T-500/17, neobjavljena, EU:T:2019:691), prije nego što ga je odbila.
- 288 Valja podsjetiti na to da je u točkama 68. do 75. presude od 24. rujna 2019., Hubei Xinyegang Special Tube/Komisija (T-500/17, neobjavljena, EU:T:2019:691), Opći sud u bitnome presudio da je Komisija, time što u okviru analize sniženja cijena nije uzela u obzir određen obujam proizvoda koji se razmatra, a koji su proizveli proizvođači Unije koji su bili predmet uzorka, odnosno 17 od 66 vrsta identificiranih proizvoda, koji predstavljaju 8 % obujma prodaje navedenih proizvođača, a nisu ih izvezli kineski proizvođači izvoznici koji su bili predmet uzorka, nije uzela u obzir sve relevantne podatke predmetnog slučaja, u suprotnosti s člankom 3. stavcima 2. i 3. Osnovne uredbe (vidjeti u tom smislu presudu od 20. siječnja 2022., Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, t. 22.).
- 289 Kako bi odbila argument tužiteljâ koji se temelji na presudi od 24. rujna 2019., Hubei Xinyegang Special Tube/Komisija (T-500/17, neobjavljenoj, EU:T:2019:691), Komisija je najprije, u prvoj rečenici uvodne izjave 433. pobijane uredbe, naglasila da je protiv te presude podnesena žalba.
- 290 Nadalje, u tekstu druge do devete rečenice uvodne izjave 433. pobijane uredbe Komisija je branila osnovanost načina na koji je postupila u uredbi koja je bila predmet pobijanja u predmetu u kojem je donesena presuda od 24. rujna 2019., Hubei Xinyegang Special Tube/Komisija (T-500/17, neobjavljena, EU:T:2019:691), iznoseći pritom i opća razmatranja o analizi sniženja cijena metodom PCN-ova. U tom je kontekstu istaknula da „određeni PCN-ovi industrije Unije nisu [bili] uspoređeni s uvozom”. Stoga se taj dio rečenice ne može tumačiti na način da je Komisija priznala da u ovom slučaju nije uzela u obzir određene PCN-ove koje je proizvela industrija Unije.
- 291 Naposljetku, u tekstovima desete do dvanaeste rečenice uvodne izjave 433. pobijane uredbe Komisija je ispitala okolnosti ovog slučaja. Iz tih rečenica proizlazi da se, s jedne strane, za 18 % PVA-ova koje su kineski proizvođači izvoznici u uzorku izveli u Uniju nije mogla pronaći nijedna odgovarajuća vrsta proizvoda koju prodaje industrija Unije i da su se, s druge strane, zbog činjenice da su se svi PVA-ovi u određenoj mjeri međusobno natjecali, PVA-ovi koje prodaje industrija Unije natjecali i s tih 18 % PVA-ova uvezenih iz Kine.
- 292 Iz toga slijedi, s jedne strane, da je Komisija sa svakom vrstom proizvoda koji prodaje industrija Unije povezala vrstu uvezenog proizvoda i, s druge strane, da je, kad je riječ o vrstama uvezenih proizvoda koje ne odgovaraju vrstama proizvoda koje prodaje ta industrija, ipak smatrala da među njima postoji odnos tržišnog natjecanja. Time je Komisija provela analizu čiju provedbu

nameće članak 3. stavci 2. i 3. Osnovne uredbe, a koja se sastoji u ispitivanju učinka „antidampinskog uvoza” na cijene industrije Unije (presuda od 20. siječnja 2022., Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, t. 161.) i analizirala sniženje cijena za cijeli proizvod koji se razmatra.

- 293 Suprotno onomu što tvrde tužitelji, to tumačenje uvodne izjave 433. pobijane uredbe u skladu je s objašnjenjima koja im je Komisija dala tijekom postupka koji je doveo do donošenja pobijane uredbe, prema kojima „postotak podudaranja između industrije Unije i kineskih društava izvoznika u uzorku iznosi 82 %”. Naime, iako iz tih objašnjenja proizlazi da nije bilo moguće pronaći potpuno podudaranje, formulacija koju je upotrijebila Komisija ne pojašnjava jesu li industrija Unije ili kineski proizvođači izvoznici ti koji su prodavali više vrsta proizvoda.
- 294 Osim toga, to tumačenje uvodne izjave 433. pobijane uredbe nije dovedeno u pitanje tablicama koje su tužitelji dostavili u prilogu replici. Naime, u tim se tablicama za svakog proizvođača izvoznika u uzorku, među kojima su i tužitelji, nalaze PCN-ovi za koje postoji podudaranje među vrstama uvezenih proizvoda i onih koje prodaje industrija Unije. Iako se u tim tablicama zbog povjerljivosti ne prikazuju količine koje je prodala industrija Unije, po PCN-u, na temelju toga nije moguće zaključiti da je u obzir uzeto samo 82 % prodaje te industrije, kao što to tvrde tužitelji.
- 295 Stoga valja utvrditi da argument tužiteljâ, prema kojem je Komisija analizirala sniženje cijena, a da nije uzela u obzir ukupnu prodaju PVA-a koju je izvršila industrija Unije, nije činjenično utemeljen.
- 296 U svakom slučaju, pod pretpostavkom da je Komisija iz analize sniženja cijena isključila određene vrste proizvoda koje prodaje industrija Unije, valja podsjetiti na to da je Sud ukinuo presudu od 24. rujna 2019., Hubei Xinyegang Special Tube/Komisija (T-500/17, neobjavljenu, EU:T:2019:691). Sud je zaključio da je Opći sud zahvatio tu presudu pogreškom koja se tiče prava time što je presudio da je, u okviru analize učinaka dampinskog uvoza na cijene industrije Unije iz članka 3. stavaka 2. i 3. Osnovne uredbe, a osobito u okviru analize sniženja cijena, Komisija u svim okolnostima dužna uzeti u obzir sve proizvode koje prodaje ta industrija, uključujući vrste predmetnog proizvoda koje nisu izvezli proizvođači izvoznici koji su bili predmet uzorka (presuda od 20. siječnja 2022., Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, t. 159.).
- 297 Kao što to naglašavaju tužitelji, iz točaka 138. do 140. presude od 20. siječnja 2022., Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube (C-891/19 P, EU:C:2022:38) proizlazi da prvi i drugi uvjet (vidjeti točku 258. ove presude) moraju biti ispunjeni da bi Komisija imala tu obvezu. Međutim, suprotno onomu što tvrde tužitelji, to ovdje nije slučaj (vidjeti točke 265. do 272. ove presude).
- 298 Slijedom toga valja odbiti i treći dio četvrtog tužbenog razloga.
- 299 Budući da su odbijeni svi dijelovi četvrtog tužbenog razloga koji se odnose na povredu članka 3. stavaka 2. i 3. Osnovne uredbe, tužitelji također neosnovano tvrde da je zbog tih povreda Komisija povrijedila i članak 3. stavak 6. te uredbe (vidjeti točku 222. ove presude).
- 300 S obzirom na sve prethodno navedeno, valja odbiti četvrti tužbeni razlog u cijelosti.

Peti tužbeni razlog koji se temelji na povredi prava obrane

- 301 Tužitelji tvrde da je Komisija povrijedila njihova prava obrane jer im, unatoč njihovim zahtjevima, nije pružila informacije o prodanim količinama i prodajnim cijenama industrije Unije po PCN-u te o maržama sniženja cijena i ciljnih cijena po PCN-u (u daljnjem tekstu: sporni elementi). Prigovaraju Komisiji da im nije priopćila makar i raspone vrijednosti koji se odnose na te elemente. Prema njihovu mišljenju, iako članak 19. Osnovne uredbe predviđa povjerljivost određenih podataka, njegova primjena ne može dovesti do toga da se prava obrane liše njihova bitnog sadržaja. Podsjećaju na to da članak 19. stavak 2. Osnovne uredbe od zainteresiranih stranaka koje se pozivaju na povjerljivost dostavljenih podataka zahtijeva da dostave njihov sažetak koji nije povjerljiv ili da barem navedu razloge zbog kojih nije moguće sastaviti takav sažetak. Osim toga, tužitelji smatraju da nije važno to što se navodno povjerljivi podaci odnose na samo jednog proizvođača iz Unije.
- 302 Tužitelji pojašnjavaju da, kako bi ovaj tužbeni razlog bio osnovan, nisu dužni dokazati da bi ishod ispitnog postupka bio drukčiji, nego samo da takva mogućnost nije u potpunosti isključena. Međutim, s obzirom na to da nisu raspolagali spornim elementima, nisu mogli utvrditi je li za određene PCN-ove bilo utvrđeno ikakvo sniženje cijena ili ciljnih cijena niti s kojim je PCN-ovima industrija Unije ostvarila najveći dio svoje prodaje. Tvrde da su ti elementi dakle ključni da bi se mogao izvršiti nadzor nad točnošću kako utvrđivanja sniženja cijena, za čiju bi analizu moglo biti potrebno ispitati tržišne udjele različitih PCN-ova, tako i nad postojanjem štete koju je uvoz prouzročio toj industriji.
- 303 Komisija, koju podupiru društva Kuraray i Sekisui, osporava argumente tužiteljâ.
- 304 Valja podsjetiti na tekst odredbi koje su relevantne za ispitivanje ovog tužbenog razloga.
- 305 U članku 19. Osnovne uredbe predviđeno je sljedeće:
- „1. Sa svim podacima koji su po svojoj prirodi povjerljivi (na primjer, jer bi njihovo objavljivanje davalo znatne komparativne prednosti konkurentu ili bi imalo značajne štetne učinke na osobu koja daje podatke ili na osobu od koje je osoba koja daje podatke primila podatke), ili koje stranke u ispitnom postupku pružaju na povjerljivoj osnovi, nadležna tijela postupaju kao s takvima, ako postoji osnovanost takvog zahtjeva.
2. Zainteresirane stranke koje daju povjerljive podatke dužne su dostaviti sažetke tih podataka koji nisu povjerljivi. Sažetci su dovoljno detaljni kako bi omogućili razumijevanje suštine podataka dostavljenih kao povjerljivih. U iznimnim okolnostima, stranke mogu navesti da podaci nisu podobni za sažimanje. U tim iznimnim okolnostima, potrebno je dostaviti izjavu s razlozima zašto nije moguće podatke sažeti.
- [...]
4. Ovim člankom ne isključuje se objava općih podataka od strane tijela Unije, a posebno razloga na kojima se temelje odluke donesene prema ovoj Uredbi, niti objava dokaza na koje se oslanjaju tijela Unije u mjeri u kojoj je potrebno objasniti razloge sudskih postupaka. Kod objave treba voditi računa o legitimnim interesima dotičnih stranaka kako se ne bi otkrile njihove poslovne i državne tajne.

5. Komisija i države članice, ili njihovi dužnosnici, ne otkrivaju podatke koje prime prema ovoj Uredbi, a za koje je pružatelj podatka zatražio povjerljivo postupanje, bez posebnog odobrenja pružatelja podatka.

[...]"

306 U članku 20. Osnovne uredbe predviđeno je sljedeće:

„1. Podnositelji pritužbi, uvoznici i izvoznici i njihove predstavničke udruge, i zemlja izvoza mogu zatražiti objavu pojedinosti na kojima se temelje osnovne činjenice i razmatranja na temelju kojih su uvedene privremene mjere [...]

2. Stranke navedene u stavku 1. mogu zatražiti konačnu objavu osnovnih činjenica i razmatranja na temelju kojih se namjerava preporučiti uvođenje konačnih mjera ili okončanje ispitnog postupka ili postupka bez uvođenja mjera, pritom vodeći posebno računa o objavi podataka i rasprava koje su različite od onih korištenih za privremene mjere.

[...]"

307 U članku 6. stavku 7. Osnovne uredbe predviđeno je sljedeće:

„7. Podnositelji zahtjeva, uvoznici i izvoznici [...] mogu, na pisani zahtjev, pregledati sve podatke koje je Komisiji dostavila stranka u ispitnom postupku, a različite od internih dokumenata koje pripremaju nadležna tijela Unije ili njezinih država članica, a koji su relevantni za [obranu njihovih interesa] i koji nisu povjerljivi u smislu članka 19. te se koriste u ispitnom postupku.

[...]"

308 Tim se odredbama Osnovne uredbe žele postići dva cilja, i to, s jedne strane, omogućiti zainteresiranim strankama da učinkovito brane svoje interese te, s druge strane, očuvati povjerljivost podataka prikupljenih tijekom ispitnog postupka (presuda od 30. lipnja 2016., Jinan Meide Casting/Vijeće, T-424/13, EU:T:2016:378, t. 96.; vidjeti u tom smislu i presudu od 1. lipnja 2017., Changmao Biochemical Engineering/Vijeće, T-442/12, EU:T:2017:372, t. 142. i navedenu sudsku praksu).

309 Kad je riječ o prvom cilju navedenom u točki 308. ove presude, valja podsjetiti na to da poštovanje prava obrane u svakom postupku pokrenutom protiv neke osobe koji može rezultirati aktom koji negativno utječe na prava te osobe predstavlja temeljno načelo prava Unije koje mora biti zajamčeno, čak i onda kada ne postoje nikakva postupovna pravila. To je načelo od ključnog značenja u antidampinškim ispitnim postupcima (vidjeti presudu od 1. lipnja 2017., Changmao Biochemical Engineering/Vijeće, T-442/12, EU:T:2017:372, t. 139. i navedenu sudsku praksu).

310 Na temelju tog načela, zainteresiranim poduzetnicima mora se omogućiti da tijekom upravnog postupka učinkovito izraze svoje stajalište o istinitosti i relevantnosti navodnih činjenica i okolnosti te o dokazima koje je Komisija iznijela u prilog svojoj tvrdnji o postojanju dampainga i štete koja njime nastaje (vidjeti presudu od 1. lipnja 2017., Changmao Biochemical Engineering/Vijeće, T-442/12, EU:C:2017:372, t. 140. i navedenu sudsku praksu).

- 311 Kad je riječ o drugom cilju navedenom u točki 308. ove presude, valja podsjetiti na to da je zaštita poslovne tajne opće načelo prava Unije. Očuvanje nenarušenog tržišnog natjecanja važan je javni interes čija zaštita može opravdati odbijanje objave podataka koji otkrivaju poslovne tajne (vidjeti u tom smislu presudu od 30. lipnja 2016., Jinan Meide Casting/Vijeće, T-424/13, EU:T:2016:378, t. 165. i navedenu sudsku praksu).
- 312 Kako bi se uskladila ta dva cilja, prilikom ispunjavanja svoje dužnosti informiranja, institucije Unije moraju djelovati sa svom dužnom pažnjom koja se zahtijeva nastojeći dotičnim poduzetnicima pružiti, u mjeri u kojoj je osigurano poštovanje povjerljivosti predmeta, informacije koje su korisne za obranu njihovih interesa te birajući, po potrebi po službenoj dužnosti, prikladne načine takvog priopćavanja (vidjeti u tom smislu presudu od 1. lipnja 2017., Changmao Biochemical Engineering/Vijeće, T-442/12, EU:T:2017:372, t. 141.).
- 313 Potreba usklađivanja tih ciljeva proizlazi i iz činjenice da članak 19. Osnovne uredbe, u skladu sa sudskom praksom, ima za cilj zaštititi ne samo poslovne tajne nego i prava obrane drugih stranaka u antidampinškom postupku (vidjeti presudu od 15. listopada 2020., Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals/Komisija, T-307/18, neobjavljenu, EU:T:2020:487, t. 82. i navedenu sudsku praksu).
- 314 Zaštita podataka koji predstavljaju poslovnu tajnu ne znači da je načelno potrebno isključiti svako objavljivanje zainteresiranim strankama podataka korištenih tijekom antidampinškog ispitnog postupka, neovisno o okolnostima. Konkretno, potrebno je ocijeniti konkretan položaj zainteresirane stranke s obzirom na te podatke te posebice položaj koji ta zainteresirana stranka ima na predmetnom tržištu u odnosu na položaj osobe koja je pružila te podatke (presuda od 30. lipnja 2016., Jinan Meide Casting/Vijeće, T-424/13, EU:T:2016:378, t. 199.; vidjeti u tom smislu i presudu od 1. lipnja 2017., Changmao Biochemical Engineering/Vijeće, T-442/12, EU:T:2017:372, t. 159.).
- 315 Sudska praksa pojašnjava da obveza poštovanja povjerljivih podataka ne može prava obrane lišiti njihova bitnog sadržaja (vidjeti presudu od 1. lipnja 2017., Changmao Biochemical Engineering/Vijeće, T-442/12, EU:T:2017:372, t. 142. i navedenu sudsku praksu).
- 316 U ovom slučaju, kao što to proizlazi iz uvodne izjave 435. pobijane uredbe i dopisa koji su tužitelji uputili Komisiji 8. srpnja 2020., potonji su, nakon što su primili konačnu objavu, zatražili pristup spornim elementima.
- 317 Porukom elektroničke pošte od 13. srpnja 2020. društvo Kuraray obavijestilo je Komisiju da se protivi priopćavanju spornih elemenata tužiteljima, pa tako i u obliku raspona vrijednosti koji zamjenjuju točne podatke. Kao što je to Komisija pojasnila na raspravi, ta je poruka elektroničke pošte odgovor društva Kuraray na poruku elektroničke pošte koju mu je Komisija poslala nakon što je primila dopis tužiteljâ od 8. srpnja 2020., spomenut u točki 316. ove presude. Društvo Kuraray istaknulo je da su sporni elementi povjerljivi po svojoj prirodi u smislu članka 19. stavka 1. Osnovne uredbe te pojasnilo da bi, s obzirom na to da je ono jedini proizvođač iz Unije koji je bio uključen u uzorak odabran od strane Komisije, a koji je predmetni proizvod prodavao trećim osobama, objava dodatnih elemenata o izračunima sniženja cijena i ciljnih cijena pogodovalo njegovim konkurentima i vrlo negativno utjecalo na njega. Ta objava, kojom bi se otkrili podaci o količinama PVA-a koje su podane tijekom razdoblja ispitnog postupka te prosječne cijene po PCN-u, prouzročila bi nepopravljivu štetu njegovu poslovanju u Uniji.

- 318 Osim toga, društvo Kuraray tvrdilo je da tužitelji na temelju podataka o sniženju cijena i ciljnih cijena koji su im već priopćeni mogu razumjeti koju je štetu uvoz prouzročio industriji Unije i ostvariti svoja prava obrane. Istaknulo je da bi se na svakog proizvođača izvoznika primijenila antidampinška pristojba iste razine na sav njegov izvoz predmetnog proizvoda u Uniju, kad se ne bi pravila razlika prema PCN-ovima.
- 319 Porukom elektroničke pošte od 14. srpnja 2020. Komisija je obavijestila tužitelje da je, nakon što je razmotrila njihov zahtjev za pristup spornim elementima, odlučila odbiti taj zahtjev jer su ti podaci povjerljivi u skladu s člankom 19. Osnovne uredbe. Razlozi koje je Komisija navela da bi opravdala svoju odluku podudaraju se s onima na koje se poziva društvo Kuraray, a navedeni su u točki 318. ove presude.
- 320 Komisija je u uvodnoj izjavi 436. pobijane uredbe istaknula da, u skladu s člankom 19. Osnovne uredbe, nije mogla otkriti sporne elemente jer bi objava takve razine detalja omogućila, izravno ili uz podatke o istraživanju tržišta, rekonstrukciju povjerljivih podataka o prodaji ili proizvodnji pojedinačnih proizvođača iz Unije.
- 321 Valja utvrditi da s obzirom na članak 19. stavke 1. i 5. Osnovne uredbe, Komisija, zbog protivljenja društva Kuraray, nije imala odobrenje da tužiteljima priopći sporne elemente (vidjeti po analogiji presude od 30. lipnja 2016., Jinan Meide Casting/Vijeće, T-424/13, EU:T:2016:378, t. 178. i od 19. svibnja 2021., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products i dr./Komisija, T-254/18, žalbeni postupak u tijeku, EU:T:2021:278, t. 477.).
- 322 Međutim, kad podatke zbog njihove povjerljivosti nije moguće priopćiti, članak 19. stavak 2. Osnovne uredbe obvezuje stranke od kojih ti podaci potječu da svaki put kad je to moguće dostave sažetak tih podataka koji nije povjerljiv (vidjeti u tom smislu presudu od 19. svibnja 2021., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products i dr./Komisija, T-254/18, žalbeni postupak u tijeku, EU:T:2021:278, t. 483.).
- 323 Stoga valja provjeriti je li Komisija, time što nije poduzela mjere koje bi tužiteljima omogućile da im se sporni elementi priopće u obliku sažetaka koji nisu povjerljivi, u smislu članka 19. stavka 2. Osnovne uredbe, povrijedila njihova prava obrane.
- 324 U tu svrhu, valja uputiti, u skladu s načelima navedenima u točkama 20. do 22. ove presude, na odluke TRS-a o člancima 6.5 i 6.5.1. Sporazuma o antidampingu, koji u bitnome odgovaraju članku 19. stavcima 1., 2., članku 19. stavku 5. prvoj rečenici Osnovne uredbe (vidjeti u tom smislu i po analogiji presudu od 30. lipnja 2016., Jinan Meide Casting/Vijeće, T-424/13, EU:T:2016:378, t. 103., 188. i 190.).
- 325 Prema izvješću Žalbenog tijela o sporu „Europske zajednice – Konačne antidampinške mjere za određene željezne ili čelične elemente za pričvršćivanje podrijetlom iz Kine” koje je TRS donio 28. srpnja 2011. (WT/DS 397/AB/R, točke 542. do 544.), kad je riječ o podacima prema kojima se postupalo kao prema povjerljivima na temelju članka 6.5. Sporazuma o antidampingu, članak 6.5.1. tog sporazuma obvezuje nadležno tijelo da zatraži dostavu sažetka podataka koji nije povjerljiv. Odgovor na pitanje je li dostavljeni sažetak dostatan ovisit će o dotičnim povjerljivim podacima, ali sažetak mora omogućiti razumijevanje sadržaja nedostavljenih podataka kako bi se drugim strankama u ispitnom postupku pružila mogućnost da odgovore i zaštite svoje interese. Člankom 6.5.1. Sporazuma o antidampingu predviđena je mogućnost da povjerljivi podaci u iznimnim okolnostima ne budu podobni za sažimanje. U tim iznimnim okolnostima stranka može navesti da ne može dostaviti sažetak povjerljivih podataka koji nije povjerljiv, ali će ipak biti

dužna iznijeti razloge zbog kojih nije moguće dostaviti sažetak. S druge strane, nadležno tijelo mora pažljivo razmotriti taj prikaz kako bi utvrdilo mogu li se na temelju njega utvrditi iznimne okolnosti i objašnjavaju li navedeni razlozi na odgovarajući način zašto se u tim okolnostima ne može dostaviti nikakav sažetak koji bi omogućio razumno razumijevanje sadržaja podataka. Sažetak povjerljivih podataka neće se moći dostaviti ako se ne može izraditi nijedna druga metoda dostave informacija koja ne bi otkrila osjetljive informacije ili osigurala razinu detalja koja bi omogućila razumno razumijevanje sadržaja povjerljivih informacija.

- 326 U ovom slučaju, s jedne strane, valja smatrati da se društvo Kuraray, kad se usprotivilo objavi spornih elemenata, pa tako i u obliku raspona vrijednosti, odbilo podvrgnuti obvezi dostavljanja sažetaka tih elemenata koji nisu povjerljivi i da se u tu svrhu pozvalo na postojanje iznimne okolnosti za koju je karakteristična činjenica da je ono bilo jedini proizvođač iz Unije čije je prodaje Komisija uzela u obzir prilikom analize sniženja cijena i ciljnih cijena. S druge strane, Komisija je ispitala argumente društva Kuraray i odlučila da je stajalište tog društva osnovano, uzimajući također u obzir činjenicu, koja je u bitnome istaknuta u uvodnoj izjavi 436. pobijane uredbe, da su kineski proizvođači izvoznici tražene podatke mogli tumačiti s obzirom na podatke o tržištima koje su već imali na raspolaganju.
- 327 Slijedom toga, valja utvrditi da je Komisija pravilno slijedila faze predviđene relevantnim odredbama kako bi odvagala ciljeve navedene u točki 308. ove presude.
- 328 Što se tiče osnovanosti Komisijine ocjene, valja istaknuti da, s obzirom na osjetljivost spornih elemenata i iznimnih okolnosti slučaja, ta institucija nije počinila pogrešku time što ih je odbila objaviti.
- 329 Nepostojanje pogreške koju je počinila Komisija potkrepljuje činjenica da se tužitelji, kada su primili Komisijinu poruku elektroničke pošte kojom je odbijen njihov zahtjev za pristup spornim elementima (vidjeti točku 319. ove presude) o tom pitanju nisu obratili službeniku za saslušanje, iako su to mogli učiniti na temelju članka 15. Odluke (EU) 2019/339 predsjednika Europske komisije od 21. veljače 2019. o funkciji i opisu poslova službenika za saslušanje u određenim trgovinskim postupcima (SL 2019., L 60, str. 20.).
- 330 Valja smatrati da su tužitelji, time što su odustali od obraćanja službeniku za saslušanje, prihvatili odvagivanje dotičnih ciljeva koje je provela Komisija.
- 331 U svakom slučaju, valja podsjetiti na to da u skladu sa sudskom praksom iako se od tužitelja ne može zahtijevati da dokaže da bi Komisijina odluka bila drukčija da nije bilo predmetne postupovne nepravilnosti, nego samo da takva mogućnost nije u potpunosti isključena jer bi ta stranka mogla bolje osigurati svoju obranu da ona nije postojala, činjenica je da postojanje nepravilnosti koja se odnosi na prava obrane može dovesti do poništenja predmetnog akta samo ako postoji mogućnost da je zbog te nepravilnosti upravni postupak mogao završiti drukčijim ishodom, čime se na taj način konkretno povređuju prava obrane (vidjeti presudu od 5. svibnja 2022., Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals/Komisija, C-718/20 P, EU:C:2022:362, t. 49. i navedenu sudsku praksu).
- 332 U tom pogledu, kao prvo, tužitelji tvrde da u slučaju da su primili sporne elemente, ne bi došlo do zabune koja je nastala u vezi s postotcima proizvoda koje je industrija Unije uvezla i prodavala, a koji su ispitani prilikom analize sniženja cijena (vidjeti treći dio četvrtog tužbenog razloga). Međutim, valja utvrditi da ta zabuna ne utječe na postojanje mogućnosti da postupak koji vodi

Komisija dovede do drukčijeg ishoda. U svakom slučaju, tužitelji su, ako su smatrali da su objašnjenja koja im je dala Komisija (vidjeti točku 293. ove presude) bila dvosmislena, od nje mogli tražiti više konkretnijih pojašnjenja.

- 333 Kao drugo, tužitelji ističu da je u određenim okolnostima, kako bi se osiguralo to da je ispitivanje postojanja značajnog sniženja cijena na razini istovjetnog proizvoda objektivno, može biti prikladno ispitati tržišne udjele različitih vrsta predmetnih proizvoda. Kako bi zainteresirana stranka mogla učinkovito tvrditi da te okolnosti prevladavaju, nužno je da raspolaže informacijama o tim tržišnim udjelima.
- 334 Budući da je, kao što to proizlazi iz točaka 256. do 258., u određenim okolnostima moguće da je analizu sniženja cijena potrebno provesti po segmentu tržišta, nije *a priori* u potpunosti isključeno da su se tužitelji, da su raspolagali sažecima koji nisu povjerljivi, a koji se odnose na sporne elemente, mogli pozvati na argumente kojima se može dokazati da su okolnosti slučaja zahtijevale provedbu takve analize.
- 335 Međutim, kao što to proizlazi iz ispitivanja četvrtog tužbenog razloga, a osobito iz točaka 265. do 272. ove presude, ovaj slučaj ne predstavlja okolnost koja Komisiju obvezuje na provedbu analize sniženja cijena po segmentu tržišta. Stoga treba isključiti mogućnost da bi postupak mogao imati drukčiji ishod da su tužitelji raspolagali prethodno navedenim sažecima.
- 336 S obzirom na sva prethodna razmatranja valja odbiti peti tužbeni razlog.

Zaključak o ishodu tužbe

- 337 Ispitivanje tužbenih razloga i dijelova na koje se pozivaju tužitelji pokazalo je da pobijanu uredbu treba poništiti u dijelu u kojem se odnosi na njih jer je Komisija za izračun stope antidampinške pristojbe na uvozu Uniju PVA-ova koje proizvode i prodaju tužitelji provela prilagodbe smanjenjem izvozne cijene na temelju članka 2. stavka 10. točaka (e), (g), (i) i (k) Osnovne uredbe.
- 338 U preostalom dijelu tužbu treba odbiti.

Troškovi

- 339 U skladu s člankom 134. stavkom 1. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Budući da Komisija u bitnome nije uspjela u postupku, valja joj naložiti snošenje osim vlastitih, i troškova koje su zatražili tužitelji, u skladu s njihovim zahtjevima.
- 340 U skladu s člankom 138. stavkom 1. Poslovnika, države članice i institucije koje su intervenirale u postupak snose vlastite troškove. Slijedom toga, Parlament i Vijeće snosit će vlastite troškove.
- 341 U skladu s člankom 138. stavkom 3. Poslovnika, Opći sud može naložiti da intervenijent koji nije jedan od nabrojenih u stavcima 1. i 2. tog članka snosi vlastite troškove. U ovom slučaju valja odlučiti da će društva Wegochem, Kuraray i Sekisui snositi vlastite troškove.

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (deveto prošireno vijeće)

proglašava i presuđuje:

- 1. Poništava se Provedbena uredba Komisije (EU) 2020/1336 od 25. rujna 2020. o uvođenju konačnih antidampinskih pristojbi na uvoz određenih poli(vinil alkohola) podrijetlom iz Narodne Republike Kine u dijelu koji se odnosi na društva Sinopec Chongqing SVW Chemical Co. Ltd, Sinopec Great Wall Energy & Chemical (Ningxia) Co. Ltd i Central-China Company, Sinopec Chemical Commercial Holding Co. Ltd jer je Europska komisija, kako bi izračunala stopu antidampinske pristojbe na uvoz u Europsku uniju poli(vinil alkohola) koje proizvode i prodaju ta društva, provela prilagodbe smanjenjem izvozne cijene na temelju članka 2. stavka 10. točaka (e), (g), (i) i (k) Uredbe (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinskog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije.**
- 2. U preostalom dijelu tužba se odbija.**
- 3. Komisija će snositi vlastite troškove kao i troškove društava Sinopec Chongqing SVW Chemical Co., Sinopec Great Wall Energy & Chemical (Ningxia) Co. i društva Central-China Company, Sinopec Chemical Commercial Holding Co.**
- 4. Europski parlament i Vijeće Europske unije snosit će vlastite troškove.**
- 5. Društva Wegochem Europe BV, Kuraray Europe GmbH i Sekisui Specialty Chemicals Europe SL snosit će vlastite troškove.**

Truchot

Kanninen

Madise

Frendo

Perišin

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourggu 21. veljače 2024.

Potpisi

Sadržaj

Činjenice iz kojih proizlazi spor	2
Zahtjevi stranaka	5
Pravo	6
Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na neusklađenosti primjene članka 2. stavka 6.a Osnovne uredbe s obvezama koje proizlaze iz prava WTO-a	6
Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 2. stavka 10. Osnovne uredbe i na očitoj pogrešci u ocjeni	10
Prvi dio	10
– Primjenjiva pravila	11
– Dokaz	13
– Indicije koje je prikupila Komisija	15
Drugi dio	20
Treći dio	23
– Prvi prigovor	23
– Drugi prigovor	27
Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 18. stavaka 1. i 5. Osnovne uredbe kao i članka 6.8. Sporazuma o antidampingu i Priloga II.	27
Prvi prigovor	27
Drugi prigovor	29
Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 3. stavaka 2. i 3. Osnovne uredbe prilikom utvrđivanja sniženja cijena i na povredi članka 3. stavka 6. te uredbe	36
Relevantnost četvrtog tužbenog razloga	36
Osnovanost četvrtog tužbenog razloga	39
– Prvi dio	39
– Drugi dio	44
– Treći dio	45
Peti tužbeni razlog koji se temelji na povredi prava obrane	48
ECLI:EU:T:2024:113	55

Zaključak o ishodu tužbe	53
Troškovi	53